

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

15 Ιούνη 2016 www.sekonline.gr No 1227

**Λιμάνια, Συγκοινωνίες,
Τρένα, Αεροδρόμια**

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ
ΣΤΙΣ 22 ΙΟΥΝΗ**
γυρίστε στις σελίδες 2, 3, 8, 9

ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ

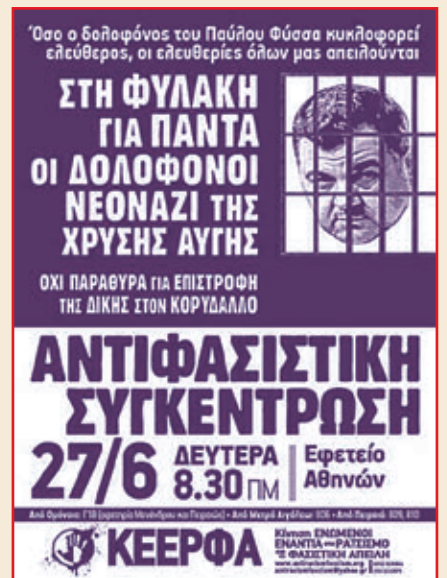
**ΟΙ “ΚΟΦΤΕΣ” ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ**

Η απεργιακή διαδήλωση στις 8 Ιούνη Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

Γαλλία, Βρετανία,
Ισπανία, Ελλάδα
Η μάχη συνεχίζεται

σελ. 10, 11

Δίκη-Καταδίκη
της Χρυσής Αυγής

σελ. 4, 5

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Έξω οι Λάτσηδες
μέσα οι πρόσφυγες

σελ. 20

ΛΙΜΑΝΙΑ

Συνεχίζουν για 21η μέρα την απεργία τους οι λιμενεργάτες σε ΟΛΠ και ΟΛΘ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και για να εξασφαλίσουν τις θέσεις και τις σχέσεις εργασίας τους.

Την Παρασκευή 10 Ιούνη οι απεργοί οργάνωσαν κινητοποιήσεις κατά τη διάρκεια των συνελεύσεων των μετόχων του ΟΛΠ και του ΟΛΘ. Στην Αθήνα η συνέλευση έγινε στο Χρηματιστήριο Αθηνών που ήταν περικυκλωμένο σαν φρούριο από πολλές κλούβες των ΜΑΤ, ενώ διμοιρίες είχαν παραταχτεί από νωρίς το πρωί.

Οι απεργοί λιμενεργάτες πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από το κτίριο, ενώ αντιπροσωπεία τους πέρασε μέσα στη συνέλευση. Κατήγγειλαν τη διαδικασία ως παράνομη και αποχώρησαν. Όπως έλεγαν οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων, η διαδικασία ήταν στημένη για να εγκριθεί η σύμβαση παραχώρησης του ΟΛΠ στην Cosco και να πάρει στη συνέχεια σειρά η Βουλή. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη συνέλευση δεν προέδρευσε ο πρόεδρος του ΟΛΠ, αλλά ο αντιπρόσωπος του ΤΑΙΠΕΔ. Ο ίδιος –ένα πρόσωπο– διέθετε το 74% των ψήφων.

Ο Γιώργος Γεωργακόπουλος, πρόεδρος της ΟΜΥΛΕ κατήγγειλε, μετά την αποχώρηση των εργαζόμενων, την όλη διαδικασία και τόνισε ότι η απεργία δεν αναστέλλεται.

«Αυτό είναι ένα μεγάλο ξεπούλημα που δεν πρόκειται να περάσει στη συνείδηση των εργαζόμενων», τόνισε. «Όλη η διαδικασία είναι παράνομη, όπως λέει και το εξώδικο που έχουμε στείλει. Προχωράνε στη σύνθεση ενός νέου Συμβουλίου με

ένα καταστατικό που λέει ότι θα υλοποιεί την καινούργια σύμβαση που δεν έχει περαστεί από τη Βουλή. Αυτό το κάνουν μόνο και μόνο για να βγάλουν τους εκπροσώπους των εργαζόμενων από τις προσεχείς συνεδριάσεις. Νομίζουν ότι θα κάνουν ό,τι θέλουν χωρίς να ενημερώνουν τους εργαζόμενους. Αυτό είναι πολιτικά απαράδεκτο. Το καταγγέλαμε και χτες στον κύριο Δρίτσα, ο οποίος έπαθε άλλη μια φορά αλαλιά. Δεν κατοχυρώνεται η επόμενη μέρα στο εργασιακό τοπίο.

Τους είπαμε ότι μπορεί να υπογράφετε για τους γεραμούς και τις προβλήτες, τις ψυχές των 1100 εργαζόμενων δεν πρόκειται να τις παραδώσουμε. Θα κατασκοηνώσουμε μέσα στον Οργανισμό, κι ας έρθουν να μας βγάλουν έναν-έναν. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω».

Θεσσαλονίκη

Στη Θεσσαλονίκη πάνω από 100 εργαζόμενοι μπήκαν με πανό και συνθήματα μέσα στην αίθουσα της ΓΣ όπου κατήγγειλαν την επερχόμενη ιδιωτικοποίηση. Οι απεργοί του ΟΛΘ θα πραγματοποιήσουν κοινή συγκέντρωση και συνέντευξη Τύπου ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις μαζί με τους εργαζόμενους της ΕΥΑΘ και της ΕΛΒΟ την Τετάρτη 15 Ιούνη, στις 12μες έξω από το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης καλύπτει την κινητοποίηση με την κήρυξη 4ωρης στάσης εργασίας.

Την Τετάρτη 8 Ιούνη, ημέρα που στην Αθήνα γινόταν η απεργιακή κινητοποίηση νοσοκομεί-

ων, σχολείων και συγκοινωνιών, οι λιμενεργάτες γέμισαν τους δρόμους του Πειραιά, στην πιο μεγάλη διαδήλωση που έχουν οργανώσει ως τώρα κατά τη διάρκεια της απεργίας τους. Αρχικά, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Δημοτικό Θέατρο και στη συνέχεια έγινε μαζική πορεία προς τα Κεντρικά Γραφεία του ΟΛΠ.

Ο Δήμος Κοσμάς, λιμενεργάτης μας μετέφερε τη διάθεση της πλειοψηφίας των απεργών να μην υποχωρήσουν, αλλά να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους. «Δεν έχουμε καταφέρει ακόμα τίποτα, η κυβέρνηση λέει στον κόσμο ψέματα, ότι τα έχουμε βρει στα εργασιακά κτλ. Θα σκληρύνουμε την στάση μας, δεν έχουμε τίποτα άλλο να κάνουμε. Αξίζει να παλέψει όλος ο κόσμος μαζί, να γίνουν κοινά μέτωπα με όλα τα σωματεία, για να μας βοηθήσουμε και να τους βοηθήσουμε. Οι συνάδελφοι δεν έχουν άλλη επιλογή από το να το πάμε πιο σκληρά. Η άλλη επιλογή είναι η απόλυση. Οι Κινέζοι μπήκαν. Το ταξίδι του πρωθυπουργού στην Κίνα διακυβεύεται από το μέλλον του ΟΛΠ. Πρέπει να «καθαρίσει» τον ΟΛΠ για να πάει στην Κίνα. Το λένε και οι υπουργοί και οι βουλευτές και όλοι τους».

Στη διαδήλωση συμμετείχε με πανό ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια. «Το λιμάνι ανήκει στο λαό, κι όχι στο κεφάλαιο το πολυεθνικό», «Νόμος είναι το δικιο του εργάτη, κι όχι τα κέρδη του κεφαλαιοκράτη» ήταν μερικά από τα συνθήματα που ακούγονταν κατά τη διάρκεια της πορείας.

Νεκτάριος Δαργάκης

Χωρίς εργάτες τα αρπακτικά είναι

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ 22/6

Η προσπάθεια για έναν επόμενο απεργιακό σταθμό μετά τις 8 Ιούνη έχει ξεκινήσει.

Οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες συντονίζονται για τις απεργιακές κινητοποιήσεις τους. Κοινή συγκέντρωση ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις θα γίνει την Τετάρτη 22 Ιούνη στις 12 το μεσημέρι στο ΤΑΙΠΕΔ από τους εργαζόμενους του ΟΣΕ, του Μετρό, του ΗΣΑΠ, του Τραμ, των τρόλεϊ και των λεωφορείων. Αυτό αποφασίστηκε σε μαζική σύσκεψη όλων των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες που έγινε το μεσημέρι της Τρίτης 14 Ιούνη (στη σύσκεψη συμμετείχαν και εργαζόμενοι από το ΟΑΚΑ που επίσης πάει για ιδιωτικοποίηση).

Οι εργαζόμενοι του ΟΣΕ είχαν ήδη αποφασίσει ότι θα έκαναν συγκέντρωση με 24ωρη απεργία στις 22/6, καθώς εκείνη τη μέρα κατατίθενται οι δεσμευτικές προσφορές για τις εταιρίες ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ΕΕΣΣΤΥ. Τα υπόλοιπα σωματεία θα το αποφασίσουν μετά από νέες συνεδριάσεις των οργάνων τους. Το ΣΕΛΜΑ προσανατολίζεται να συμμετέχει με 24ωρη απεργία.

Την ίδια μέρα

Την ίδια μέρα, στις 22/6, ξεκινάει το συνέδριο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος και ήδη ετοιμάζεται πανελλαδική συγκεντρωση των αναπληρωτών δασκάλων – κι όχι μόνο – προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι το συνέδριο θα αποφασίσει απεργία από την επόμενη κιόλας του ανοίγματος των σχολείων.

Το απόγευμα της 22/6 είναι προγραμματισμένη μεγάλη συγκέντρωση στο Ελληνικό ενάντια στην ιδιωτικοποίηση.

Μια νέα μέρα συντονισμένου ξεσηκωμού μπορεί να δώσει νέα ώθηση στο κίνημα που παλεύει ενάντια στα ξεπουλήματα και την υποβάθμιση Υγείας και Παιδείας.

Η επιτυχία της 8ης Ιούνη έπαιξε ρόλο για να δυναμώσει το απεργιακό μέτωπο.

Οι λιμενεργάτες συνεχίζουν για πάνω από 20 μέρες την απεργία διαρκείας, με καθημερινές περιφρουρήσεις στα κρουαζιερόπλοια. Πενθήμερη απεργία σε όλα τα αεροδρόμια από τις 20 μέχρι τις 25 Ιούνη έχει εξαγγείλει η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας. Στη Θεσσαλονίκη οι απεργοί του λιμανιού με τους εργαζόμενους στην ΕΥΑΘ και τους συναδέλφους τους στην ΕΛΒΟ προχωρούν σε κοινή συγκέντρωση την Τετάρτη 15/6, αναγκάζοντας και το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης να κηρύξει στάση εργασίας. Οι δάσκαλοι εκτός από το μεγάλο ραντεβού τη μέρα έναρξης

του συνεδρίου, ετοιμάζονται για νέο συλλαλητήριο την Παρασκευή 17/6 στις 12μες, στο υπουργείο Παιδείας και τις κατά τόπους Περιφερειακές Διευθύνσεις. Οι εργαζόμενοι στο **Ψυχιατρικό Νοσοκομείο της Αθήνας** καλούν σε συγκέντρωση την Τετάρτη 15/6 (10πμ) στην πύλη του νοσοκομείου και σε έκτακτη Γενική Συνέλευση για την κλιμάκωση του αγώνα.

Σε αυτό το κλίμα κινήθηκε και η συνέλευση του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια** που πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 13/6, στο ΕΚΑ.

Η ανάγκη για αγωνιστική συνέχεια μετά τις 8 Ιούνη, η δυνατότητα να πλαισιωθεί η Τετάρτη 22/6, ως απεργιακή μέρα, από όσο το δυνατόν περισσότερα σωματεία κι ομοσπονδίες και η στήριξη όλων των ενδιάμεσων κινητοποιήσεων ήταν τα κύρια θέματα συζητήσης.

Το παρών έδωσαν εργαζόμενοι και συνδικαλιστές από μια σειρά χώρους, όπως το Μετρό, τη ΠΕΝΕΝ, την ΠΟΣΠΕΡΤ, την Ιντρακόμ, την ιδιωτική Υγεία, τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, τα δημόσια νοσοκομεία, τους αναπληρωτές δασκάλους, την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ) του ΕΚΑ κλπ.

“Για την οργάνωση της απεργίας στις 8/6, φτιάξαμε απεργιακή επιτροπή που δεν έμεινε στην προπαγάνδη αλλά οργάνωσε κάθε λεπτομέρεια της απεργίας. Πρέπει εδώ και τώρα να οργανώσουμε τη συνέχεια” είπε μεταξύ άλλων ο **Χ. Αργύρης** από το **ΓΝΑ Γεννηματάς**. “Πρέπει να συνεχίσει η λειτουργία των απεργιακών επιτροπών που συγκροτήθηκαν εν όψει της 8/6. Την κινητοποίηση στις 22/6 μπορούμε να τη στηρίξουμε με στάσεις εργασίας, συγκεντρώσεις κλπ” συνεχισε ο **Κ. Καταραχιάς** πρόεδρος του σωματείου στο **νοσ. Αγ. Σάββας**.

“Θα βάλουμε την πρόταση για απεργιακή στήριξη της 22/6 στο ΕΚΑ. Πρέπει όμως να δούμε και τη συνέχεια” τόνισε ο **Β. Συλλαϊδής** μέλος της **ΑΤΕ ΕΚΑ** και του σωματείου της **Ιντρακόμ**. “Χρειάζεται κλιμάκωση. Τώρα απεργίες κι όχι από Σεπτέμβρη. Όχι ‘θα δούμε’, ξέρουμε τι μας περιμένει” επεσήμανε μεταξύ άλλων ο **Γ. Κασσιμάτης**, γραμματέας της **ΠΟΣΠΕΡΤ**. “Ο ιδιωτικός τομέας εμπνέεται από τα κομμάτια που δίνουν τις μάχες. Ενδεικτικό το παράδειγμα με την απεργία της **Euromedica**” τόνισε ο **Κ. Πολύδωρος**, συνδικαλιστής στην ιδιωτική Υγεία. “Η σχολική χρονιά λόγω των κινητοποιήσεων δεν λείπει να τελειώσει” υπογράμμισε ο **Π. Ταπεινόπουλος**, αναπληρωτής δάσκαλος, βάζοντας την εικόνα από τη μάχη που δίνει ο κλάδος εν όψει και του συνεδρίου της ΔΟΕ.

(περισσότερα στις σελίδες 8,9)

8/6 Απεργιακή διαδήλωση
λιμενεργατών στον Πειραιά

ανίσχυρα

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ

Σε πενήνήμερη απεργία –από τις 20 έως τις 24 Ιουνίου- προχωρά η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (ΟΣΥΠΑ). Οι εργαζόμενοι αντιδρούν με αυτόν τον τρόπο στην πρόσφατη ψήφιση των προαπειτούμενων από τη μεριά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που συμπεριλαμβάνουν την παραχώρηση των περιφερειακών αεροδρομίων και την αναδιοργάνωση της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Οι εργαζόμενοι στην ανακοίνωση-κάλεσμα για την απεργία τους καταγγέλλουν την απαράδεκτη συμφωνία του ΤΑΙΠΕΔ με τη γερμανική πολυεθνική FRAPORT τόσο όσον αφορά τη διαδικασία που ακολουθήθηκε όσο και για το ξεπούλημα των αεροδρομίων. Τονίζουν ότι «το τίμημα των 1,240 δισ. όταν και εάν καταβληθεί, αντιστοιχεί στα έσοδα τριών χρόνων και μόνο των κρατικών αεροδρομίων».

Επισημαίνουν ακόμα ότι για τα υπόλοιπα 25 περιφερειακά αεροδρόμια που μένουν, το ΤΑΙΠΕΔ έχει αποφασίσει ότι όσα δεν ξεπουληθούν, θα κλείσουν. Τέλος, τονίζουν ότι «ο φορολογούμενος δεν έχει ενημερωθεί για το γεγονός ότι οποιεσδήποτε απαιτήσεις του παραχωρησιούχου για επεκτάσεις και ανάπτυξη εγκαταστάσεων, δηλαδή απαιτήσεις απαλλοτριώσεων, θα καλυφθούν με χρήματα του ελληνικού δημοσίου, καθώς και οποιαδήποτε άλλα έργα πέραν των 350 εκατ. που έχει δεσμευτεί για τα 14 αεροδρόμια. Δυστυχώς η Τοπική Αυτοδιοίκηση, που πρώτη θα υποστεί τις καταστροφικές συνέπειες του ξεπουλήματος, έπεσε στη παγίδα των υποσχέσεων της FRAPORT, για θέσεις εργασίας με εντοπιότητα, άρα ψήφοι, παραβλέποντας το γεγονός ότι θα είναι θέσεις επαιτείας και εξάρτησης, των 300 ευρώ το μήνα, τη στιγμή που οι δημότες θα επιβαρύνονται για τα δημοτικά τέλη και τους φόρους των αεροδρομίων, που με νόμο δεν υποχρεούται να καταβάλλει η FRAPORT».

“Αμνηχανία” αυτοί, απεργίες εμείς

«Τα μέτρα πέρασαν, οι απεργίες μένουν» διαπίστωνε με θλίψη το πρωτοσέλιδο στα ΝΕΑ της Δευτέρας. Και στο κείμενο κάτω από αυτόν τον τίτλο, προχωρούσε σε καταγγελία της κυβέρνησης ότι «παρακολουθεί αμήχανη την κλιμάκωση (των απεργιών) και περιορίζεται σε εκκλήσεις στους συνδικαλιστές».

Δυστυχώς για τους Ψυχάρηδες και ευτυχώς για εμάς, η τάξη των εφοπλιστών και των τραπεζιτών δεν διαθέτει αυτή τη στιγμή μια κυβέρνηση που να μπορεί να τσακίσει τις απεργίες με την καταστολή, όπως θα ήθελαν. Προς το παρόν, είναι υποχρεωμένοι να περιορίζονται σε γκρίνιες ότι ο Τσίπρας και οι υπουργοί του είναι ανίκανοι να εφαρμόσουν το κοινό τους μνημονιακό πρόγραμμα και να ανακαλύψουν και έναν κόφτη που να τσακίζει απεργίες.

Αμήχανη, όμως, δεν είναι μόνο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που έχει στηρίξει τις ελπί-

δες της στη δόση που θα της δώσει ο Ρέκλινγκ και στις αρπαχτές των Λάτσηδων για να επιδείξει «ανάπτυξη» και να εκτονώσει την οργή από τα αίσχθη του τρίτου μνημονίου.

Αμήχανη είναι και η Νεοδημοκρατική αντιπολίτευση που δεν μπορεί να βγει ανοιχτά υπέρ μιας απεργοσπαστικής εκστρατείας και ψάχνει «αγανακτισμένους της κατσαρόλας» για να εκτρέψει την αγανάκτηση και να πάρει τον έλεγχο των πολιτικών πρωτοβουλιών. Η θεατρική παράσταση με το δίδυμο Μητσοτάκη-Αδωνη να λέει στους καπιταλιστές «εμείς θα σας μειώσουμε τους φόρους» και στον κόσμο «βγείτε στους δρόμους για να κυβερνήσει η γνήσια νεοφιλελέ παράταξη» δεν κόβει εισιτήρια.

Αναθεώρηση του Συντάγματος;

Μέσα σε αυτή τη διπλή αμνηχανία της άρχουσας τάξης, έρχεται η φιλολογία για αναθεώρηση του Συντάγματος και αλλαγή του εκλογικού νόμου να προσπαθήσει να καλύψει το πολιτικό κενό και να χτίσει συναινέσεις.

Όπως πριν ένα χρόνο με το δημοψήφισμα όταν ξεκίνησε με το ΟΧΙ για να πει ΝΑΙ, ο Αλέξης Τσίπρας μιλάει για απλή αναλογική και προοδευτικές αλλαγές στο Σύνταγμα αλλά αυτό που προωθεί είναι σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος με κυβερνήσεις συνεργασίας και ενίσχυση των εξουσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Διατήρηση του μπόνους εδρών για το πρώτο κόμμα (έστω μειωμένου), επέκταση αυτής της ρύθμισης και για τους συνασπισμούς κομμάτων, διατήρηση του φράχτη του 3% για είσοδο στη Βουλή, αναβάθμιση του Προέδρου

ως «λαοπρόβλητου» με έξτρα δικαιοδοσίες- αυτό είναι ένα γαϊτανάκι για να πλεχτούν συναινέσεις που να σταθεροποιούν τις «αμήχανες» κυβερνήσεις.

Πρόκειται για σχέδια επί χάρτου που η Αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να τα τινάξει στον αέρα. Πρώτα απ' όλα γιατί, αντικειμενικά, οι εξελίξεις της κρίσης του καπιταλισμού συνεχίζουν να αποσταθεροποιούν τα πολιτικά συστήματα παντού: δημοψήφισμα-θρίλερ για το Brexit στη Βρετανία, εκλογική εισβολή Ποδέμος-Αριστεράς στην Ισπανία, απεργιακός πανικός στη Γαλλία.

Αλλά πάνω απ' όλα, η Αριστερά εδώ μπορεί να αξιοποιήσει την «αμνηχανία» των από πάνω παίρνοντας ενωτικές πρωτοβουλίες: για τη στήριξη του απεργιακού κύματος που διεκδικεί να ξηλώσει τους μνημονιακούς κόφτες και να σταματήσει τη λεηλασία των ιδιωτικοποιήσεων. Λιμάνια, συγκοινωνίες, τρένα, αεροδρόμια μπορούν να κλιμακώσουν σε ένα πανίσχυρο απεργιακό μέτωπο και μαζί τους τα Νοσοκομεία και οι Εκπαιδευτικοί να ξεσηκώσουν όλο το δημόσιο.

Οργανώνοντας έναν τέτοιο απεργιακό ξεσηκωμό, το εργατικό κίνημα μπορεί να συσπειρώσει γύρω του όλη τη λαϊκή αγανάκτηση και να δείξει ότι η διέξοδος είναι προς τα αριστερά. Μέσα σε ένα τέτοιο κύμα, η Αριστερά μπορεί να αναδείξει τη γνήσια εργατική εναλλακτική της ανατροπής του συστήματος που σπέρνει φτώχεια, πόλεμο και ρατσισμό, επιμένοντας αντικαπιταλιστικά. Η Εργατική Αλληλεγγύη ήταν είναι και θα είναι στην πρώτη γραμμή αυτής της προσπάθειας.

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Θα το βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14 (πίσω από Τίτανια-ΡΕΞ)
www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

Τα ψέματα των αστυνομικών δε σώζουν τη Χ.Α.

Με την ολοκλήρωση της κατάθεσης του Ανδρέα Μπιάγκη, ενός εκ των οκτώ αστυνομικών ΔΙΑΣ που βρέθηκαν μπροστά στη δολοφονία Φύσσα, εξαντλήθηκε η 65η και η 66η ημέρα της δίκης της Χρυσής Αυγής στις 9 και τις 10 Ιούνη αντίστοιχα. Η μαρτυρία του, που είχε σταματήσει τον περασμένο Γενάρη όταν η δίκη διεκόπη λόγω της αποχής των δικηγόρων, έδωσε την εικόνα μιας αστυνομίας που όχι μόνο δεν έκανε τίποτα για να αποτρέψει το τάγμα εφόδου εκείνο το βράδυ βοηθώντας με την αδράνειά της τη δολοφονική επίθεση, αλλά και εξακολουθεί μαζί με τις ευθύνες της να καλύπτει και τους χρυσαυγίτες κατηγορούμενους.

Ο μάρτυρας δεν αρνήθηκε, όπως είχε κάνει και το Γενάρη, ότι τα πενήντα άτομα που αντίκρουσε μαζί με τους συναδέλφους του έξω από την καφετέρια Κοράλλι “ήταν χρυσαυγίτες”, με κοινά χαρακτηριστικά όπως “κοντοκουρεμένοι” με “μαύρες μπλούζες”, “πολυπληθέστεροι από μια παρέα” που “σίγουρα δεν πήγαιναν για καφέ”, ενώ τόνισε ότι “δεν ήταν τυχαία εκεί, κάτι είχαν στο μυαλό τους” και ότι “προκαλούσαν φόβο” ακόμα και στους ίδιους. Μάλιστα έκανε ακόμα πιο σαφές ότι ήταν χρυσαυγίτες διευκρινίζοντας ότι “αν ήταν από άλλο πολιτικό χώρο, θα είχαμε επίθεση σε μας”, όπως είπε χαρακτηριστικά. Επίσης συμπλήρωσε ότι οι δεκαπέντε με είκοσι που αποσπάστηκαν από τους πενήντα και άρχισαν να τρέχουν προς την Τσαλδάρη, παρότι ο ίδιος δεν άκουσε κάποιο παράγγελμα ή εντολή, “ήξεραν που πάνε”.

Απαντώντας στις ερωτήσεις του αναπληρωτή εισαγγελέα αν ήταν δικαιολογημένος ο φόβος που ένοιωσαν ακόμα και οι αστυνομικοί, ο μάρτυρας απάντησε ότι “ναι, γιατί ήταν πολλά τα άτομα και όχι συνεργάσιμα”. “Εβριζαν και φώναζαν, οι διαθέσεις τους δεν ήταν ειρηνικές”, συμπλήρωσε. Ενώ, περιγράφοντας προς την πρόεδρο τη στιγμή της δολοφονίας, είπε ότι έβλεπε δύο άτομα να συμπλέκονται (εννοώντας το Φύσσα με το Ρουπακιά) και άλλα τρία άτομα που “τραβούσαν, έσπρωχναν και παρενοχλούσαν τον πιο ψηλό και νεότερο” (εννοώντας το Φύσσα).

Ωστόσο, ο αστυνομικός συνέχισε να υποστηρίζει ότι οι δεκαπέντε με είκοσι που έτρεξαν στην Τσαλδάρη “έσπασαν αμέσως στα γύρω στενά”, ενώ οι τέσσερις που χτυπούσαν τον Φύσσα “προϋπήρχαν εκεί, δεν ήταν από αυτούς που έτρεχαν από το Κοράλλι”. “Αν οι πέντε που συμπλέκονταν ήταν από αυτούς που κυνηγούσαμε, οι συνάδελφοί μου θα είχαν μπει μπροστά και θα τους είχαν σταματήσει”, είπε ο μάρτυρας.

Αυτή είναι η εκδοχή της ΔΙΑΣ με την οποία προσπαθεί να καλύψει τις ευθύνες της: ότι οι αστυνομικοί “δεν πρόλαβαν” τη δολοφονία γιατί αυτή ήταν ήδη σε εξέλιξη όταν οι ίδιοι έφτασαν στο σημείο ακολουθώντας αυτούς που έτρεχαν από το Κοράλλι. Έτσι, αποσυνδέοντας το τάγμα εφόδου από τη δολοφονία και υποστηρίζοντας ότι δεν επρόκειτο για ένα ενιαίο περιστατικό, η αστυνομία συγκαλύπτει ότι, στην πραγματικότητα, παρακολούθησε την επίθεση από την αρχή μέχρι το τέλος χωρίς να επεμβαίνει -ως τη στιγμή που ο ίδιος ο Φύσσας φωνάζοντας υπέδειξε το δολοφόνο του.

Το πόσο κατασκευασμένο είναι αυτό το σενάριο φάνηκε στη συνέχεια. Όταν ο μάρτυρας ρωτήθηκε από συνήγορο της πολιτικής αγωγής πόση απόσταση είναι από το Κοράλλι μέχρι το σημείο της δολοφονίας απάντησε “100 με 150 μέτρα”. Ενώ όταν ρωτήθηκε πόση ώρα έκανε να διανύσει αυτή την απόσταση, απάντησε “τρία λεπτά (!)”. “Είστε σίγουρος ότι τρέχατε;” ήταν η επόμενη ερώτηση χωρίς να υπάρξει σαφής απάντηση. Καταλαβαίνοντας τη “γκάφα”, ο μάρτυρας προσπάθησε να μειώσει το χρόνο μιλώντας μετά για “ενάμιση λεπτό”, όμως κι αυτός ο χρόνος είναι πάρα πολύς για 150 μέτρα τρέξιμο και μάλιστα από εκπαιδευμένους αστυνομικούς.

Κάλυψη

Η εκδοχή των αστυνομικών της ΔΙΑΣ δεν καλύπτει απλά τις δικές τους ευθύνες. Καλύπτει και τους χρυσαυγίτες. Γιατί η αποσύνδεση του τάγματος εφόδου από τη δολοφονία αποτελεί την υπερασπιστική γραμμή πολλών κατηγορουμένων που υποστηρίζουν όχι μόνο ότι οι συγκεντρωμένοι στο Κοράλλι ήταν άσχετοι με την επίθεση στο Φύσσα, αλλά ακόμα πιο προκλητικά ότι αν δεν ξεκινούσαν οι είκοσι να τρέχουν προς την Τσαλδάρη οι αστυνομικοί δε θα

είχαν κάνει ποτέ τη σύλληψη Ρουπακιά. Με άλλα λόγια, ότι το τάγμα εφόδου οδήγησε την αστυνομία στο δράστη της δολοφονίας (!).

Οι αντιφάσεις και τα ψέματα των αστυνομικών της ΔΙΑΣ δεν τελειώνουν, όμως, εδώ. Ο μάρτυρας, όπως και όλοι οι συνάδελφοί του που έχουν καταθέσει μέχρι τώρα, υποστήριξε ότι οι ίδιοι έκαναν τη σύλληψη του Ρουπακιά -ότι τον έβγαλαν από το αυτοκίνητο, τον έλεγξαν, του φόρεσαν χειροπέδες, βρήκαν και μάζεψαν το μαχαίρι κλπ. Ο ισχυρισμός τους έρχεται σε ανοιχτή σύγκρουση με τους δύο αστυνομικούς του περιπολικού που έφτασαν αμέσως μετά τη δολοφονία και που και οι δύο έχουν καταθέσει ότι βρήκαν τον Ρουπακιά μέσα στο αυτοκίνητό του, με αναμμένα τα φώτα

και τη μηχανή, χωρίς χειροπέδες και ότι οι ίδιοι προχώρησαν σε όλη αυτή τη διαδικασία.

Ο ένας εκ των δύο αστυνομικών του περιπολικού μάλιστα, ο **Ν. Ντάφος**, που κατέθεσε ακριβώς πριν τον Α. Μπιάγκη, μίλησε για έναν Ρουπακιά που κάπνιζε μέσα στο αυτοκίνητό του και που θα μπορούσε να διαφύγει αν ο ίδιος δεν είχε παρκάριε το περιπολικό ακριβώς μπροστά του. Ερωτώμενος από τον συνήγορο Πολιτικής Αγωγής, **Θανάση Καμπαγιάννη** αν διαψεύδει την εικόνα που έδωσε ο συνάδελφός του, ο Α. Μπιάγκης απάντησε καταφατικά, ενώ η απάντηση στην ερώτηση γιατί ένας αστυνομικός με είκοσι χρόνια υπηρεσίας να λέει ψέματα, δεν επετράπη από την πρόεδρο.

Λένα Βερδές

Αυτοπρόσωπη παρουσία για το τάγμα εφόδου Νίκαιας

Τρεις ήταν οι σημαντικότερες εξελίξεις στη δίκη της Χρυσής Αυγής την εβδομάδα που πέρασε. Οι δύο πρώ-

τες ήταν η μεταφορά της δίκης από τον Κορυδαλλό στο Εφετείο Αθηνών και η επιτάχυνση της διαδικασίας (βλέπε δίπλα). Η τρίτη ήταν η αποδοχή από το δικαστήριο του αιτήματος της οικογένειας Φύσσα για αυτοπρόσωπη παρουσία των 18 κατηγορουμένων χρυσαυγιτών που εμπλέκονται στη δολοφονική επίθεση.

Το αίτημα υπέβαλε στις 9/6 η **Χρύσα Παπαδοπούλου** από την Πολιτική Αγωγή. Συγκεκριμένα, η δικηγόρος της οικογένειας Φύσσα ζήτησε από το δικαστήριο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση των 18 κατηγορουμένων σε κάθε συνεδρίαση και μέχρι την ολοκλήρωση της εξέτασης της δολοφονίας Φύσσα καθώς, όπως είπε, “η παρουσία τους είναι απαραίτητη για την εξακρίβωση της αλήθειας δεδομένου ότι οι μάρτυρες κατηγορίας είναι αυτόπτες και τίθεται θέμα αναγνώρισης των κατηγορουμένων”.

Το αίτημα έγινε δεκτό

Το αίτημα έγινε δεκτό από την έδρα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων στις 10/6, μετά από σχετική πρόταση και της εισαγγελέως **Αδαμαντίας Οικονόμου**, η οποία αναφέρθηκε ειδικώς “στην επικείμενη κατάθεση του [φίλου του Παύλου Φύσσα και από την παρέα του εκείνο το βράδυ] Νικόλαου Μαντά, που φέρεται να αναγνωρίζει κάποιους από τους κατηγορουμένους”. Έτσι, από την επόμενη δικάσιμο στις 24 Ιούνη και μέχρι το τέλος των καταθέσεων

των μαρτύρων κατηγορίας για την υπόθεση Φύσσα, οι 18 κατηγορούμενοι για τη δολοφονία είναι υπο-

χρεωμένοι να έρχονται αυτοπροσώπως στο δικαστήριο και να κάθονται στο εδώλιο.

Ένα χρόνο τώρα, από τους 68 συνολικά κατηγορούμενους, αυτοί που βρίσκονταν μέσα στην αίθουσα δεν ξεπερνούσαν συνήθως τους δέκα. Οι περισσότεροι, ανάμεσά τους και πολλοί από τους 18 κατηγορούμενους για τη δολοφονία Φύσσα, δεν έχουν πατήσει ποτέ το πόδι τους στη διαδικασία, όπως βέβαια και η ηγετική ομάδα, **Μιχαλολιάκος, Κασιδιάρης, Λαγός** κλπ, που δεν έχει εμφανιστεί ποτέ στο δικαστήριο. Οι τελευταίες συνεδριάσεις έγιναν με μόλις ένα ή δύο να κάθονται στο εδώλιο.

Η προκλητική αυτή απουσία των χρυσαυγιτών από τη διαδικασία δεν έχει σχέση με “βιοποριστικά προβλήματα”, όπως επικαλέστηκαν κάποιοι εκ των συνηγόρων τους διαφωνώντας με την εισαγγελική πρόταση αποδοχής της αυτοπρόσωπης παρουσίας των 18 κατηγορουμένων. Ακόμα και ο δολοφόνος του Παύλου Φύσσα, **Ρουπακιάς**, που βρίσκεται σπίτι του με περιοριστικούς όρους, από την αποφυλάκισή του τον περασμένο Μάρτη και μετά δεν ξαναεμφανίστηκε στο δικαστήριο. Ήταν επιλογή των χρυσαυγιτών να μην εμφανίζονται στο δίκη προσπαθώντας από τη μία να υποβαθμίσουν τη σημασία της και από την άλλη να αποφύγουν την αναγνώρισή τους. Κι αυτή η επιλογή τώρα δέχτηκε ένα χτύπημα. Το τάγμα εφόδου της Νίκαιας θα είναι πλέον αναγκασμένο να βρίσκεται μέσα στην αίθουσα.

Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Εφετείο στις 27/6

Τη μεταφορά της δίκης της Χρυσής Αυγής από τις φυλακές Κορυδαλλού στην αίθουσα Τελετών του Εφετείου Αθηνών και την επιτάχυνση της διαδικασίας με περισσότερες δικασίμους, ανακοίνωσε η πρόεδρος του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Μαρία Λεπενιώτη την περασμένη εβδομάδα. Η υποχώρηση της κυβέρνησης τόσο στο θέμα της αίθουσας διεξαγωγής της δίκης όσο και στο ρυθμό εξέλιξης της είναι πλέον επίσημη.

Η πρώτη δικάσιμος στο νέο χώρο θα γίνει στις 27 Ιούνη. Την ίδια μέρα, η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) καλεί σε μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση στο Εφετείο, στις 8.30πμ, απαιτώντας την καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής συμμορίας καθώς και να μη γίνει βήμα πίσω σχετικά με το τόπο και το ρυθμό της δίκης.

Τόσο η μεταφορά από τον Κορυδαλλό στο Εφετείο όσο και η επιτάχυνση της διαδικασίας είναι αποτέλεσμα της πολιτικής πίεσης που άσκησε στην κυβέρνηση και το υπουργείο Δικαιοσύνης η κατακραυγή του αντιφασιστικού κινήματος. Μια κατακραυγή που συμπυκνώθηκε στην πρόσφατη έκκληση της Μάγδας Φύσσα προς τον Τσίπρα να της δώσει εξηγήσεις για τη συνεχιζόμενη υποβάθμιση και κωλυσιεργία της διαδικασίας με μόνους κερδισμένους τους κατηγορούμενους χρυσαυγίτες.

Μόνο έτσι ο υπουργός Δικαιοσύνης **Παρασκευόπουλος**, που μέχρι τότε χαρακτήριζε αυτά τα αιτήματα ως καλέσματα “σε ανεπίτρεπτη ανάμειξη του Υπουργείου στο έργο της Δικαιοσύνης”, αναγκάστηκε να κάνει πίσω. Είναι μια νίκη του αντιφασιστικού κινήματος, που χρειάζεται ωστόσο περιφρούρηση με πρώτο ραντεβού τη συγκέντρωση στις 27 Ιούνη.

“Παράθυρο”

Ο λόγος γι αυτό είναι ότι στη σχετική ανακοίνωση του υπουργού αναφέρεται πως “*Σε περίπτωση δυσχερειών με πράξη του ίδιου του Προέδρου [του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών] η εκδίκαση θα μπορεί να μεταφέρεται σε άλλη κατάλληλη αίθουσα, όπως αυτή των φυλακών Κορυδαλλού*”. Με αυτό τον τρόπο, η κυβέρνηση αφήνει το παράθυρο επιστροφής στον Κορυδαλλό ανοιχτό.

Ήδη στο πρόγραμμα που ανακοινώθηκε για τον Ιούνη και τον Ιούλη η δίκη έχει ημερομηνίες και στον Κορυδαλλό. Η δίκη συνεχίζεται στις 24 Ιούνη στον Κορυδαλλό και στις 27 Ιούνη στο Εφετείο. Την επόμενη μέρα, 28 Ιούνη, η δίκη επιστρέφει στις φυλακές Κορυδαλλού για να ξαναγυρίσει στο Εφετείο στις 30 Ιούνη. Ενώ για τον Ιούλιο έχουν ανακοινωθεί οκτώ συνεδριάσεις στο Εφετείο (4, 8, 11, 14, 15, 18, 21 και 25/7) και μία στον Κορυδαλλό (19/7).

Η ενόχληση των χρυσαυγιτών και των συνηγόρων τους, τους οποίους εξυπηρετούσε και η απομόνωση των φυλακών Κορυδαλλού και ο αργός ρυθμός της δίκης, για αυτές τις εξελίξεις ήταν φανερό. Με το που ανακοινώθηκε στο δικαστήριο η αλλαγή του χώρου, ο **Τ. Μιχαλόλιας**, αδελφός και συνήγορος υπεράσπισης του Μιχαλολιάκου, μίλησε για “περίεργες επαφές του προέδρου της Βουλής με εκπροσώπους της Πολιτικής Αγωγής” και κατήγγειλε το γεγονός ότι η είδηση έγινε γνωστή στην υπεράσπιση μέσω σάιτ. Ενώ συμπλήρωσε ότι σέβεται την απόφαση με την προϋπόθεση “να διασφαλιστεί η ηρεμία άσκησης των δικών μας καθηκόντων”. Και οι χρυσαυγίτες αφήνουν ξεκάθαρα το παράθυρο Κορυδαλλός ανοιχτό εκμεταλλευόμενοι προφανώς αυτά τα μπρος πίσω της κυβέρνησης.

STOP στις χρυσαυγίτικες μηνύσεις

ΧΑΝΙΑ

Στις 15 Ιούνη δικάζεται ο Σεραφείμ Ρίζος, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, Δημοτικός Σύμβουλος εκλεγμένος με τη “Ανταρσία στα Χανιά” και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ, μετά από μήνυση του χρυσαυγιτή, Βολουδάκη Στυλιανού. Ο Σ. Ρίζος κατηγορείται ότι παρακίνησε άγνωστα άτομα να χτυπήσουν τάχα το χρυσαυγίτη κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου του Ιουνίου του 2012.

“Η Χρυσή Αυγή με αυτή την μήνυση, όπως και με τόσες άλλες, προσπαθεί να αντιστρέψει την πραγματικότητα: Ο σύντροφος Σ. Ρίζος ως υποψήφιος βουλευτής, τότε, βρισκόταν μαζί με άλλους συναγωνιστές στο εκλογικό περίπτερο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πλατεία της Δημοτικής Αγοράς την ώρα που ο χρυσαυγίτης τον κατηγορεί για την επίθεση!” αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

«Είναι προκλητική η προσπάθεια της Χρυσής Αυγής να αντιστρέψει και να συσκοτίσει την πραγματικότητα» τονίζει και η ανακοίνωση της ΑΔΕΔΥ, «προχωρώντας, κατά την προσφιλή τακτική της άλλωστε, σε μηνύσεις. Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., θεωρεί ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και

του Σαχζάτ Λουκμάν, κυκλοφορούν ελεύθεροι συνεχίζοντας να οργανώνουν την εγκληματική δράση της συμμορίας. Απαιτούμε: Να σταματήσει να λειτουργεί η βιομηχανία διώξεων σε βάρος αγωνιστών της αριστεράς και του εργατικού κινήματος. Την άμεση παύση της δίωξης και την απαλλαγή του συναδέλφου από κάθε κατηγορία».

ΣΕΠΕ «Αριστοτέλης», Α' Αθηνών, Πειραιά η Πρόεδρος, Νίκαιας, Κερατσίνιου – Περάματος, Ιεράπετρας, Μεσσηνίας, Μολάων, Μαρούσι, Γ' ΕΛΜΕ, Κ. Σωτηρίου Ανατολικής Αττικής, Νήσων Αργοσαρωνικού, Περικλής, Δυτικής Αττικής, Αιγάλεω.

Ψηφίσματα συμπαράστασης έχουν επίσης εκδώσει το ΝΤ της ΑΔΕΔΥ στα Χανιά, ο **Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΕΠΕ) Χανίων**, η **ΕΛΜΕ Χανίων**, σύλλογοι εκπαιδευτικών από όλη την Ελλάδα όπως οι

ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

Άφησαν ελεύθερο το ναζί βιαστή

Την ίδια ώρα που η βιομηχανία διώξεων σε βάρος αγωνιστών της αριστεράς και του εργατικού κινήματος από τους χρυσαυγίτες βρίσκεται σε εξέλιξη, ο χρυσαυγίτης γυμναστής από την Ιεράπετρα, που πριν από ένα χρόνο περίπου καταδικάστηκε σε 12 χρόνια κάθειρξη για τον κατ' εξακολούθηση βιασμό μιας 14χρονης αθλήτριάς του, αφέθηκε προσωρινά ελεύθερος.

“Για χθες [8/6], στο Μικτό Ορκωτό Εφετείο Ανατολικής Κρήτης, είχε προγραμματιστεί η εκδίκαση της έφεσης την οποία είχε υποβάλει ο γυμναστής”, αναφέρει σε άρθρο της η **Εφημερίδα των Συντακτών**, “Το δικαστήριο, αν και δεν μπήκε στην ουσία της υπόθεσης, καθώς η πλευρά της κοπέλας ζήτησε αναβολή, εντούτοις δέχτηκε τα επιχειρήματα του κρατούμενου για αναστολή της εκτέλεσης της ποινής του για λόγους υγείας.

Ο 56χρονος, ο οποίος κρατήθηκε για έναν χρόνο στις φυλακές Τρίπολης και στη συνέχεια στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού, εμφανίστηκε στη δικαστική αίθουσα υποβασταζόμενος από αστυνομικούς, με πατερίτσες και κολάρο ακινησίας στον λαιμό του. Για «θέατρο» έκανε λόγο η πλευρά της πολιτικής αγωγής, χαρακτηρίζοντας τουλάχιστον «αντιφατική» την πρόταση της εισαγγελέως”.

Ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος έχει ήδη καταδικαστεί σε φυλάκιση 3 ετών και 9 μηνών για τη διαπιστωμένη συμμετοχή του σε οργανωμένη επίθεση χρυσαυγιτών εις βάρος Πακιστανών μεταναστών στην περιοχή Βαϊνιά της Ιεράπετρας τον Φλεβάρη του 2013, ενώ για αυτή και άλλες παρόμοιες επιθέσεις κάθεται και στο εδώλιο της μεγάλης δίκης της Χρυσής Αυγής για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση.

ΑΘΗΝΑ

Στις 16 Ιούνη καλείται να απολογηθεί στα δικαστήρια της Ευελπίδων η Κατερίνα Πατρικίου, μέλος του ΣΕΚ και πρώην δημοτική σύμβουλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Πετρούπολη, μετά από μήνυση του υποψήφιου βουλευτή της Χρυσής Αυγής, Αθανάσιου Κουράκου. Την ίδια μέρα, θα γίνει συγκέντρωση συμπαράστασης στην Κ. Πατρικίου στο κτίριο 9 της Ευελπίδων στις 9πμ.

Σύμφωνα με τη δικογραφία που έφτασε στις 19/02/16 στον εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, σε βάρος της Κ. Πατρικίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της “ηθικής αυτοουργίας σε ληστεία και της επικίνδυνης σωματικής βλάβης” τα οποία φέρεται ότι τέλεσε στις 25/1/15. Πρόκειται για τη μέρα των βουλευτικών εκλογών του Γενάρη του 2015, όταν τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής επιχειρούσαν να σπείρουν τον τρόμο σε γειτονιές και εκλογικά κέντρα, τροπηλακίζοντας εκπροσώπους της Αριστεράς, σπάζοντας το προεκλογικό περίπτερο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Πετρούπολη, ενώ στο Κερατσίνι υπόδοικοι ναζί της Χρυσής Αυγής απειλούσαν και τρομοκρατούσαν.

Κι ενώ συνέβαιναν όλα αυτά, με βάση αυτές και μόνο τις ανυπόστατες κατηγορίες του χρυσαυγιτή Κουράκου ότι του επιτέθηκαν, εστάλη από το αστυνομικό τμήμα Πετρούπολης υπηρεσιακό σημείωμα προς το εγκληματολογικό τμήμα της Ασφάλειας στο οποίο ζητούνταν η επίδειξη φωτογραφιών “σεσημασμένων ατόμων, μελών του κόμματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ”. Πρόκειται για προκλητική στοχοποίηση του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς από την αστυνομία, που κάνει πλάτες στους ναζί και την πάγια τακτική τους να υποβάλλουν, μετά τις επιθέσεις και τις εκληματικές τους πράξεις, μηνύσεις στα θύματά τους.

Φιάσκο

στην Καλαμάτα

Με κεντρικό σύνθημα “**ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ**”, η **Αντιφασιστική Κίνηση Καλαμάτας** κάλεσε την Κυριακή 12 Ιούνη συγκέντρωση-πορεία στο κέντρο της πόλης.

Η προσπάθεια της ΧΑ να φανεί ξανά ως ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα με ομιλία του Μιχαλολιάκου στην Καλαμάτα, σκόνταψε στη μαχητική διαδήλωση των αντιφασιστών και τη δράση των προηγούμενων ημερών. Η άμαζη «φιέστα» της ΧΑ με τις πλάτες της αστυνομίας σε τίποτα δε θύμιζε συγκέντρωση κόμματος παρά την κινητοποίησή τους να φέρουν κόσμο και από τους γύρω νομούς. Οι φασιστικές συμμορίες δεν χωράνε ούτε στην Καλαμάτα ούτε πουθενά.

Χ.Λ.

Το είπαμε δυνάτα στο Δήμο της Αθήνας

• Χτες κάναμε μία μεγάλη διαδήλωση όπου ενώθηκαν τα νοσοκομεία με τα σχολεία, τα λιμάνια, τους συνταξιούχους και την ΑΔΕΔΥ που είχε 4ωρη στάση.

Σήμερα είμαστε εδώ και συνεχίζουμε και λέμε ότι απαιτούμε μαζικές προσλήψεις και αύξηση της χρηματοδότησης στα νοσοκομεία και στα σχολεία για να μπορούμε να περιθάλπουμε τους πρόσφυγες. Καταγγέλλουμε τη ρατσιστική πολιτική της ΕΕ και τη συνενοχή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είναι υπεύθυνη για το ότι δεν υπάρχει πρωτοβάθμια περίθαλψη που να αρμόζει στους πρόσφυγες. Απαιτούμε να πάρει απόφαση ο Δήμος της Αθήνας ότι είναι ανοιχτός στους πρόσφυγες.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
μέλος του ΓΣ της Ομοσπονδίας
Ενώσεων Νοσοκομειακών
Γιατρών Ελλάδος

• Εκ μέρους των εκπαιδευτικών της Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, στηρίζουμε τη σημερινή κινητοποίηση και τασσόμαστε ανεπιφύλακτα στο πλευρό των μεταναστών και των προσφύγων.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι η προσφυγιά είναι αποτέλεσμα των καταστροφών και της φτώχειας που αφήνουν πίσω τους οι πόλεμοι και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Ενώνουμε τη φωνή μας με τη φωνή των προσφύγων και των μεταναστών για να σταματήσουν οι πόλεμοι, να ανοίξουν επιτέλους τα σύνορα και να γίνει σεβαστό το διεθνές δίκαιο που αφορά πρόσφυγες και μετανάστες. Ενάντια στην κατάπτυστη συμφωνία ΕΕ- Κυβέρνησης-Τουρκίας.

Για τους πρόσφυγες που ζουν στην πόλη μας διεκδικούμε άμεσα ανθρώπινες συνθήκες στέγασης και διαμονής μέσα στην πόλη, ενίσχυση των δημοτικών υπηρεσιών, απόλυτη πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες υγείας, εγγραφή όλων των παιδιών στα δημόσια σχολεία όλων των βαθμίδων, παράλληλη ενίσχυση των σχολείων με εξειδικευμένο προσωπικό. Ο δήμος να εξασφαλίσει τη μεταφορά των παιδιών από και προς τα σχολεία. Προσλήψεις σε σχολεία, δήμους, νοσοκομεία.

Έφη Γαννιάρη,
Β' ΕΛΜΕ Αθήνας

Μαζική κινητοποίηση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες έγινε την περασμένη Πέμπτη 9 Ιούνη έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας, με αίτημα "Αθήνα ανοιχτή πόλη αλληλεγγύης στους πρόσφυγες". Η κινητοποίηση ξεκίνησε με την άφιξη τριών προσυγκεντρώσεων. Από την Ομόνοια με συμμετοχή των προσφύγων από Ελαιώνα, Ελληνικό και το 5ο Λύκειο της Πρασσά, από το Μοναστηράκι και από το City Plaza, που έφτασαν με πορεία μέσω της Αιόλου.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με πανό, οι εκπαιδευτικοί της Β', της Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας και του Συλλόγου Π.Ε. "Αθηνά", η ΟΕΝΓΕ, τα Σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων Άγ. Σάββας και Αττικό, ο Σύλλογος εκτάκτων του ΥΠΠΟ, ο Συντονισμός ενάντια στα μνημόνια, το Αντιφασιστικό Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών του Θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, οι φοιτητές της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, οι χώροι στέγασης προσφύγων City Plaza και 5ο Λύκειο της Πρασσά, η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους οικονομικούς και πολιτικούς πρόσφυγες, η ΚΕΕΡΦΑ Κυψέλης- Γαλατσίου- Πατησίων, η ΚΕΕΡΦΑ Πετρωλώνων-Κουκακίου-Θησείου, η Ροσινάντε, η ΟΡΜΑ και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Ο Καμίνης και η αστυνομία αντιμε-

Η φωνή των προσφύγων και των αλληλέγγυων ακούστηκε όχι μόνο έξω αλλά και μέσα στο δημοτικό συμβούλιο με τη στήριξη όλης της Αριστεράς.

«Εμείς οι γιατροί πήγαμε στο Ελληνικό και στην προβλήτα Ε3 στον Πειραιά με απόφαση του σωματείου του νοσοκομείου Γεννηματάς» είπε ο **Χρίστος Αργύρης**, ειδικευόμενος γιατρός και μέλος του ΔΣ Εργαζόμενων του νοσοκομείου Γεννηματάς. «Είδαμε γαστρεντερίτιδες, νέους με επιληψία χωρίς τα φάρμακά τους να έχουν σπασμούς, είδαμε έγκυο να αποβάλει μπροστά μας με αίμα στα εσώρουκά της. Τους εξετάσαμε κάτω από τον ουρανό γιατί δεν υπήρχε χώρος για εξεταστήριο και αν αυτό λέγεται φιλοξενία τότε εμείς διαφωνούμε κάθετα. Κάνουμε μία έκκληση: ανοίξτε πραγματικούς χώρους υποδοχής και φιλοξενίας».

Στη συνέχεια η **Βαρβάρα Παπαδοπούλου**, αλληλέγγυα από το σχολείο της Πρασσά τόνισε ότι "το βασικό πρόβλημα που έχουμε αυτή τη στιγμή να αντιμετωπίσουμε είναι η ιδρυματοποίηση του πρόσφυγα" και πρόσθεσε ότι "είναι πολύ σημαντικό να στηριχθούν τα εγχειρήματα των μικρών δομών".

• Παρ' όλες τις προσπάθειες που έκαναν τα ΜΑΤ, η αστυνομία, η πλειοψηφία της Δημοτικής αρχής δεν κατάφεραν να εμποδίσουν ντόπιους και πρόσφυγες να βρεθούν στην κοινή διαδήλωση.

Οι φτωχοί αυτού του κόσμου θα βρεθούμε στον ίδιο δρόμο, στις ίδιες διαδηλώσεις για τα ίδια δικαιώματα. Λέμε καθαρά και ως εκπαιδευτικοί ότι θα δώσουμε το μέγιστο των δυνάμεών μας, θα ανοίξουμε τα σχολεία μας, παρά και

ενάντια σε όποιες αποφάσεις των αρχών και των θεσμών, για να περάσουν τις πόρτες τους τα παιδιά των προσφύγων και μεταναστών, σήμερα κιόλας, ώστε από το Σεπτέμβρη τα σχολεία μας να έχουν τα τμήματα που χρειάζεται, να

μεταφέρονται εκεί με ασφαλή τρόπο και όχι γκετοποιημένα μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως θέλει ο Φίλης και οι όμοιοί του, όπως θέλει η ΕΕ.

Ντίνια Ρέππα,
Συντονισμός για το προσφυγικό

9 Ιούνη έξω από το δημαρχείο Αθήνας

τώπιζε τη συγκέντρωση με κατασταλτικά μέσα, προσπαθώντας να την εμποδίσει. Επιχείρησαν να απαγορεύσουν τη μικροφωνική, με πρόσχημα ότι ο ήχος ενοχλεί το δημοτικό συμβούλιο και στη συνέχεια ο Δήμαρχος διέκοψε τη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου και ο Γενικός Γραμματέας διέταξε τον υπάλληλο της Δημοτικής Αστυνομίας να δώσει κλήση στο αυτοκίνητο της μικροφωνικής (ογδόντα ευρώ!).

Μετά, επιχείρησαν ναβάλουν κλούβα των ΜΑΤ στην είσοδο του Δημαρχείου για να εμποδίσουν την επικοινωνία της συγκέντρωσης με το δημοτικό συμβούλιο, όπου παραλίγο να χτυπήσουν διαδηλωτές που όμως τελικά έδωξαν την κλούβα.

"Θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους είσατε εδώ σήμερα", είπε από το μικρόφωνο της συγκέντρωσης ο **Καρίμ**, πρόσφυγας από τη Συρία και στη συνέχεια ο **Χαμπαντάρ**

πρόσφυγας από το City Plaza πρόσθεσε "Οι πρόσφυγες χρειάζονται περισσότερα κτίρια, ανοίξτε τις πόλεις για να ζήσουμε, χρειαζόμαστε πρόσβαση στις κοινωνικές υπηρεσίες, ανοίξτε τα σύνορα".

"Και συνεχίζουμε να το διεκδικούμε γιατί είναι δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να ζει στο μέρος που θέλει. Οι άνθρωποι δε χρειάζονται σύνορα", είπε ο **Αλί**, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν.

Κατερίνα Θωίδου

Μέσα στο συμβούλιο

"Θα έπρεπε ο Δήμος να εφαρμόσει μία πολιτική που την εφαρμόζουν ορισμένοι Δήμοι στη Γερμανία", είπε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** από την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας. "Κάνουν επιτάξεις ξενοδοχείων για να υπάρξει ανθρώπινη στέγαση των προσφύγων. Προτείνουμε λοιπόν στην πόλη της Αθήνας, να υπάρξουν αυτού του τύπου οι επιτάξεις. Το Ταμείο της Αεροπορίας έχει το **Λα Μιράζ** και το Ταμείο Νομικών έχει το **Εσπερία**. Να ζητήσει ο Δήμος της Αθήνας να ανοίξουν αυτές οι δομές φιλοξενίας. Υπάρχουν και άλλα ξενοδοχεία. Το Athens Imperial, το Ledra που κλείνει. Προτείνουμε να συζητήσουμε με την Ομοσπονδία Επισιτισμού πως θα διασώσουμε τις θέσεις εργασίας, χωρίς να διασώσουμε από το παράθυρο τον ιδιώτη. Πρέπει να ανοίξουν και άλλοι χώροι. Το **Γενικό Πατησίων** ή το **Γηροκομείο Αθηνών** που δεν μπορεί να έχει 7 κτίρια από τα 9 κλειστά. Δεν μπορεί να έχει ένα μαγειρείο από το οποίο μπορούν να θρέφονται άστεγοι, φτωχοί και άποροι και να είναι κλειστό. Αυτά απαι-

τούν την ενίσχυση των δικών μας δομών. Πρώτα απ' όλα του **Δημοτικού Βρεφοκομείου**, το οποίο χρειάζεται προσλήψεις για να ανταποκριθεί, σε αυτού του τύπου τις ανάγκες. Στο θέμα της Παιδείας διαφωνούμε με εκπαίδευση ιδρυματικού χαρακτήρα, έξω από το δημόσιο σχολείο. Θέλουμε τμήματα ένταξης μέσα στα σχολεία, σε όλες τις βαθμίδες και επίσης να γραφτούν τα παιδιά στους παιδικούς σταθμούς. Στο θέμα της Υγείας έχουμε τα Δημοτικά Ιατρεία για την πρωτοβάθμια φροντίδα και θα έπρεπε εμείς να ζητήσουμε να υπάρξει ενίσχυση αυτών των δομών".

Πρόσβαση όλων των παιδιών των προσφύγων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης από τους παιδικούς σταθμούς μέχρι τα λύκεια, πρότείνει ο επικεφαλής της Ανοιχτής Πόλης, **Ρήγας Αξελός**. Τις άθλιες συνθήκες στον Ελαιώνα κατήγγειλε ο επικεφαλής της Λαϊκής Συσπείρωσης, **Νίκος Σοφιανός**, ενώ την ανάγκη εξεύρεσης μόνιμων λύσεων για τους πρόσφυγες μέσα στον οικιστικό ιστό τόνισε ο ανεξάρτητος Δημοτικός Σύμβουλος, **Στάθης Δρογώσης**.

ανοιχτά για την προσφυγιά

• Οι Πακιστανοί που βρίσκονται εδώ από τη δεκαετία του '70 γνωρίζουμε πολύ καλά τον πόνο του τι σημαίνει να είσαι μετανάστης. Σας λέμε καλωσήρθατε σε όλους και σήμερα λέμε στον κ. Καμίνη είμαστε εδώ για να ζητήσουμε σεβασμό στα δικαιώματα του κάθε μετανάστη, του κάθε ανθρώπου που ο πόλεμος και ο καπιταλισμός έχουν διώξει από τη χώρα του.

Θέλουμε να μας ακούσετε. Θέλουμε ανοιχτά σχολεία για όλα τα παιδιά που βλέπετε εδώ σήμερα και για όλα τα παιδιά. Θέλουμε νομιμοποίηση για κάθε πρόσφυγα. Θέλουμε δικαίωμα στη στέγαση για κάθε πρόσφυγα. Μαζί με τα συνδικάτα ενωμένοι σαν μία γροθιά θα κερδίσουμε.

Τζαβέντ Ασλάμ,
Επικεφαλής Πακιστανικής Κοινότητας

• Εμείς οι φοιτητές αντιστεκόμαστε στο ρατσισμό και στις πολιτικές λιτότητας. Επιζητούμε ένα καλύτερο μέλλον και για μας και για τους πρόσφυγες. Εμείς είμαστε η γενιά που ξέρει πάρα πολύ καλά τι σημαίνει προσφυγιά και μετανάστευση. Μεγαλώσαμε εμείς οι ίδιοι με μετανάστες. Κάποιοι είμαστε μετανάστες. Αυτή τη συνέχεια πρέπει να δώσουμε και με τους πρόσφυγες. Να μάθουμε να ζούμε μαζί τους αλληλέγγυα. Ενάντια σε κάθε ρατσιστική και φασιστική φωνή που προσπαθεί να μας διχάσει. Κοινό μέτωπο λοιπόν ανοίγουμε και ενάντια στο φασισμό. Να μην τολμήσουν οι φασίστες να ξαναβγούν από τις τρύπες τους, βρίσκοντας πάτημα στη ρατσιστική πολιτική της ΕΕ.

Ιριλίντα Μουσαράι, *Φοιτήτρια*

• Αύριο είναι η κηδεία του Μοχάμετ Αλι. Η σημερινή συγκέντρωση είναι ο καλύτερος φόρος τιμής για έναν αγωνιστή που δεν ήταν μόνο γνωστός για τη δύναμή του στην πυγμαχία, αλλά ήταν γνωστός για τους αγώνες που έδωσε ενάντια στον πόλεμο, στο ρατσισμό, για τα δικαιώματα των μαύρων εργατών, ενάντια στη σκλαβιά και την καταπίεση.

Σήμερα διεκδικούμε- απαιτούμε από το Δήμο της Αθήνας, από όλα τα δημοτικά συμβούλια, από το κράτος, από τα συναρμόδια υπουργεία, να ανοίξουν τις πόλεις για τους πρόσφυγες. Θέλουμε τους πρόσφυγες ανάμεσά μας, στις ζωές μας,

στις δουλειές μας, θέλουμε να παλέψουμε μαζί. Και για αυτό τα αιτήματα και οι διεκδικήσεις μας είναι συγκεκριμένες μαζί με αυτές του εργατικού κινήματος.

Τα κλειστά σύνορα της ΕΕ σημαίνουν αυτό που είδαμε πριν μερικές μέρες, 1.030 νεκροί μετανάστες ερχόμενοι από τη Λιβύη στην Ιταλία. Δε θέλουμε άλλους νεκρούς Αϊλάν. Θέλουμε να νομιμοποιηθούν όλοι, να πάρουν ιθαγένεια, ίσα δικαιώματα. Έχουμε μπροστά μας πολλούς αγώνες, που θα τους δώσουμε ενωμένοι εργάτες, πρόσφυγες, μετανάστες, φοιτητές και θα νικήσουμε.

Νίκη Αργύρη, *ΚΕΕΡΦΑ*

• Όταν έφτασαν οι πρόσφυγες και σπάσανε τα σύνορα και μήκαν στη Γερμανία, χιλιάδες άνθρωποι τρέξαν να τους χαιρετήσουν να τους καλωσορίσουν, τους βοήθησαν και τους βοηθάνε μέχρι και σήμερα. Η Μέρκελ στην αρχή τους χαιρέτησε και είπε μπορούμε να τους δεχτούμε, αλλά δεν ήταν αλήθεια. Τώρα κάνει ό,τι μπορεί για να τους γυρίσει πίσω. Οι πολιτικοί προσπαθούν να μας χωρίσουν σε ντόπιους εργάτες της Γερμανίας και πρόσφυγες. Εμείς πρέπει να κρατήσουμε την ενότητά μας και να παλέψουμε όσο γίνεται ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Αναστασία Χατζηλουκά, *από το αντιρατσιστικό κίνημα της Γερμανίας*

• Είμαστε εδώ για να ζητήσουμε από το Δήμαρχο και τους Δημοτικούς Συμβούλους της Αθήνας, να σεβαστούν εκείνα τα οποία ο Δήμαρχος είχε συχνά υπογράψει σα συνήγορος του πολίτη, για την προστασία των προσφύγων και τη συνθήκη της Γενεύης, για την προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και την απαγόρευση των ομαδικών απελάσεων.

Η κυβέρνηση της Ελλάδας ψήφισε και υλοποίησε τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, η οποία αποτελεί ωμή παραβίαση της συνθήκης της Γενεύης, εγκλωβίζει περισσότερους από 50.000 πρόσφυγες στα όρια της ελληνικής επικράτειας, τους στερεί παράνομα το δικαίωμα της ελεύθερης κίνησης και επιλογής του τόπου εγκατάστασής τους και ταυτόχρονα τους φυλακίζει είτε σε λασιτοτόπια είτε σε τοξικούς βούρκους, είτε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, οδηγώντας τους

ακόμα και σε θανάτους από κακές συνθήκες υγιεινής.

Είναι η ώρα να απαιτήσουμε αφού δεν άνοιξαν τα σύνορα, να ανοίξουν οι πόλεις και οι κοινωνίες. Για να διαχυθούν σε όλους τους Δήμους, τις Περιφέρειες και ταυτόχρονα να ανοίξουν οι υποδομές, τα νοσοκομεία, τα σχολεία, οι παιδικοί σταθμοί, οι κοινωνικές υπηρεσίες για να μπορούν οι άνθρωποι αυτοί να ζήσουν δίπλα μας, με αξιοπρέπεια.

Θέλουμε λεφτά για υποδομές όχι για μνημόνια για την τρόικα και το χρέος. Θέλουμε μία κοινωνία ανοιχτή με τους πρόσφυγες καλωδεχούμενους, χωρίς φράχτες και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Θέλουμε μία πολιτική ανοιχτή και όχι μία πολιτική ρατσιστική που να ενθαρρύνει τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής να βγαίνουν στους δρόμους.

Κώστας Παπαδάκης, *ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ*

Ανοιχτή Σύσκεψη

Ανοιχτή σύσκεψη για το προσφυγικό, σε συνέχεια της κινητοποίησης της 9ης Ιούνη στο Δημαρχείο Αθήνας, διοργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ με σωματεία και φορείς της Αθήνας, την Τρίτη 21/6, στις 7μμ, στο Χώρος Φιλοξενίας στο 5ο Λύκειο Αθηνών (Οκταβίου Μερλιέ & Πρασσά).

Συγκέντρωση στην Ομόνοια

Συγκέντρωση την Πέμπτη 16 Ιουνίου στις 6μμ στην Ομόνοια και πορεία καλούν καταλήψεις στέγης προσφύγων.

Το κεντρικό σύνθημα είναι «Ζούμε Μαζί - Αγωνιζόμαστε Μαζί» διεκδικώντας «ελεύθερη μετακίνηση, ανοιχτά σύνορα, πολιτικό άσυλο, στέγαση στον αστικό ιστό, όχι στις απελάσεις, όχι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης». Την κινητοποίηση στηρίζει και συμμετέχει και η ΚΕΕΡΦΑ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ανοιχτή εκδήλωση την Τρίτη 14/6, στις 6.30μμ στο Στρατόπεδο Προσφύγων στα Διαβατά οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης, με θέμα «Ανοιχτά σύνορα, ανοιχτές πόλεις για τους πρόσφυγες του πολέμου και της φτώχειας». Ομιλητές θα είναι ο Γιώργος Τσιάκας, πανεπιστημιακός ΑΠΘ, ο Παύλος Νεράντζης, δημοσιογράφος, ο Κώστας Τορπουζίδης, δικηγόρος και συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης, καθώς επίσης και εκπρόσωποι της Ομάδας Νομικών για τα δικαιώματα των προσφύγων και μεταναστών και συνδικαλιστές από σωματεία της πόλης.

«Μετά τη βίαιη εκκένωση της Ειδομένης, οι πρόσφυγες μεταφέρονται σε ακατάλληλα κτίρια στα οποία επικρατούν άθλιες συνθήκες», αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. «Για να κρύψει αυτό το αίσχος, η κυβέρνηση απαγορεύει στο κίνημα αλληλεγγύης την είσοδο, μετατρέποντας έτσι τα υποτιθέμενα ανοιχτά κέντρα φιλοξενίας σε φυλακές. Πληθαίνουν οι καταγγελίες προσφύγων για εκφοβισμό τους από την αστυνομία, η οποία κρατάει παράνομα τα χαρτιά των προσφύγων που βγαίνουν από το στρατόπεδο για να συμμετάσχουν

σε κινητοποιήσεις, χρησιμοποιώντας μάλιστα απειλές του τύπου "αν διαμαρτύρεστε θα σας απελάσουμε στην Τουρκία".

Με τα παραπάνω δεδομένα, η ΚΕΕΡΦΑ ζήτησε να πραγματοποιήσει εκδήλωση στο στρατόπεδο των Διαβατών προκειμένου να ενημερώσει τους πρόσφυγες για τα δικαιώματά τους στην Ελλάδα με βάση την ισχύουσα Σύμβαση της Γενεύης, αλλά η απάντηση που δόθηκε προφορικά από το γραφείο του Υπουργού ήταν αρνητική. Παρόλα αυτά, η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί».

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Μετά την κινητοποίηση στο Δημαρχείο της Αθήνας, αποφασίσαμε ως ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου να πάρουμε πρωτοβουλίες σε συνεργασία με δημοτικές κινήσεις, σωματεία και φορείς της πόλης, για να αναγκάσουμε τη δημοτική αρχή να ανοίξει χώρους φιλοξενίας για τους πρόσφυγες, να ανοίξει τα σχολεία για τα προσφυγόπουλα και να τους παράσχει υγειονομική περίθαλψη.

Αποφασίσαμε ένα πρόγραμμα συσκέψεων και εκδηλώσεων που περιλαμβάνει: Ανοιχτή Σύσκεψη την Τρίτη 29 Ιούνη στο Περιστερί με σκοπό τη διοργάνωση Ανοιχτής Εκδήλωσης -Συγκέντρωσης την Παρασκευή 8 Ιούλη στις 7.30μμ στην πλατεία Δημαρχείου μαζί με ζωντανή μουσική. Σκοπεύουμε όλο αυτό το διάστημα να οργανώσουμε πικετοφορίες στις γειτονίες των Δυτικών καθώς και παράσταση διαμαρτυρίας στο Δημοτικό Συμβούλιο.

Λίλιαν Μπουρίτη

ΞΑΝΘΗ

Παρέμβαση στο Δημοτικό Συμβούλιο της Ξάνθης πραγματοποιήσαν την Τετάρτη 8 Ιούνη, πρόσφυγες, αλληλέγγυοι και η τοπική ΚΕΕΡΦΑ, διεκδικώντας μεταστέγαση του χώρου φιλοξενίας από το Χαλκερό Καβάλας και τη βελτίωση των άθλιων συνθηκών που επικρατούν εκεί. Στο Δημοτικό Συμβούλιο μίλησαν ο Αλί Μπορσέν εκπρόσωπος των προσφύγων, ο Τζεμαλί Μηλιαζίμ από την ΚΕΕΡΦΑ και η Αριάννα Παπαϊωάννου αλληλέγγυα εκπαιδευτικός, ζητώντας τη συμβολή του Δήμου στη βελτίωση των συνθηκών και στην εξεύρεση χώρου φιλοξενίας.

“Μαζευτήκαμε περίπου 50-60 άτομα και ανοίξαμε πανώ μέσα στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου. Οι παρατάξεις δήλωσαν ότι η ευθύνη για τη φιλοξενία των προσφύγων πέφτει στο κράτος και όχι στους Δήμους”, μας είπε ο Παντελής από την ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης. “Όμως μετά από την πίεσή μας η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να πει ότι ξεκινά πρωτοβουλία συλλογής υπογραφών ώστε να συζητηθεί εντός ημερήσιας διάταξης το θέμα στο επόμενο δημοτικό συμβούλιο”.

8 ΙΟΥΝΗ Μια απεργία - σταθμός

Απεργία σταθμός για τη συνέχεια της μάχης ενάντια στα μνημονιακά μέτρα της κυβέρνησης, αποδείχτηκε η 8η Ιούνη.

Μια απεργία που ξεκίνησε σαν κινητοποίηση των δασκάλων και έφτασε να συσπειρώσει τους υγειονομικούς όλης της χώρας, τους εργαζόμενους στις σταθερές συγκοινωνίες, τους συνταξιούχους, αναγκάζοντας και την ΑΔΕΔΥ να κηρύξει στάση εργασίας σε όλο το δημόσιο. Μια απεργία που σε αντίθεση με τα συνηθισμένα, οι διαδηλωτές, ξεκινώντας από διαφορετικά σημεία έφτασαν να ενωθούν σε μια μαζική διαδήλωση μέχρι τη Βουλή, στέλνοντας ένα μήνυμα που λίγες μέρες μετά έφτασε να γίνει πρωτοσέλιδο στα ΝΕΑ, την εφημερίδα – ναυαρχίδα της απέναντι πλευράς: “τα μέτρα μπορεί να πέρασαν αλλά οι απεργίες μένουν”.

Συγκέντρωση

Από νωρίς το πρωί σωματεία υγειονομικών από πολλά μέρη της Ελλάδας είχαν αρχίσει να συγκεντρώνονται στο υπουργείο Υγείας. Η οδός Αριστοτέλους είχε στολιστεί από τους απεργούς με πανό, μπαλόνια με συνθήματα αλλά και... κρητική μουσική, καθώς λυράρηδες

8 Ιούνη, η απεργιακή διαδήλωση ανεβαίνει τη Σταδίου

από την Κρήτη έστελναν το δικό τους μήνυμα στους συμπατριώτες τους **Ξανθό** και **Πολάκη**. Οι δυο τελευταίοι στο κεντρικό πανό της ΠΟΕΔΗΝ εμφανίζονταν χέρι χέρι με τον Τσίπρα, τον Χουλιαράκη και τη Φωτίου να χορεύουν το χορό του Ζαλόγγου, οδεύοντας προς το γκρεμό.

Πίσω από το πανό της ΠΟΕΔΗΝ, ακολουθούσε το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** και πλήθος σωματείων, τα περισσότερα με μαζική συμμετοχή απεργών: Από την Αθήνα το **Αλεξάνδρα**, ο **Αγ. Σάββας**, το **Παίδων Αγλ. Κυριακού**, το **Γεννηματάς**, ο **Ερυθρός**, το **Γενικό Κρατικό της Νίκαιας**, αλλά και τα νοσο-

κομεία της **Αμαλιάδας**, της **Χαλκίδας**, του **Κιλκίς**, της **Κορίνθου**, της **Πάτρας**, το **ΠΑΓΝΗ** από το **Ηράκλειο** της Κρήτης, από τη **Θεσσαλονίκη** το **Ψυχιατρικό Νοσοκομείο (ΨΝΘ)**, το **Γεννηματάς**, ο **Αγ. Δημήτριος** κι ο **Αγ. Παύλος**, πιο πίσω το μπλοκ του **ΜΕΤΑ**, του **ΠΑΜΕ**, του **Ευαγγελισμού**, του **φοιτητικού**

συλλόγου **Νοσηλευτικής κ.α.**

Αξιοσημείωτη ήταν και η παρουσία συνταξιοδικών οργανώσεων που ενώθηκαν με τη συγκέντρωση των υγειονομικών ξεκινώντας με πορεία από την πλατεία Εθνικής Αντίστασης.

Από την οδό Αθηνάς και τα γραφεία της ΣΤΑΣΥ ξεκίνησαν οι απεργοί του Μετρό και των υπόλοιπων συγκοινωνιών σταθερής τροχιάς με τα πανό του **ΣΕΛΜΑ** και του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια**, για να ενωθούν κι αυτοί με τους απεργούς των νοσοκομείων στο ύψος του υπουργείου Εργασίας.

Μαζική ήταν και η συγκέντρωση των εκπαιδευτικών στα Προπύλαια η οποία ενώθηκε με τους υπόλοιπους διαδηλωτές στην οδό Σταδίου. Χιλιάδες δάσκαλοι και καθηγητές, ανάμεσά τους με οργανωμένη παρουσία ο **Α' Σύλλογος Π.Ε. Αθήνας**, ο διδασκαλικός σύλλογος **Αν. Αττικής "Π. Σωτηρίου"**, οι σύλλογοι του **Αιγάλεω**, του **Πειραιά**, ο **"Αριστοτέλης"**, το συντονιστικά των αναπληρωτών και των νηπιαγωγών, η **Γ' ΕΛΜΕ**, οι **φοιτητές του ΣΕΚ κ.α.**

Διαβάστε κάτω όσα μας είπαν νοσοκομειακοί κι εκπαιδευτικοί την ημέρα της απεργίας.

Στέλιος Μιχαηλίδης

“Συνεχίζουμε με οργάνωση και δυναμικές κινητοποιήσεις”

Σε όλα τα νοσοκομεία υπάρχει έλλειψη προσωπικού και κάθε μήνα φεύγει περισσότερος κόσμος λόγω συνταξιοδοτήσεων. Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα υποχρηματοδότησης που δημιουργεί ελλείψεις σε φάρμακα και υλικά.

Όσο αφορά εμάς τους επικουρικούς, στις 30 Σεπτεμβρίου λήγουν οι συμβάσεις κι άμα φύγουμε κι εμείς μιλάμε για κλείσιμο των δημόσιων νοσοκομείων. Το λιγότερο που μπορεί να κάνει άμεσα το υπουργείο είναι να παρατείνει τις συμβάσεις αλλά γιατί όχι, και να μονιμοποιηθούμε. Με κάθε μέσο πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα.

Νέλλη, διοικητική υπάλληλος, νοσοκομείο Αγ. Παύλος Θεσσαλονίκης

Όπως σε όλα τα νοσοκομεία έτσι και σε αυτό της Αμαλιάδας έχουμε έλλειψη προσωπικού, γιατρών και υλικών.

Σήμερα έχουμε έρθει στην Αθήνα αλλά νομίζω ότι τέτοιες κινητοποιήσεις πρέπει να είναι όλο και πιο συχνές από δω και πέρα.

Διονύσης, νοσοκομείο Αμαλιάδας

Είμαι αναισθησιολόγος και δουλεύω στο χειρουργείο του ΓΟΝΚ Αγ. Ανάργυροι. Εκεί να δεις πως φαίνονται οι ελλείψεις. Μια νοσηλεύτρια να κάνει κίνηση για δυο αίθουσες. Μετά τις τρεις να μην υπάρχει καθόλου νοσηλευτικό προσωπικό.

Να αναγκάζσαι να κρατάς λευκοπλάστ στην τσέπη σου γιατί δεν έχει το νοσοκομείο. Και να σου λένε κι από πάνω ότι “υπάρχουν και χειρότερα”. Έλλειψη υπάρχει ακόμα και στο διοικητικό προσωπικό. Να μην μπορείς να πληρωθείς για παράδειγμα τις εφημερίες γιατί υπάρχει μόνο ένας εργαζόμενος να κάνει αυτή τη δουλειά.

Γεωργία, ΓΟΝΚ Αγ. Ανάργυροι

Η κατάσταση που επικρατεί είναι υποβάθμιση κι ελλείψεις παντού. Δουλεύουμε συνεχώς κάτω από τα όρια του προσωπικού ασφαλείας.

Γι' αυτό απεργούμε και ήρθαμε σήμερα στην Αθήνα να διαδηλώσουμε. Όλες τις προηγούμενες μέρες κάναμε ενημερώσεις και εξορμήσεις τμήμα – τμήμα για να πείσουμε κάθε συνάδελφο να παλέψει. Έτσι πρέπει και να συνεχίσουμε. Με οργάνωση και δυναμικές κινητοποιήσεις προκειμένου να έχουμε κάποιο αποτέλεσμα.

Μιχάλης Ψάρρης, νοσοκομείο Πάτρας

Θεωρώ ότι από Σεπτέμβρη θα γίνει χαμός. Εμείς πιέζαμε τρομερά να βγει μια κινητοποίηση, μέσα στο Μάιο κιόλας, όταν πρωτοψηφίστηκε το εναίο ολοήμερο.

Σχετικά με τη θεατρική αγωγή το υπουργείο κόβει το γνωστικό αντικείμενο από την 5η και 6η δημοτικού. Γιατί σε κάθε μεγάλη περικοπή, τι θα κόψει; Τέχνες. “Δεν το χουν ανάγκη” τα παιδιά, οπότε κόβεται το θέατρο. Σε γυμνάσιο και λύκειο έχει κοπεί προ πολλού, οπότε μένει μόνο η 1η έως 4η δημοτικού. Το παράλογο είναι ότι το μόνο βιβλίο που υπάρχει για τη θεατρική αγωγή είναι 5ης και 6ης δημοτικού. Το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής είναι τόσο χυδαία χασάπηδες.

Σοφία Στυλιανού, Ανεργη εκπαιδευτικός ειδικότητας (θεατρική αγωγή)

Το ΨΝΘ στην ουσία υπολειπόμενη. Οι ελλείψεις είναι τρομερές. Μιλάμε πλέον για ένα κουρασμένο προσωπικό ηλικίας από 45 και άνω, σε έναν πολύ δύσκολο χώρο όπως ένα ψυχιατρείο κι αν δεν δώσουμε συνέχεια στον αγώνα μας, για να ανατρέψουμε τα μνημόνια, δεν πρόκειται να δούμε προσλήψεις.

Ούτε οι 5 προσλήψεις που έγιναν λύνουν το πρόβλημα, ούτε οι εργαζόμενοι με 5μηνα που ήρθαν κι έφυγαν. Χρειάζονται μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και χρήματα για να επιβιώσουν τα νοσοκομεία. Κι αυτό σημαίνει συνέχεια των κινητοποιήσεων. Ξανά να το οργανώσουμε από τα κάτω, με επιτροπές αγώνα, συνελεύσεις και δουλειά με τους συναδέλφους.

Κατερίνα Αβραμίδου, εργαζόμενη ΨΝΘ

Έχουμε έρθει από το Κιλκίς να διαδηλώσουμε και να απαιτήσουμε τα αυτονόητα για να κάνουμε τη δουλειά μας.

Στο νοσοκομείο η κατάσταση είναι δραματική. Η δουλειά έχει αυξηθεί κατακόρυφα καθώς πλέον χρειάζεται να περιθάλψουμε και περίπου 12.000 πρόσφυγες. Για να αναπεξέλθουμε χρειαζόμαστε προσλήψεις και χρηματοδότηση. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί αγανάκτηση στον κόσμο που έρχεται στο νοσοκομείο και την πληρώνουμε εμείς. Αν συνεχιστεί έτσι η κατάσταση θα μας πάνε για κλείσιμο κι ολοταχώς στην ιδιωτική Υγεία. Μόνο αγώνας από δω και πέρα.

Σάββας, νοσοκομείο Κιλκίς

ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Σήμερα απεργούν τα λιμάνια, οι συγκοινωνίες, τα σχολεία και τα νοσοκομεία. Αυτό σημαίνει ότι ο Ιούνης είναι εδώ και είναι καυτός. Ότι το εργατικό κίνημα είναι εδώ, ότι και να λείει ο Τσίπρας, ο Πολάκης και οι υπόλοιποι υπουργοί του.

Γιατί αυτοί λένε δύο ψέματα. Το ένα ότι βγαίνουμε από την κρίση, το δεύτερο ότι δεν υπάρχει εργατικό κίνημα που να διαμαρτύρεται για αυτά που περνάνε. Σήμερα τους αποστομώνουμε όλους αυτούς. Γι' αυτό και δεν χρειάζεται να περιμένουμε το φθινόπωρο. Η απεργιακή σύγκρουσή μπορεί να γίνει τώρα. Ένα 62% πριν ακριβώς ένα χρόνο είπε ένα τεράστιο ΟΧΙ. Παρά το ξεπούλημα του Τσίπρα αυτός ο κόσμος δεν έχει πάει σπίτι του. Απαιτεί το πράσινο φως των συνδικάτων για να συγκρουστεί απεργιακά.

Χρίστος Αργύρης,
ΓΝΑ Γεννηματάς

Είμαστε σήμερα εδώ στο πλαίσιο της 24ωρης απεργίας της ΔΟΕ, στο πρώτο απεργιακό βήμα του εκπαιδευτικού κινήματος και της ομοσπονδίας μας, ενάντια στα μέτρα για το νέο ολοήμερο δημοτικό σχολείο, που προωθεί το Υπ. Παιδείας και ο υπουργός Νίκος Φίλης.

Χτυπάνε ακόμα περισσότερο την, ήδη βαριά χτυπημένη από τα μνημόνια των προηγούμενων ετών, δημόσια εκπαίδευση. Λέμε ξεκάθαρα στο υπουργείο Παιδείας ότι δεν πρόκειται να σταματήσουμε τις κινητοποιήσεις μας, εάν δεν αποσυρθούν αυτά τα μνημονιακά μέτρα που έχει επιβάλει στο δημόσιο σχολείο.

Το πώς συνεχίζουμε θα βγει μέσα από τις διαδικασίες μας, τις διαδικασίες των γενικών συνελεύσεων, των συνελεύσεων των ομοσπονδιών που έχουμε μπροστά μας στο τέλος Ιούνη, με το αγωνιστικό πλαίσιο που θα καταθέσουμε, στο οποίο λέμε ότι από Σεπτέμβρη πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση. Με αγωνιστικές κινητοποιήσεις διάρκειας που θα αγκαλιάσουν όλη την εκπαίδευση και την κοινωνία, ώστε η λαίλαπα που δέχεται η εκπαίδευση, η κοινωνία και τα δικαιώματά μας να αποκρουστεί.

Δημήτρης Πολυχρονιάδης,
πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Α'βάθμιας εκπαίδευσης Μαρουσιού

8 Ιούνη, Αθήνα

Οι δάσκαλοι επιμένουν

Η 85η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ έχει καθήκον να αντιπαλέψει τις νέες προκλήσεις με τις οποίες είναι αντιμέτωπος ο κλάδος και να οργανώσει την αντίστασή του.

Απέναντί μας έχουμε την κλιμάκωση των μνημονιακών επιθέσεων και την περαιτέρω προώθηση του «νέου σχολείου» της Διαμαντοπούλου. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ αντί να καταργήσει το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο που διέπει το σχολείο στον καιρό των μνημονίων, όπως υπόσχονταν, νεκρανασταίνει ακόμη και τις εγκυκλίους του Αρβανιτόπουλου.

Ακολουθώντας την πάγια τακτική όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, στήσανε ένα προσχηματικό διάλογο έχοντας αναθέσει σε γνωστούς νεοφιλελεύθερους κολλητούς της Γιαννάκου και μόνιμους παρατρεχάμενους των υπουργείων, να θέσουν για μια ακόμη φορά την ατζέντα της λιτότητας, των περικοπών και του σχολείου της αγοράς.

Βασικό κριτήριο της κυβέρνησης για την εφαρμογή του «νέου» σχολείου δεν είναι ούτε οι ανάγκες των μαθητών και των γονιών τους, ούτε κάποιες προοδευτικές, παιδαγωγικές αρχές, αλλά οι οικονομικές δεσμεύσεις προς τους δανειστές, την ΕΕ και το ΔΝΤ.

Δύναμη

Η θέση μας πρέπει να είναι στο να σταθούμε με τον πιο αποφασιστικό τρόπο απέναντι σε αυτού του είδους τις πολιτικές επιλογές με τρόπο που έχουμε πράξει επανειλημμένα στο παρελθόν. Η πρόσφατη επιτυχία του κινήματος και η ανάκληση της διάταξης για τον τρόπο διορισμού των αναπληρωτών αποτελεί δείγμα ότι η κυβέρνηση δεν είναι πανίσχυρη. Οι δεσμεύσεις της προς τους δανειστές μπορεί να βρίσκονται από τη μια μεριά, όμως από την άλλη βρίσκεται η δύναμη του εργατικού κινήματος. Οι εργαζόμενοι στα λιμάνια, τις συγκοινωνίες, τα νοσοκομεία ξεσηκώνονται ενάντια στα ξεπουλήματα, τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις. Ως εκπαιδευτικοί μπορούμε να ξεσηκώσουμε, όπως έχουμε πράξει στο παρελθόν, μεγάλες κοινωνικές πλειοψηφίες για να υπερασπίσουμε το αγαθό της δημόσιας εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά από τα αρπακτικά της αγοράς.

Η 85η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ πρέπει να

αποφύγει τρία βασικά λάθη.

Το πρώτο είναι η κατεύθυνση που μας καλεί να ακολουθήσουμε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, της ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ, της υπεράσπισης δηλαδή του σχολείου της Διαμαντοπούλου. Η γραμμή της υπεράσπισης του ΕΑΕΠ είναι γραμμή αδράνειας και υποταγής. Είναι η αποδοχή ότι το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να διεκδικήσει τίποτε πέρα από τα ψίχουλα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, την προσωρινή εργασία, να προσαρμοστεί στις περικοπές των δαπανών, να αποδεχτεί την αξιολόγηση.

Το δεύτερο λάθος είναι η ατομία. Χρειάζεται να προταθεί από το συνέδριο προς το κλάδο μια σοβαρή απεργιακή κινητοποίηση στην αρχή της νέας σχολικής χρονιάς. Την τελευταία δεκαετία, από την μεγάλη απεργία του 2006 και μετά, όλες οι γενικές συνελεύσεις της ΔΟΕ έχουν αναλωθεί σε μια καταγγελιολογία και σε μια λεκτική, αγωνιστική πλειοδοσία μεταξύ των παρατάξεων, χωρίς αυτή ποτέ να πάρει χαρακτηριστικά ενός μεγάλου αγώνα. Τα πράγματα όμως τώρα είναι σοβαρά. Η έλλειψη αγωνιστικής προοπτικής για το Σεπτέμβρη θα σημαίνει ότι την επόμενη χρονιά θα πρέπει να συνηθίσουμε ότι θα δουλεύουμε τουλάχιστον με 6500 συναδέλφους λιγότερους. Οι συνελεύσεις του Μαΐου και Ιουνίου ήταν ιδιαίτερα μαζικές και στήριξαν αγωνιστικά προγράμματα δράσης. Ο κόσμος της εκπαίδευσης απαιτεί δράση.

Το τρίτο είναι η αποφυγή της εσωστρέφειας. Χρειάζεται να γίνει μια νέα οριοθέτηση της αριστεράς συνολικά, αλλά και της εκπαιδευτικής αριστεράς ειδικότερα. Αυτή, όμως, δεν μπορεί να γίνει πέρα και έξω από τις μάχες που έχει να δώσει ο κόσμος της εκπαίδευσης. Δεν μπορεί η αριστερά μέσα στο συνέδριο να περιοριστεί σε μια λογική υποτίμησης ότι «στο συνέδριο δεν παίζεται και τίποτα» και το μόνο που χρειαζόμαστε είναι διαμάχες εκλογικού χαρακτήρα μπας και οι συσχετισμοί γίνουν λίγο καλύτεροι αργότερα. Η αριστερά μέσα στο συνέδριο μπορεί να σχηματίσει πλειοψηφία προτείνοντας αγωνιστική απεργιακή κινητοποίηση το Σεπτέμβρη. Οι Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις έχουν να παίξουν ιδιαίτερο ρόλο σε αυτή την προοπτική.

Σεραφείμ Ρίζος, δάσκαλος Χανιά

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Συνεχίζονται οι στάσεις εργασίας που έχουν κηρύξει τα σωματεία των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες.

Για τον **ΟΣΕ**: από την Τρίτη 14 Ιούνη έως την Πέμπτη 16 Ιούνη και την Τρίτη 21 Ιούνη, τρεις τρίωρες στάσεις την ημέρα, 5πμ-8πμ, 1μμ-4μμ και 9μμ-12μμ.

Για το **Μετρό**: την Τετάρτη 15 Ιούνη, από τις 9μμ έως τη λήξη της βάρδιας και την Πέμπτη 16 Ιούνη από τις 12μες έως τις 5μμ.

Στα **Λεωφορεία**, η ηγεσία του σωματείου που πρόκειται σε ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ έχει αθετήσει την υποσχέσή της για νέα Γενική Συνέλευση. Κάτω όμως από την πίεση της βάσης, έχει ορίσει συγκεντρώσεις-συνελεύσεις σε όλα τα αμαξοστάσια.

Όλες οι συγκεντρώσεις θα ξεκινήσουν στις 10.30πμ και το πρόγραμμα είναι το παρακάτω: 13/6 στο Ελληνικό, 15/6 στην Ανθούσα, 17/6 στα Άνω Λιόσια, 21/6 στο Μπραχάμι, 22/6 στη Φουλγκόρ, 24/6 στον Κόκκινο Μύλο, 27/6 στην Πέτρου Ράλλη και 28/6 στο Βοτανικό.

Απεργοσπαστικές κινήσεις

Στις 10 Ιούνη χρειάστηκε να λάβω μονοήμερη κανονική άδεια προκειμένου να υποβληθώ σε ειδική ιατρική εξέταση που διεξάγεται μόνο τις Παρασκευές στο Ιπποκράτειο, και με την ευκαιρία προγραμματίσα και άλλες προσωπικές δραστηριότητες.

Μία εξ αυτών ήταν η περιοδεία στο αμαξοστάσιο Ελληνικού του τραμ μαζί με άλλα μέλη του ΣΕΚ για την προώθηση των θέσεων μας σχετικά με τον ταξικό αγώνα εναντίον της ιδιωτικοποίησης των συγκοινωνιών. Περί τις 10πμ εισήλθαμε στο συνεργείο τροχαίου υλικού και ξεκινήσαμε ενημερώσεις των συναδέλφων. Στις 10:17πμ δέχθηκα τηλεφώνημα από το γραφείο του άμεσου προϊσταμένου μου, ο οποίος ακουγόταν αρκετά θορυβημένος, επειδή τον επέπληξε ωρυόμενος ο "Γενικός Διευθυντής" μας, διότι δήθεν "δεν μπορεί να με ελέγξει" και περιφέρομαι στο αμαξοστάσιο συμμετέχοντας στην καμπάνια κ.λ.π.

Από πού κι ως πού μπορεί ο "Γενικός Διευθυντής" να παρενοχλεί σκαιότατα τον προϊστάμενό μου ή μένα για οτιδήποτε πράττω εκτός υπηρεσίας στον ελεύθερο χρόνο μου; Από πού αντλεί το δικαίωμα να χρησιμοποιεί χαφιέδες για να με παρακολουθούν; Γιατί αποφεύγει να απευθυνθεί σε μένα για να λάβει τις απαντήσεις του από πρώτο χέρι;

Είμαι το 3ο μέλος της αιρετής Επιτροπής Υγιεινής και Ασφάλειας Εργαζόμενων Μετρό που αναίτιως παρενοχλείται και υφίσταται bullying αυτή τη βδομάδα από διευθυντικό στέλεχος με αδέξια χρήση χαφιέδικων και ύπουλων πρακτικών. Κάτι αντίστοιχο έγινε σε δύο συναδέλφους της Επιτροπής όταν εκτελούσαν χρέη προσωπικού ασφαλείας στο Σταθμό Συντάγματος κατά τη διάρκεια της στάσης εργασίας στις 6 Ιούνη.

Ενημερώνουμε τους χαφιέδες, τα αφεντικά τους και παρόμοιους καλοθελητές ότι έχουν πολλά ψωμιά να φάνε ακόμη ώσπου να μπορέσουν να μας τυλίξουν σε μία κόλλα χαρτί.

Νίκος Σμπαρούνης, εργαζόμενος στο Μετρό

● Το Σάββατο 11/6 τα ξημερώματα παρέα μεθυσμένων Νατοϊκών ναυτών επιτέθηκε στην περιφρούρηση της απεργίας και χτύπησε τον λιμενεργάτη **Σπ. Μεσίνη**. Οι Νατοϊκοί απαίτησαν από τους λιμενεργάτες να τους μεταφέρουν με κάποιο αυτοκίνητο στο πλοίο τους Caracan Bay London και όταν αυτοί αρνήθηκαν τους επιτέθηκαν. Ο Σπ. Μεσίνης νοσηλεύτηκε στο Τζάνειο Νοσοκομείο μετά την επίθεση.

Πορευόμαστε μαζί

Με την "Εργατική Αλληλεγγύη" πορευθήκαμε μαζί, στα ίδια κινήματα, σε κοινούς αγώνες. Μαζί όταν η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου έριχνε το "μαύρο" στην ΕΡΤ, μαζί στα δύο χρόνια της αυτοδιαχείρισης, μαζί όταν η κυβέρνηση Τσιπρά-Καμμένου αποφάσιζε να αγνοήσει τη βιωματική εμπειρία των εργαζομένων να πετάξει την αυτοδιαχείριση στον κάλαθο των αχρήστων, μαζί και στον αγώνα που δίνουμε πεισματικά για κοινωνική ΕΡΤ.

Μαζί στους εργατικούς αγώνες που ένωσαν τις δυνάμεις τους για να αντιμετωπίσουν την μνημονιακή επίθεση.

Μαζί και σε κοινωνικούς αγώνες, στις Σκουριές για γη, αέρα, νερό και ελευθερία, για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τα δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών.

Μαζί στα "νέα Ιουλιανά" μετά το "όχι που έγινε ναι", σε νέους αγώνες του λαού μας. Σε ένα διαρκή αγώνα που πρέπει να δώσουμε για να λεγόμαστε άνθρωποι. Χρόνια πολλά "Εργατική Αλληλεγγύη".

Στέλιος Νικητόπουλος,

Δημοσιογράφος ΕΡΤ3

Στο νοσοκομείο όπου εργάζομαι η κατάσταση εξακολουθεί σήμερα να είναι χάλια, όπως είναι σε όλα τα νοσοκομεία, όχι μόνο στο ψυχιατρικό. Δεν έχουμε υλικό, δεν έχουμε προσωπικό. Τα πράγματα είναι δύσκολα. Οι ασθενείς δεν έχουν την υγειονομική περίθαλψη που θα έπρεπε να έχουν και εμείς δυσκολευόμαστε να προσφέρουμε τις υπηρεσίες που θα έπρεπε να προσφέρουμε.

Ο λαός πριν ένα χρόνο είπε ένα μεγάλο ΟΧΙ αλλά η κυβέρνηση το χρησιμοποίησε διαφορετικά. Η Εργατική Αλληλεγγύη, η αντικαπιταλιστική αριστερά είχε -και έχει- πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια να κινητοποιηθεί ο κόσμος που έχει απηυδήσει και θέλει να πει τέρμα στα μνημόνια που αυξάνουν την ανεργία, που μας δημιουργούν όλα αυτά τα προβλήματα.

Χριστίνα Σαρβανάκη,

Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Στη μάχη του δημοψηφίσματος για πρώτη φορά στοιχίσθηκαν τόσο ξεκάθαρα ο ένας απέναντι στον άλλο, οι ταξικοί στρατοί. Από τη μια πλευρά en block, τα αφεντικά μαζί με τους υπηρέτες τους, τα ΜΜΕ, το πολιτικό τους προσωπικό, τους «Μένουμε Ευρώπη». Και από την άλλη οι εργαζόμενοι αντιμέτωποι με τους εκβιασμούς των κλειστών τραπεζών αλλά και των απολύσεων σε όσους δεν «ψηφίσουν σωστά».

Το σύνθημα που έριξε εκείνες τις μέρες από τις σελίδες της η Εργατική Αλληλεγγύη **«τα αφεντικά ψηφίζουν ΝΑΙ, εσύ τι»** νομίζω ότι συμπίκνυνε με τον καλύτερο τρόπο το πραγματικό δίλημμα του δημοψηφίσματος και όσοι το αγνόησαν, έκαναν λάθος. Η συμβολή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, όλων των εντύπων της και συγκεκριμένα της Εργατικής Αλληλεγγύης δεν ήταν απλά κρίσιμη, αλλά καθοριστική στη διαμόρφωση του ΟΧΙ και επηρέασε, μέσα από το σύνολο των καμπανιών που οργάνωσαν, πολλαπλάσια από τις δυνάμεις τους.

Η μάχη του δημοψηφίσματος δημιούργησε μια μεγάλη ραγμή που ακόμα αδυνατούν να την κλείσουν. Το ζήτημα σήμερα είναι να αναστοχαστούμε ξανά χωρίς μειμνμοιρίες και να ριχτούμε με όλες μας τις δυνάμεις στο δρόμο που μας δείχνουν αυτές τις μέρες οι σύντροφοι και οι συντρόφισσές μας στη Γαλλία.

Φώτης Μπιχάκης, γραμματέας ΔΣ ΕΛΜΕ Χανίων

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ένας χρόνος κλείνει αυτές τις μέρες από το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου του 2015 όταν το συντριπτικό 61,3% είπε το μεγάλο ΟΧΙ στα μνημόνια ορθώνοντας το ανίστημά του στους εκβιασμούς της ΕΕ, του ΔΝΤ και σύσσωμης της άρχουσας τάξης και των πολιτικών της εκφραστών. Οι δέκα μέρες που μεσολάβησαν ανάμεσα στην κήρυξη στις 26 Ιούνη και τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος στις 5 Ιούλη συγκλόνισαν την Ελλάδα και όλο τον κόσμο.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά έδωσε όλες τις δυνάμεις σε αυτή τη μάχη, συσπειρώνοντας τον κόσμο που, ενώ βομβαρδιζόταν κα-

θημερινά από την προπαγάνδα και τους εκβιασμούς των αφεντικών, έμενε ξεκρέμαστος από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που κάλεσε ένα δημοψήφισμα στην ουσία για να το χάσει. Η μάχη του ΟΧΙ δόθηκε σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά. Παρά την τρομολαγνική προπαγάνδα και τα capital control, τα συλλαλητήρια υπέρ του ΟΧΙ πλημμύρισαν την Αθήνα και κάθε πόλη, σε αντίθεση με τις ψοφοδεείς απόπειρες της άρχουσας τάξης να οργανώσει συλλαλητήρια καταρράλους.

Το βράδυ της Κυριακής 5/7, χιλιάδες άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους για να πανηγυρίσουν τη μεγάλη νίκη του ΟΧΙ που λίγες μέρες αργότερα, ο Τσίπρας έγραψε στα παλιά του να παπούτσια, υπογράφοντας στις Βρυξέλλες ότι θα προχωρήσει στο τρίτο Μνημόνιο. Όμως για τον κόσμο του ΟΧΙ αυτό δεν ήταν το τέλος, αλλά η αρχή ενός νέου κύκλου αγώνων:

Στις 15/7 και στις 22/7 ενάντια στην ψήφιση των δύο πρώτων πακέτων προαπαιτούμενων μέτρων και ξανά τον Δεκαπενταύγουστο που επέλεξε η κυβέρνηση για την ψήφιση του μνημονίου. Τότε, όχι μόνο δεν απέφυγε τις συγκεντρώσεις, αλλά η κοινωνική πόλωση μεταφέρθηκε στο εσωτερικό της με 43 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να μην το ψηφίζουν- αναγκάζοντας τον Τσίπρα να προκηρύξει νέες εκλογές για τις 20 του Σεπτεμβρίου. Εκλογές που μπορεί να

Η μάχη συνεχίζεται

κέρδισε απέναντι στους χρεοκοπημένους ορίginal εκφραστές των μνημονίων με την υποσχηση μιας «ανθρώπινης διαχείρισής» τους, αλλά δεν μεταφράστηκαν σε σωπητήριο για το κίνημα.

Ίσα-ίσα, μέσα στην ίδια περίοδο, το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες απλώθηκε σε όλη τη χώρα λέγοντας ένα ακόμα βροντερό αυτή τη φορά αντιρατσιστικό ΟΧΙ στους ηγέτες της ΕΕ που ήδη από τον Απρίλη του 2015 μεθόδευαν κλείσιμο των συνόρων και στρατιωτικές επιχειρήσεις ενάντια στους πρόσφυγες. Ένα κίνημα, που μέσα στον καταχείμωνο 23-24 Γενάρη διαδήλωνε στον Έβρο για να πέσει ο φράχτης, και ακόμη και σήμερα, παρά την απόλυτη ευθυγράμμιση της κυβέρνησης με όλες τις ρατσιστικές επιταγές της ΕΕ, δεν μπορούν να το στείλουν σπίτι του.

Βδομάδα τη βδομάδα, οι επόμενοι μήνες σηματοδεύτηκαν από ένα αρχικά αποσπασματικό κύμα απεργιακών κινητοποιήσεων που περιλάμβανε μια σειρά από χώρους -5μηνια των δήμων, αδιόριστοι εκπαιδευτικοί, λιμενεργάτες, ναυτεργάτες, εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, απολυμένοι στον ιδιωτικό τομέα- και κλιμακώθηκε τελικά στην πανεργατική απεργία της 12ης Νοέμβριu. Η επιτυχία αυτής της απεργίας είχε σαν αποτέλεσμα να προκη-

ρυχθεί δεύτερη πανεργατική απεργία στις 3 Δεκέμβριu - οδηγώντας σε αναβολή της ψήφισης του ασφαλιστικού για τη νέα χρονιά.

Η νέα χρονιά μπήκε με το ΟΧΙ της εργατικής τάξης να απλώνεται στους αγρότες και σε επαγγελματικούς κλάδους όπως οι δικηγόροι και οι μηχανικοί, με μπλόκα, αποχές, μαζικές διαδηλώσεις που κράτησαν μήνες. Στις 4 Φλεβάρη, μέρα της τρίτης πανεργατικής απεργίας, ακόμη και οι πιο μικρές πόλεις της Ελλάδας πλημμύρισαν από κόσμο – κάνοντας ακόμη και τους πιο συκρατημένους να μιλούν για τις πιο μαζικές διαδηλώσεις από τη διετία 2010 – 2012. Στις 19 του Μάρτη σε μια σειρά από πόλεις στην Ελλάδα το κίνημα της αλληλεγγύης ένωσε τη φωνή του με το κίνημα σε δεκάδες χώρες στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο που είπαν ΟΧΙ στη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας.

Χάρη στην αναβλητικότητα όλων των συνδικαλιστικών ηγεσιών που εκφράστηκε με την αυτοκτονική γραμμή «θα καλέσουμε απεργία όταν έρθει ο νόμος για ψήφιση» η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μπορεί να υποταχτεί απολύτως σε όλους τους εκβιασμούς και τις πιέσεις, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει να βαδίζει τον καταστροφικό δρόμο των προκατόχων της. Έναν αβέβαιο δρόμο, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις για το δημοψήφισμα στη Βρετανία και η επιδείνωση της οικονομικής κρίσης σε διεθνές επίπεδο. Επίσης, ένα δρόμο γεμάτο νέα προαπαιτούμενα και αξιολογήσεις που επιβάλλουν οι «θεσμοί»...

μπόρεσε να αιφνιδιάσει ανακοινώνοντας την Τετάρτη του Πάσχα (4 Μάρ) ότι θα το ψηφίσει στις 8 Μάρ. Αλλά ακόμα και έτσι στην πανεργατική απεργία στις 6 Μάρ (που συνεχίστηκε και το Σαββατοκύριακο) η χώρα νέκρωσε.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μπορεί να πανηγυρίζει σήμερα όσο θέλει για το γεγονός ότι πέτυχε να ψηφίσει στη Βουλή το Ασφαλιστικό και δύο βδομάδες αργότερα και τα υπόλοιπα προ-

3 Φλεβάρη 2016

απαιτούμενα. Άλλωστε και ο ΓΑΠ δεν πανηγύρισε όταν πέρασε στη Βουλή τον κάβο του πρώτου μνημονίου το 2010; Δεν ήταν αλήθεια ο Σαμαράς εκείνος, που αφού ψήφισε το δεύτερο μνημόνιο στη Βουλή το Φλεβάρη του 2012, ανέλαβε γεμάτος ελπίδες να το υλοποιήσει όταν έφτιαχνε την τρικομματική κυβέρνηση;

Έχοντας σήμερα υποταχτεί απολύτως σε όλους τους εκβιασμούς και τις πιέσεις, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει να βαδίζει τον καταστροφικό δρόμο των προκατόχων της. Έναν αβέβαιο δρόμο, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις για το δημοψήφισμα στη Βρετανία και η επιδείνωση της οικονομικής κρίσης σε διεθνές επίπεδο. Επίσης, ένα δρόμο γεμάτο νέα προαπαιτούμενα και αξιολογήσεις που επιβάλλουν οι «θεσμοί»...

Αλλά όχι μόνο. Το Σάββατο 25 Ιούνη στην Αθήνα στον κήπο του Σ υ λ λ ο γ ο υ Αρχαιολόγων θα τιμήσουμε το ΟΧΙ του περσινού Ιούλη συζητώντας αλλά και γιορτάζοντας την ανυποχώρητη συνέχεια αυτού του αγώνα - και ακολουθούν και οι άλλες πόλεις. Ας είμαστε όλοι εκεί!

Γιώργος Πίττας

κές κλινικές και τα ξενοδοχεία που οι απολυμένοι αντιστέκονται. Στο Ελληνικό και στις Σκουριές που ο κόσμος παλεύει αντίστοιχα για την ακύρωση της σύμβασης με το Λάτση και την επαναλειτουργία του βλαβερού ορυχείου. Στις συγκοινωνίες που με τις καθημερινές στάσεις εργασίας στέλνουν ξεκάθαρο μήνυμα «μολών λαβέ» ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Αλλά και στους χώρους φιλοξενίας και στα στρατόπεδα κράτησης των προσφύγων που η κυβέρνηση προσδίδει μέσα από «πιστοποιήσεις» και καταστολή τον εξοβελισμό του κινήματος αλληλεγγύης.

Σίγουρα, οι χώροι δουλειάς, οι γειτονιές και αυτά ακριβώς τα οδοφράγματα είναι ο πιο σπάνταρ χώρος που μπορεί κανείς να προμηθευτεί και να μιλήσει με τους συντρόφους-ισσες που διακινούν την Εργατική Αλληλεγγύη.

Αλλά όχι μόνο. Το Σάββατο 25 Ιούνη στην Αθήνα στον κήπο του Σ υ λ λ ο γ ο υ Αρχαιολόγων θα τιμήσουμε το ΟΧΙ του περσινού Ιούλη συζητώντας αλλά και γιορτάζοντας την ανυποχώρητη συνέχεια αυτού του αγώνα - και ακολουθούν και οι άλλες πόλεις. Ας είμαστε όλοι εκεί!

Γιώργος Πίττας

Γερό στήριγμα

Για την «Εργατική Αλληλεγγύη» δεν χρειάζονται ιδιαίτερες συστάσεις.

Η μαχόμενη εφημερίδα στο πλευρό των εργαζόμενων που αγωνίζονται για τα δίκια τους απέναντι στην αποχαλινωμένη εργοδοσία, ολόκληρου του μεγάλου κινήματος ενάντια στις πολιτικές των μνημονίων που ισοπεδώνουν κατακτήσεις γενιών και καταδικάζουν σε φτώχεια κι εξαθλίωση τη μεγάλη πλειοψηφία που με την εργασία της παράγει τον πλούτο που τον νέμονται και τον κλέβουν οι κεφαλαιοκράτες ντόπιοι και ξένοι.

Των αντιφασιστών που παλεύουν για να εξοντώσουν τη Λερναία Ύδρα του φασισμού και ρατσισμού που ξανασηκώνει κεφάλι στην Ευρώπη-φρούριο και στη χώρα μας – που όμως ο λαός στη μεγάλη πλειοψηφία του στάθηκε και στέκει αποφασιστικά στο πλευρό προσφύγων και μεταναστών για «Ανοιχτά Σύνορα» κι «Ανοιχτές Πόλεις» κι απαιτεί την ανεμπόδιστη δίκη και καταδίκη της ναζιστικής ΧΑ.

Ταυτόσημος με τον Εξεθκωμό

Των διεθνιστών που βλέπουν τον αγώνα των εργαζόμενων στη χώρα μας να είναι ταυτόσημος με το μεγάλο ξεσηκωμό σε Γαλλία και Βέλγιο, όπου κι εκεί επιχειρείται να αναρευθούν κατακτήσεις και δικαιώματα ενός αιώνα του εργατικού κινήματος.

Των σοσιαλιστών που δεν εμφορούνται από ρεφορμιστικές αυταπάτες και κοινοβουλευτικό-κυβερνητικό κρετινισμό, αλλά πασχίζουν να οργανώσουν κι ενώσουν τις εργαζόμενες μάζες που χτυπιούνται ώστε να κινητο-

ποιηθούν και να πετύχουν την αποφασιστική αντικαπιταλιστική ανατροπή και ρήξη με ΕΕ, ευρώ, ΝΑΤΟ κ.ά. ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, το χτίσιμο μιας εργατικής εναλλακτικής με κρατικούς τους κεντρικούς οικονομικούς μοχλούς κι εργατικό έλεγχο παντού.

Όλων όσοι δουλεύουν στην ετοιμασία κάθε φύλλου της εφημερίδας αλλά και του μικρού στρατού που προωθεί την εφημερίδα σε χώρους δουλειάς, σε γειτονιές, παντού όπου υπάρχει αντίσταση σε εκμετάλλευση, αυταρχισμό, ρατσισμό.

Η γιορτή της ΕΑ γίνεται στην επέτειο της προκήρυξης του περσινού δημοψηφίσματος που έφερε το βροντερό ταξικό ΟΧΙ 62%

στη συνέχεια των μνημονίων. Το οποίο, παρά την «κωλοτούμπα» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που προσχώρησε αμέσως μετά στο αντίπαλο στρατόπεδο των ηττημένων Ναλνέκων, αποτελεί ορόσημο και δείχνει τις τεράστιες δυνατότητες που η δύναμη του εργατικού και λαϊκού κινήματος έχει για να φέρει τα πάνω κάτω, παρά τους συγνούς εκβιασμούς, τις απειλές, την τρομολαγνική προπαγάνδα. Που μπορεί να οδηγήσει σε μια αποφασιστική νίκη, αρκεί να είναι ξεκάθαροι οι στόχοι κι η γραμμή, να έχει χτιστεί μια δυνατή οργάνωση αγώνα που να απευθύνεται στην πιο πλατιά μάζα των εκμεταλλευόμενων και καταπιεζόμενων. Για να μπορέσει η οργή να μεταβληθεί σε αποφασιστικότητα, σε ορμητικό ποτάμι που να παρασύρει τα εμπόδια κι αναχώματα που βάζει ο αστικός αντίπαλος, ντόπιος και ξένος. Σ' αυτό τον αγώνα η ΕΑ είναι γερό στήριγμα και μετερίζι, αξίζει να την στηρίξουν και να την αξιοποιήσουν οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι, οι συνταξιούχοι, οι πρόσφυγες και μετανάστες κι όλες οι μειονότητες που καταπιέζονται.

Βασίλης Σιλαϊδής

μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ομίλου INTRACOM.

ΑΘΗΝΑ

Χρόστιος Αργυρός, γιατρός, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Γεννηματάς

Νίκος Γεωργίου, πρόεδρος Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ

Πάνος Γκαργκάνας, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη

Μασούντ Καχάρ, επιτροπή προσφύγων Ελληνικού

Άννα Κωνσταντακίη, δημοσιογράφος ΕΡΤ

Κώστας Παπαδάκης, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής και μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Θα ακολουθήσει συναυλία: The Sexy Christians, Mighty MEzz.

DJ Set by Renegade instruments

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Παρασκευή 8 Ιούλη, 8μμ - Λέσχη ΑΠΘ (Roof Garden)

Ομιλήτες: **Μαρία Στύλλου,** περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω

Φανή Γουργούρη, γραμματέας ΟΜΥΛΕ

Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ

Στέλιος Νικητόπουλος, δημοσιογράφος ΕΡΤ3

Πρόσφυγας από Διαβράτ

Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι με τους Απάχιδες

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Παρασκευή 1 Ιούλη, 8μμ - Λιθαρίσια

Ομιλήτες: **Αργυρή Ερωτοκρίτου,** γιατρός, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Musab Almajed - πρόσφυγας από τη Συρία

Εργαζόμενος από ΕΡΑ Ιωαννίνων

Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι

ΧΑΝΙΑ

Παρασκευή 1 Ιούλη, 8μμ - πλατεία Σπλιάντζα

Ομιλήτες: **Αθηνά Γιαννουλάκη,** πρόεδρος, σωμα. εργαζ. δήμου Χανίων

Σοφία Θεοδωράκη, εργαζόμενη ΕΡΑ Χανίων

Φώτης Μπιχάκης, γραμματέας ΕΛΜΕ Χανίων

Γιάννης Σηφακάκης, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Θα ακολουθήσει γλέντι με κρητική μουσική

ΠΑΤΡΑ

Σάββατο 2 Ιούλη, 8μμ - Έσπερος

Ομιλήτες: **Αργυρή Ερωτοκρίτου,** γιατρός, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Άρης Καζάνης, ΔΣ Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας

Μελένη Παπαματσώλου, εργαζόμενη ΠΓΝΠ

Μουσική, φαγητό, ποτά

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Σάββατο 2 Ιούλη, 8μμ

Πάρκο ΠΙΚΠΑ-Ατλαντίς (Μαλικούτη και Μποφώρ)

Ομιλήτες: **Γιάννης Σηφακάκης,** ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Βύρωνας Λυκαρόπουλος, εργαζόμενος ΠΑΓΓΝΗ

Οδυσσεύς Καλομοίρης, δικηγόρος

Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι με τον Ν. Σταματάκη

ΞΑΝΘΗ

Σάββατο 9 Ιούλη, 8μμ - Κεντρική πλατεία Θεαράκι

Ομιλήτες: **Τάσος Αναστασιάδης,** Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια

Μαρία Λουκοπούλου, καθηγήτρια, Ν. Ε. ΑΔΕΔΥ

Τζεμάλ Μπιαζήμ, ΔΣ Διδασκαλικού Συλλόγου

Πρόσφυγας από Χαλέργο

Θα ακολουθήσει γλέντι με ζωντανή μουσική

ΒΟΛΟΣ

Παρασκευή 8 Ιούλη, 8μμ - Αρχιτεκτονική

Ομιλήτες: **Πέτρος Κωνσταντίνου,** συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Αποστόλης Τάκος, Σωματείο Εργαζομένων Λεβεντέρη

Βασίλης Πέτσης, εργαζόμενος ΕΡΑ Βόλου

Μουσική, φαγητό, ποτά

ΕΝΙΘ Στην πρώτη θέση

Την πρώτη θέση στις εκλογές των νοσοκομειακών γιατρών στη Θεσσαλονίκη πήρε η εκλογική συνεργασία της Κίνησης για την Ανατροπή, του Νυστεριού και της παράταξης ΚΑΡΦΙ. Στη δεύτερη θέση βρέθηκαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ (ΔΗΠΑΚ). Με αυτό τον τρόπο το 96,3% των ψήφων κερδήθηκε από την αριστερά.

Τα αποτελέσματα συγκεκριμένα έχουν ως εξής: η **Εκλογική Συνεργασία Κίνηση για την Ανατροπή-Νυστέρι-ΚΑΡΦΙ** πήρε 246 ψήφους και 7 έδρες στο νέο ΔΣ, η **ΔΗΠΑΚ** (ΠΑΜΕ) πήρε 156 ψήφους και 4 έδρες, ενώ το Κίνημα Ελευθερία πήρε 15 ψήφους.

Από το Νυστέρι στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΙΘ εκλέγεται ο **Γιάννης Κούτρας**. Μας δήλωσε μετά το αποτέλεσμα των εκλογών: «Η ΕΝΙΘ δεν είχε κινηθεί, δεν είχε οργανώσει τις κινητοποιήσεις των γιατρών το προηγούμενο διάστημα. Υπήρξε μια περίοδος αδράνειας. Η συμμετοχή στις εκλογές είχε οριακή αύξηση. Για δεύτερη συνεχόμενη φορά δεν συμμετείχαν ψηφοδέλτια της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ. Ο κόσμος παρόλη την απογοήτευση από το ΣΥΡΙΖΑ κοιτάει προς το σωματείο, θέλει να βγει μπροστά. Έχουμε να κάνουμε πολλή δουλειά από τα κάτω μετά την επιτυχία των εκλογών. Να φτιαχτούν Επιτροπές στα νοσοκομεία, να γίνουν Γενικές Συνελεύσεις, να ενεργοποιηθεί η βάση. Πάνω από όλα να υπάρχει κοινή δράση με όλο το εργατικό κίνημα. Από τη μεριά του Νυστεριού,

θα δώσουμε αυτές τις μάχες και θα δώσουμε και τη μάχη να υπάρξει σαφής τοποθέτηση της ΕΝΙΘ και πάνω στο ζήτημα των προσφύγων. Με συγκεκριμένα αιτήματα και δράσεις. Η αριστερά δεν πρέπει να απογοητεύσει τον κόσμο μέσα στα συνδικάτα».

ΟΕΝΓΕ

Στην ΟΕΝΓΕ πρόεδρος εκλέχτηκε η Αφροδίτη Ρέτζιου από τη ΔΗΠΑΚ (ΠΑΜΕ) και Γενικός Γραμματέας ο Πάνος Παπανικολάου από το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

Οι παρατάξεις **ΔΗΚΝΙ** (ΝΔ), **Συμπαράταξη** (ΠΑΣΟΚ) και **Μέτωπο** (ΣΥΡΙΖΑ) έχουν αφηνιάσει, κυκλοφορώντας απέραντες ανακοινώσεις και καταγγελίες επειδή το Ενωτικό Κίνημα ψήφισε για τη θέση του προέδρου, αλλά αρνήθηκε να δώσει την ψήφο του στις τρεις μνημονιακές δυνάμεις. Για να μπλοκάρουν τη συγκρότηση προεδρείου, οι τρεις παρατάξεις δεν κατέβασαν υποψήφιους. Τελικά, δεν τα κατάφεραν. Η συγκρότηση του προεδρείου από ΔΗΠΑΚ και Ενωτικό Κίνημα μπορεί να οδηγήσει την Ομοσπονδία σε αγωνιστική κατεύθυνση ανατροπής των μνημονιακών επιθέσεων στην Υγεία.

ΕΛΤΑ

Την συρρίκνωση των λειτουργιών των ταχυδρομείων καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ταχυδρομικών (ΠΟΣΤ). «Με μια πρωτοφανή απόφαση, η Διοίκηση αποφάσισε την αναστολή λειτουργίας δεκάδων ταχυδρομικών καταστημάτων τις απογευματινές ώρες και τα Σάββατα.

Υπολογίζεται ότι η απόφαση πλήττει 25 καταστήματα στο νομό Αττικής και άλλα 15 στην Περιφέρεια», αναφέρει η ΠΟΣΤ στην ανακοίνωσή της.

Η Διοίκηση πήρε αυτή την απόφαση παρόλο που «η διευρυμένη λειτουργία των καταστημάτων είχε επιφέρει άνοδο εσόδων 20%, με το 35% των πελατών να εξυπηρετείται πέραν της πρωινής λειτουργίας». Οι εργαζόμενοι εκτιμούν ότι αυτή η απόφαση ήρθε για να εξυπηρετήσει συμφέροντα. Χαρακτηριστικά ρωτούν: «Με ποιο κριτήριο κλείνουν το κατάστημα στην οδό Μητροπόλεως, που όχι μόνο εξυπηρετεί εμπορικούς πελάτες, αλλά και γειτνιάζει με κατάστημα ανταγωνίστριας εταιρείας;».

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο υπουργείο Οικονομικών πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων (ΕΑΣ) την Πέμπτη 9 Ιούνη.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν να πληρωθούν τα χρωστούμενα δύο μηνών, να γίνουν μαζικές προσλήψεις λόγω της μεγάλης έλλειψης προσωπικού και να πάρουν το ανθυγιεινό επίδομα εργασίας. Επίσης, τάσσονται ενάντια σε οποιαδήποτε σχέδια ιδιωτικοποίησης ή κλεισίματος της εταιρίας.

Εκτός από τους εργαζόμενους της

ΕΑΣ

ΠΥΡΚΑΛ στον Υμηττό, στη συγκέντρωση συμμετείχαν εργαζόμενοι των ΕΑΣ από το Λαύριο. Ο **Δημήτρης Τσαούσης**, γραμματέας στο εκεί σωματείο μας είπε:

«Στο Λαύριο είναι μια πολύ μεγάλη παραγωγική μονάδα, εκεί υλοποιούνται οι παραγγελίες. Έχουμε τα ίδια προβλήματα με τα άλλα εργοστάσια της εταιρίας. Και προσωπικό δεν υπάρχει, δεν υπάρχουν πρώτες ύλες να υλοποιήσουμε τις

παραγγελίες μας και είμαστε σε δύσκολη κατάσταση αφού είμαστε δύο μήνες απλήρωτοι. Για μένα αυτή τη στιγμή δεν μετράει τόσο αυτό, το σημαντικό είναι να βάλουν τέλος στην αμφιβολία που υπάρχει συνέχεια σε σχέση με το μέλλον της εταιρίας. Να βοηθήσει το υπουργείο Οικονομικών να σταθεί στα πόδια της. Δεν γίνεται να παλεύει να μην κλείσει ή να δοθεί σε ιδιώτη, είναι τραγικό. Από την άλλη ζητάμε προσλήψεις. Δεν βγαίνει η δουλειά, δεν βγαίνουν οι παραγγελίες».

Athens Ledra

Συνεχίζουν τον αγώνα τους οι εργαζόμενοι στο Ξενοδοχείο Athens Ledra, διεκδικώντας να μην κλείσει η επιχείρηση, να μην χάσουν τις δουλειές τους και να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους. Την Δευτέρα 13 Ιούνη οργάνωσαν εκδήλωση-συναυλία έξω από το χώρο του ξενοδοχείου, ενώ το Συνδικάτο Επισπισμού-Τουρισμού και Ξενοδοχείων είχε καλέσει 4ωρη στάση εργασίας για συμπαράσταση.

Στην συναυλία συμμετείχαν μεμονωμένοι καλλιτέχνες και συγκροτήματα (Magic de Spell, Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος), ενώ το παρών έδωσε κόσμος από την γύρω περιοχή και αντιπρόσωποι αλληλέγγυων σωματείων. Παρουσία είχε και η Τοπική Επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Κουκακίου-Νέου Κόσμου-Πετραλώνων-Θησείου.

24ωρη σε Wind-Vodafone-Victus

Σε πανελλαδική 24ωρη απεργία προχωρούν στις 16 Ιουνίου οι εργαζόμενοι σε Vodafone, Wind και Victus με απόφαση του Πανελλήνιου Σωματείου τους.

Τα βασικά αιτήματα της απεργίας είναι τα παρακάτω: «Υπογραφή Ενιαίας, αξιοπρεπούς Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τους εργαζόμενους και των τριών εταιριών. Σταθερές εργασιακές σχέσεις για όλους /

Πρόσληψη όλων των «επινοικιαζομένων»/ «μπλοκάκηδων» με ίσα δικαιώματα.

ΟΧΙ στις απολύσεις, φανερές και «οικειοθελείς». Να επιστρέψουν οι συνάδελφοι Μίχου-Πράντζιος που διεκδικούν επαναπρόσληψη. Καμία «διαπραγμάτευση» για τον εκτρωματικό Κανονισμό Εργασίας στη Victus. Να παρθεί πίσω τώρα!..

Mellon

Νέες απολύσεις ανακοινώθηκαν στους εργαζόμενους της Mellon Technologies, μέλος του ομίλου Mellon Group. Από τον περασμένο Οκτώβρη έχουν γίνει 4 κύματα απολύσεων, ενώ την Τρίτη 7/6 έγιναν νέες απολύσεις 14 εργαζόμενων. Η Mellon εφαρμόζει το δικαίωμα που της δίνει ο νόμος να απολύει έναν συγκεκριμένο αριθμό κάθε μήνα.

Η Επιτροπή των εργαζόμενων στην εταιρία σε ανακοίνωσή της αναφέρει: «Να ανακληθούν όλες οι απολύσεις και να επιστρέψουν οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες στις δουλειές τους. Να απαιτήσουμε συλλογικές συμβάσεις, δικαιώματα, αξιοπρεπείς μισθούς. Δεν θα σωπάσουμε. Οι απολύσεις των συναδέλφων μας δεν είναι δικό τους πρόβλημα και μόνο, είναι υπόθεση όλων μας». Ανακοίνωση αλληλεγγύης έχει κυκλοφορήσει η **Αγωνιστική Ταξική Ενότητα**, ενώ καλεί το ΕΚΑ να βρεθεί στο πλευρό των απολυμένων με κινητοποίηση.

Εκλογές στο Θριάσιο

Εκλογές για νέο ΔΣ και αντιπροσώπους στην ΠΟΕΔΗΝ γίνονται στις 16 και 17 Ιούνη στο σωματείο του Θριάσιου Νοσοκομείου. Το Νυστέρι συμμετέχει και στηρίζει την παράταξη ΑΚΙΔΑ.

Η **Μαρία Αλεξανδρίδου**, υποψήφια με την παράταξη μας είπε: «Κατεβαίνουμε ξανά με την ΑΚΙΔΑ. Αγωνιστές από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΚΚΕ-μλ, ανένταχτοι αγωνιστές. Έχουμε υποψήφιους από όλες τις ειδικότητες, από νοσηλευτές μέχρι γιατρούς και εργαζόμενους στη μισθοδοσία. Για μας η παράταξη είναι Αντίσταση-Κίνημα-Διεκδίκηση –Ανατροπή, όπως λέμε μεταξύ μας για να δικαιολογήσουμε και το όνομα μας. Η κατάσταση στο νοσοκομείο είναι όπως παντού. Υπάρχουν ελλείψεις σε προσωπικό, υπάρχουν κενές θέσεις και ελλείψεις σε υλικά. Ο μεταβατικός διοικητής αποφάσισε να κατέβει υποψήφιος με το ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ, οπότε αυτό έχει ανοίξει μια συζήτηση μέσα στο νοσοκομείο. Πόσο αυτό είναι νόμιμο, πόσο μπορεί να επηρεάσει τις εκλογές. Θα κυκλοφορήσουμε ανακοίνωση με τις θέσεις μας, θα κάνουμε γύρες στο νοσοκομείο και ελπίζουμε να έχουμε ένα καλό αποτέλεσμα».

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΑΕΙ

Σε 24ωρη απεργία προχωρά η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΠΟΣΔΕΠ) την Τετάρτη 15 Ιούνη. Στις 12 το μεσημέρι θα γίνει παράσταση στο κτίριο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Πανεπιστημίου 37) για τις περικοπές στις συντάξεις και στα ειδικά μισθολόγια. Μετά την παράσταση διαμαρτυρίας, θα δοθεί συνέντευξη Τύπου στη 1μμ, στο Κτίριο «Κωστής Παλαμάς» του ΕΚΠΑ (Ακαδημίας 48 και Σίνα).

Σε ανακοίνωσή του το Δίκτυο Πανεπιστημιακών επισημαίνει την ανεπάρκεια και τις καθυστερήσεις της ηγεσίας της Ομοσπονδίας να καλέσει σε κινητοποιήσεις για τα δύο «καυτά» ζητήματα, αλλά καλεί τους εργαζόμενους να συμμετέχουν έτσι ώστε «η απεργία στις 15 Ιουνίου να γίνει αφετηρία για δυναμικούς αγώνες!».

Στην ίδια ανακοίνωση καταγγέλλει την μνημονιακή πολιτική της κυβέρνησης και τονίζει ότι «η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ διατηρεί τα Συμβούλια Ιδρύματος, δεν καταργεί τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, εμπεδώνει τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τύπου μαθητείας στο Πανεπιστήμιο – σε συνθήκες διαρκούς συρρίκνωσης της μόνιμης απασχόλησης – και δεν καταργεί τους νόμους Διαμαντοπούλου – Αρβανιτόπουλου».

Τραγωδία στις ΗΠΑ

Τα ξημερώματα της Κυριακής 12/6 ένας οπλισμένος άνδρας δολοφόνησε 50 και τραυμάτισε σοβαρά άλλα τουλάχιστον 50 άτομα σε gay bar στο Ορλάντο. Την ημέρα που ακολούθησε την επίθεση, τα ΜΜΕ των ΗΠΑ βρήκαν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για ισλαμοφοβική προπαγάνδα εστιάζοντας την είδηση στην αφγανική καταγωγή του δράστη και στις σχέσεις που φέρεται να είχε με το ISIS.

Στην πραγματικότητα, οι ΗΠΑ δεν είχαν καμία ανάγκη το ISIS για το κλίμα τρόμου που αντιμετωπίζουν τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Μετά την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου το περσινό καλοκαίρι για επέκταση του δικαιώματος στο γάμο στα ομόφυλα ζευγάρια ανεξαρτήτως της νομοθεσίας της κάθε Πολιτείας, το στρατόπεδο των Συντηρητικών επιδόθηκε σε μια εκστρατεία ομοφοβικής και τρανσφοβικής ρητορικής και μάλιστα στο όνομα της “θρησκευτικής ελευθερίας”, να έχει δηλαδή η Εκκλησία το ελεύθερο να περιθωριοποιεί ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα και να καλεί σε εγκλήματα μίσους εναντίον τους! Ο Τραμπ σε συνεντεύξεις του το Φεβρουάριο δήλωσε πως θα προτιμούσε να διατηρούσαν την εξουσία οι Πολιτείες για το θέμα των γάμων (επί της ουσίας για να μπορέσουν οι συντηρητικοί κυβερνήτες να τον ακυρώσουν) και ότι αν γίνει πρόεδρος, θα τοποθετήσει στο Ανώτατο Δικαστήριο τους “καταλληλότερους, κατά προτίμηση αυτούς που είναι ενάντια στο γάμο των ομοφυλόφιλων”. Ο αντικυβερνήτης του Τέξας δεν έχασε ευκαιρία να κατηγορήσει τους ίδιους τους ΛΟΑΤΚΙ+ για τη σφαγή, δημοσιεύοντας στο λογαριασμό του στο Τουίτερ ψαλμούς από τη Βίβλο για την τιμωρία που στέλνει ο θεός.

Η πιο αιματηρή χρονιά

Το 2015 ήταν η αιματηρότερη χρονιά για τις διεμφυλικές γυναίκες στις ΗΠΑ, με 21 επιβεβαιωμένες δολοφονίες (ο πραγματικός αριθμός είναι φυσικά μεγαλύτερος καθώς οι αρχές πολλές φορές αδιαφορούν για την ταυτότητα φύλου του θύματος και το προσμετρούν ως άνδρα).

Το δράμα της σφαγής του Ορλάντο αποκτά ακόμη μεγαλύτερη διάσταση αν σκεφτεί κανείς τον ομοφοβικό νόμο που αποκλείει τους ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπους από την αιμοδοσία: τα γύρω νοσοκομεία έχουν γεμίσει με ουρές από ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα που έσπευσαν να δώσουν αίμα για να σωθούν οι ζωές των θυμάτων της επίθεσης, αλλά παρεμποδίζονται.

Έχει ήδη κυκλοφορήσει κείμενο που συνοπογράφουν δεκάδες ΛΟΑΤΚΙ+ και αντιρατσιστικές οργανώσεις, μεταξύ των οποίων και η LGBTQ+ ANTAPΣYA, που αναφέρει:

“Αυτή την ώρα θά έπρεπε όλοι να σταθούμε ενωμένοι και να απορρίψουμε την ομοφοβία και την τρανσφοβία από όπου κι αν προέρχεται. Ομοφοβικοί οποιασδήποτε θρησκείας δεν αντιπροσωπεύουν ολόκληρες κοινότητες. Αν αφήσουμε να μας διαιρέσουν, θα είμαστε πιο αδύναμοι/ες στον αγώνα μας ενάντια στην καταπίεση – έναν αγώνα απαραίτητο περισσότερο από ποτέ”.

Αφροδίτη Φράγκου

Το μπλοκ της ANTAPΣYA - LGBTQ και της ΚΕΕΡΦΑ στη διαδήλωση του Pride 2016

Χιλιάδες στο Pride της Αθήνας

Μετά τη νίκη της επέκτασης του συμφώνου συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια, ο αγώνας συνεχίζεται, για το δικαίωμα στο γάμο και την παιδοθεσία για όλους/ες ανεξαρτήτως φύλου και αριθμού, νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου χωρίς προϋποθέσεις, κάλυψη όλων των εξόδων για τον επαναπροσδιορισμό φύλου (επέμβαση, αγωγή).

Μετά από μια χρονιά με μάχες σε αυτό αλλά και σε όλα τα υπόλοιπα πεδία στα οποία το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα έδωσε δυναμικό “παρών”, δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν σε ένα από τα πιο μαζικά φεστιβάλ Υπερηφάνειας που έχουν διοργανωθεί ποτέ στην Αθήνα. Η ομάδα LGBTQ+ ANTAPΣYA, μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ, προσπάθησαν με την παρέμβασή τους να ενώσουν τρεις μεγάλες μάχες: τη μάχη για τα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα, την αντιφασιστική-αντιρατσιστική μάχη και τη μάχη ενάντια στα μνημόνια.

Το πανό της ομάδας LGBTQ+ ANTAPΣYA αποτύπωνε αυτή τη σύνδεση: “Πόλεις ανοιχτές σε ΛΟΑΤΚΙ+ και πρόσφυγες” και “Πολύχρωμη αντεπίθεση στο σύστημα του μνημονίου, του ρατσισμού και του σεξισμού” ήταν τα συνθήματα που έγραφε. Η ΚΕΕΡΦΑ κατέβασε μαζικό μπλοκ ενάντια στους νεοναζί, με πανό που έγραφε “Τσακίστε τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής – Ισόβια στους φασίστες”. Μερικά από τα συνθήματα που ακούστηκαν ήταν: “Γκέι τρανς και λεσβίες, είμαστε παρούσες σε όλες τις πορείες”, “Το σύμφωνο ήταν μόνο η αρχή, εμπρός για απελευθέρωση πραγματική”, “Γκέι τρανς και μετανάστες, τσακίζουμε το φασισμό με όλους τους εργάτες”, “Πόλεις ανοιχτές – όλες οι γειτονιές, για ΛΟΑΤΚΙ και πρόσφυγες” και “Το Pride δε χρειάζεται το δήμαρχο Καμίνη, η απελευθέρωση θα έρθει και θα μείνει”.

Η παρέμβαση με τα υλικά, τα κείμενα υπογραφών και τις προκηρύξεις με κέντρο το προσφυγικό και την καταδίκη των φασιστών ξεσήκωσε μεγάλες συζητήσεις και ανέδειξε τη δυναμική του ΛΟΑΤΚΙ+ κόσμου που θέλει να παλέψει για να καταδικαστούν ισόβια οι

χρυσαιγίτες δολοφόνοι και για να ανοίξουν οι πόλεις για τους πρόσφυγες. Η ομάδα LGBTQ+ ANTAPΣYA διοργάνωσε για δεύτερη χρονιά εκδήλωση, μια συνεισφορά που θα γίνει θεσμός, δεδομένου ότι κάθε χρόνο όλο και περισσότερος κόσμος ψάχνει απαντήσεις και δεν αρκείται στο αποπολιτικοποιημένο προφίλ της διοργάνωσης. Η εκδήλωση με θέμα “Η Αντικαπιταλιστική απάντηση στο ρατσισμό και το σεξισμό” προέβαλε το χαρακτήρα της παρέμβασης της επαναστατικής Αριστεράς στις ημέρες υπερηφάνειας και στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα συνολικότερα.

Κοινές κινητοποιήσεις

Τη συζήτηση άνοιξε η **Νίκη Αργύρη** από την ΚΕΕΡΦΑ, τονίζοντας πόσο χρήσιμη είναι η συνεργασία της Κίνησης με την ομάδα LGBTQ+ ANTAPΣYA από τότε που ιδρύθηκε, στο να αναδειχθεί ο αντιρατσιστικός/αντιφασιστικός αγώνας μέσα στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα, αλλά και αντιστρόφως, υπενθυμίζοντας μια σειρά κοινές κινητοποιήσεις, όπως το διήμερο διαδηλώσεων στον Έβρο.

Στη συνέχεια η **Αφροδίτη Φράγκου** από την ομάδα LGBTQ+ ANTAPΣYA σκιαγράφησε το ρόλο που έχει να παίξει μια αντικαπιταλιστική ομάδα μέσα στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα: να εξηγήει ότι η καταπίεση προέρχεται από το σύστημα στο οποίο ζούμε, να δίνει την προοπτική της

συνολικής ανατροπής, να βάζει στο κέντρο των μαχών την εργατική τάξη της οποίας μέρος αποτελεί το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα και να ενώνει όλους τους αγώνες. Τέλος, η **Δήμητρα Κυρίλλου**, μέλος της ΚΣΕ της ANTAPΣYA και της ομάδας LGBTQ+ ANTAPΣYA, τόνισε ότι η διοργάνωση του Pride γίνεται σε βάρος της πολιτικής συζήτησης, ότι γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια η ημέρα αυτή να μετατραπεί σε ένα ακίνδυνο πάρτυ και ότι το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να χαρίσει σε “απολιτικό” ή νεοφιλελεύθερες φωνές (που υπερασπίζονται τις πιο χοντρές επιθέσεις ενάντια στους ΛΟΑΤΚΙ+ εργάτες και εργάτριες) την παράδοση του Stonewall και του μαχητικού κινήματος που αυτό γέννησε παγκοσμίως αλλά και στην Ελλάδα.

Οι τοποθετήσεις από το κοινό άνοιξαν μια σειρά από ζητήματα: το γεγονός ότι η οικογένεια είναι ένας θεσμός εξ ολοκλήρου κατασκευασμένος κοινωνικά. Το ότι η ΕΕ της λιτότητας και του ρατσισμού βρίσκεται σε βαθιά κρίση και είναι η ώρα να την τσακίσουμε, πλάι με τους πρόσφυγες με τους οποίους έχουμε κοινά συμφέροντα. Το ότι το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα πρέπει να πολεμήσει ξεκάθαρα τις προσπάθειες διάσπασης των ντόπιων με τους/τις πρόσφυγες με τη χρήση του μπαμπούλα του “εξτρεμιστικού Ισλάμ” που δε δέχεται τους ΛΟΑΤΚΙ+. Το ότι οι συνειδήσεις αλλάζουν με τις μάχες και δεν αρκούν οι νόμοι. Το ότι οι μάχες για ανοιχτές πόλεις για πρόσφυγες και ΛΟΑΤΚΙ+ αλλά και η υλοποίηση όλης της ατζέντας των δικαιωμάτων σημαίνει αντίσταση στις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις και κοινός αγώνας.

Μετά την πλούσια αυτή παρέμβαση η ομάδα LGBTQ+ ANTAPΣYA δίνει άμεσα το επόμενο ραντεβού: το πολύχρωμο μπλοκ θα διαδηλώσει στην κινητοποίηση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής στις 27/6 στο Εφετείο. Σε όλη τη διάρκεια του φεστιβάλ μοιράστηκε μαζικά το κάλεσμα και δεκάδες αγωνιστές και αγωνίστριες άφησαν στοιχεία επικοινωνίας για να οργανώσουν μαζί με την ομάδα την κινητοποίηση αυτή αλλά και όλη τη συνέχεια.

Επόμενα Pride

ΠΑΤΡΑ

1ο LGBTQI+ Pride Πάτρας
Μόλος της Αγίου Νικολάου
17-18 Ιουνίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

5ο Thessaloniki Pride
Λευκός Πύργος, Λεωφόρος Νίκης
24-25 Ιουνίου

ΚΡΗΤΗ

2ο LGBTQI+ Pride Κρήτης
Δημοτικός Κήπος Ρεθύμνου
9-10 Ιουλίου

Σε συγκέντρωση καταγγελίας των άθλιων συνθηκών εργασίας στα χωράφια της Βοιωτίας κατέληξε η διαδήλωση που πραγματοποίησαν την Κυριακή 12/6 στη Θήβα εκατοντάδες μετανάστες εργάτες γης. Αφορμή ήταν ο τραυματισμός τουλάχιστον 30 εργατών την Παρασκευή 10/6 όταν ο μεγαλοαγρότης Βενιζέλος, χωρίς να γνοιαστεί για τις ανθρώπινες ζωές, φόρτωσε σε καρότσα τους Πακιστανούς εργάτες γης για να συλλέξουν κρεμμύδια. Λίγο αργότερα το αυτοκίνητο ανατράπηκε σε αρδευτικό κανάλι. Πάνω από 15 ήταν σοβαρά τραυματισμένοι.

“Ήταν 8.30 το πρωί όταν ήρθε το αφεντικό, έβαλε 10 άτομα στην καρότσα και άλλα 20 σε μια καρότσα-τρέιλερ. Οδηγούσε με υπερβολική ταχύτητα. Εμείς φωνάζαμε να σταματήσει. Σε μια στροφή δεν μπόρεσε να σταματήσει το αυτοκίνητο και πέσαμε όλοι μέσα στο κανάλι με το νερό για πότισμα”, θα πει μιλώντας στην Ε.Α. ο **Καμράν Ζάχεντ** ένας από τους ελαφρότερα τραυματισμένους που βρέθηκε στη συγκέντρωση. “Όλοι όσοι ήμασταν στο φορτηγό τραυματιστήκαμε. 12-13 παιδιά ήταν πολύ τραυματισμένα. Μετά από τις πρώτες βοήθειες στη Θήβα τους πήγανε σε άλλα νοσοκομεία στην Αθήνα με σπασμένα κεφάλια, σαγόνια, λεκάνες, πλευρά, πόδια και χέρια”.

“Πήγαμε στο νοσοκομείο. Αλλά μετά ήρθε η αστυνομία και μας πήρε όσους μπορούσαμε να περπατήσουμε και μας πήγανε στο αστυνομικό τμήμα και μας κράτησαν μέχρι το βράδυ γιατί δεν είχαμε χαρτιά, σαν παράνομους. Αντί να πιάσουν το αφεντικό, πιάσανε τα παιδιά”, εξήγησε ο **Ασμάντ** που είχε δεμένο το χέρι και

ΘΗΒΑ Οι εργάτες γης βγήκαν στους δρόμους

Θήβα, 12/6

την ωμοπλάτη του. “Ενας Πακιστανός που δούλευε σε κοντινό χωράφι και ήρθε να μας βοηθήσει, όταν ήρθε η αστυνομία τον συνέλαβε γιατί δεν είχε χαρτιά και είναι ακόμα κρατούμενος στο αστυνομικό τμήμα”, θα πει ο **Ομάρ Φαρούχ** επίσης χτυπημένος στον ώμο.

Στην συγκέντρωση που καλούσε η **Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας** και η **ΚΕΕΡΦΑ**, εκτός από τους εκατοντάδες Πακιστανούς εργάτες γης, πήραν μέρος και πολλοί ντόπιοι μέλη του **ΚΚΕ**, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, της **ΛΑΕ**, αντιφασίστες

από το **Στέκι “Σφήνα”** ενώ πολύ ζεστή ήταν η ανταπόκριση των κατοίκων της περιοχής που έβγαιναν στα μπαλκόνια χειροκροτώντας και επιδοκιμάζοντας την κινητοποίηση.

Συνθήματα

“Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι” και “Θέλουμε χαρτιά”, ήταν τα βασικά συνθήματα που ακούστηκαν σε όλη την πορεία από την πλατεία Αγ.Θεοδώρων στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

“Θέλουμε να καταγγείλουμε το ρατσισμό της αστυνομίας που αντί να συλλάβει το αφεντικό συνέλαβε τους εργάτες. Ζητάμε δικαιώματα για τους εργάτες γης. Δεν θα σταματήσουμε να παλεύουμε ενάντια στο ρατσισμό”, τόνισε ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**.

“Να σταματήσει η εκμετάλλευση των εργατών γης. Δεν μπορεί να υπάρχουν μεροκάματα δύο και 5 ευρώ για δουλειά από το πρωί μέχρι το βράδυ. Οι εργάτες έχουν δικαιώματα και θα τα διεκδικήσουμε. Ζητάμε από το Εργατικό Κέντρο της Θήβας από τα τοπικά συνδικάτα να μπουν μπροστά. Ζητάμε να υπάρχει κοινωνική ασφάλιση και να είναι όλοι γραμμένοι στα συνδικάτα. Όσοι παλεύουμε ενάντια στα μνημόνια που διαλύουν τα εργασιακά δικαιώματα ντόπιων και μεταναστών, είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα των εργατών της Θήβας”, τόνισε μιλώντας στην συγκέντρωση ο συντονιστής της **ΚΕΕΡΦΑ Πέτρος Κωνσταντίνου**.

“Θα ήθελα να καλωσορίσω αυτή τη μεγάλη συγκέντρωση. Δυστυχώς δεν είναι η πρώτη φορά που Πακιστανοί εργάτες πέφτουν θύματα της σκληρής εκμετάλλευσης. Όμως πρέπει να ξέρετε πως δεν είσατε μόνοι σας, είμαστε πολλοί εδώ στην Θήβα που στεκόμαστε στο πλευρό σας και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μαζί”, τόνισε ο **Γιώργος Αποστολόπουλος** από την Αντιφασιστική Κίνηση Θήβας.

Κυριάκος Μπάνος

Σε παρέμβασή τους σε συνέδριο με θέμα “Δίκαιο και Θρησκεία στη Μεσόγειο” στις 26/5/2016, οι δύο πρώην Υπουργοί Εξωτερικών **Βαγγέλης Βενιζέλος** και **Ντόρα Μπακογιάννη** τοποθετήθηκαν υπέρ της “κατάργησης της Σαρία” (του ισλαμικού νόμου) για τη μειονότητα της **Δυτικής Θράκης**. Η τοποθέτηση έδωσε αφορμή για ένα κύμα δημοσιευμάτων που ρητά ή υπόρρητα στοχοποιούν τους μουσουλμάνους της **Δυτικής Θράκης**, με μπόλικη αντιτουρκική ρητορική και την απαραίτητη εθνική “ανησυχία”. Τι ισχύει όμως πίσω από τους πηχυσίους τίτλους;

Το ελληνικό κράτος έχει αποδεχτεί την προαιρετική εφαρμογή του ισλαμικού νόμου για τους μουσουλμανικούς πληθυσμούς της **Δυτικής Θράκης** με τη συνθήκη της Λωζάνης το 1923. Βέβαια, το νομικό πλαίσιο για την περιορισμένη εφαρμογή θρησκευτικών κανόνων σε μια σειρά ζητημάτων υπήρχε πριν ακόμα τη Συνθήκη της Λωζάνης και αφορούσε όχι μόνο τη μουσουλμανική, αλλά και την εβραϊκή μειονότητα στην Ελλάδα. Η εξόντωση των Ελλήνων Εβραίων τη δεκαετία του '40 εξαφάνισε το ένα σκέλος μιας παλιάς συζήτησης, με αποτέλεσμα το ζήτημα να εμφανίζεται σήμερα αποκλειστικά ως “πρόβλημα με το Ισλάμ”.

Αυτό που ισχύει σήμερα είναι η δυνατότητα προαιρετικής εφαρμο-

ΘΡΑΚΗ Ενωμένοι ενάντια στους ισλαμόφοβους υποκριτές

γής του ισλαμικού θρησκευτικού νόμου, αν τα ενδιαφερόμενα μέρη το επιλέξουν, σε οικογενειακά, κληρονομικά και περιουσιακά ζητήματα. Αρμόδιος για την έκδοση της σχετικής απόφασης είναι ο μουφτής, ενώ στη συνέχεια η απόφαση θα πρέπει να εγκριθεί από το τοπικό Πρωτοδικείο. Σε αντίθεση με τα δημοσιεύματα που μιλούν για ελληνική πρωτοτυπία, ανάλογα μουσουλμανικά και εβραϊκά δικαστήρια υπάρχουν, για παράδειγμα, στη Μεγάλη Βρετανία, πάλι με την προϋπόθεση της εκ των προτέρων αποδοχής από τους διαδίκους της εφαρμογής του αντίστοιχου θρησκευτικού νόμου και της δωσιδικίας των ιεροδικείων.

Η Μπακογιάννη προσπάθησε να ντύσει την επιχειρηματολογία υπέρ της “κατάργησης της σαρία” με την ανάγκη υποστήριξης των γυναικών της μειονότητας – οι οποίες και υφίστανται τις δυσμενέστερες διατάξεις του ισλαμικού νόμου σε σχέση με τους κανόνες του αστικού δικαίου. Αλλά, απέναντι σ’ αυτή την επιχειρηματολογία, θα πρέπει να είμαστε τόσο επιφυλακτικοί όσο ήμασταν και απέναντι στα επιχειρήματα

υποστήριξης πολεμικών επεμβάσεων στη Μέση Ανατολή με σκοπό την “υπεράσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών”...

«Εθνική καραντίνα»

Η μειονότητα της **Δυτικής Θράκης** είναι θύμα μιας πολιτικής “εθνικής καραντίνας” που έχει άμεσο αντίκτυπο στις υλικές συνθήκες στις οποίες ζουν τα μέλη της. Η επιμονή στη μη αναγνώριση του δικαιώματος στον συλλογικό εθνικό αυτοπροσδιορισμό – στο ότι δηλαδή στην πλειοψηφία τους οι μουσουλμάνοι συμπολίτες μας της **Δυτικής Θράκης** νιώθουν και δηλώνουν **εθνικά Τούρκοι**, έχουν ως μητρική την τουρκική γλώσσα, κλπ – θέτει πλήθος εμποδία στη ζωή, την εκπαίδευση, την κοινωνική τους ένταξη.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι μουσουλμάνοι της **Δυτικής Θράκης** είναι φτωχότεροι, τα παιδιά τους εγκαταλείπουν νωρίτερα και σε μεγαλύτερο ποσοστό το σχολείο, κοκ. Ένα ολόκληρο σύστημα επιτήρησης και πειθαρχησης της μειονότητας εξασφαλίζει αυτό το καθεστώς, ξεκινώντας από τους θεσμούς και φτάνοντας μέχρι

τους φασίστες και το “βαθύ κράτος”.

Αν κάποιος ενδιαφέρεται για τη μειονότητα – και μέσα σ’ αυτή για τις γυναίκες της που υφίστανται πολλαπλάσια καταπίεση – θα πρέπει να το αποδείξει σπάζοντας αυτή την καραντίνα. Αντί γι’ αυτό, το ελληνικό πολιτικό προσωπικό, ιδιαίτερα των δύο παλιών κομμάτων εξουσίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ενδιαφέρεται μόνο για το πώς θα διαιωνίσει την απομόνωση της μειονότητας. Οι παρεμβάσεις της Μπακογιάννη και του Βενιζέλου για “κατάργηση της σαρία” δεν είναι παρά συγκεκαλυμμένες επιθέσεις στους “καθυστερημένους” μουσουλμάνους. Στο ερώτημα γιατί δεν πήραν τη σχετική απόφαση όταν ήταν στην κυβέρνηση, η απάντηση είναι απλή: η λιγότερο “εκουγχρονιστική” εθνικιστική επιχειρηματολογία υποστηρίζει ότι η κατάργηση της σαρία θα σημάνει παραβίαση της συνθήκης της Λωζάνης, κάτι που θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στα “εθνικά” συμφέροντα, από τον έλεγχο των μπουφτίδων διά του κρατικού διορισμού τους (ως δικαστών) μέχρι το καθεστώς των νησιών του Αιγαίου.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με τα δικαιώματα των γυναικών της μειονότητας και των μουσουλμάνων πολιτών εν γένει; Μα φυσικά καμία. Η μειονότητα έχει κάνει μεγάλα πολιτικά προχωρήματα τα τελευταία χρόνια, σπάζοντας τον έλεγχο των πελατειακών δικτύων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ. Η πολιτική αυτή στροφή είναι δείγμα μιας ευρύτερης κοινωνικής αλλαγής στη μειονότητα: νέος κόσμος, που σπούδασε στα Πανεπιστήμια και επέστρεψε για να εργαστεί, έχει φέρει έναν φρέσκο αέρα αμφισβήτησης, ανάμεσα στα άλλα και απέναντι στις ίδιες τις πολιτικές και θρησκευτικές ιεραρχίες της μειονότητας. Αυτή είναι και η μοναδική ελπίδα για τη βελτίωση της ζωής της μειονότητας και την πάλη ενάντια στην καταπίεση, και βέβαια όχι κάποιες εθνικιστικές παρεμβάσεις “από τα πάνω”.

Ειδικά σε μια συγκυρία που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ απογοητεύει μαζί με τους ίδιους της τους ψηφοφόρους και μέσα στη μειονότητα, το πεδίο είναι ανοιχτό για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που για πρώτη φορά έχει εξελιχθεί σε υπολογίσιμη δύναμη στην περιοχή. Η εργατική ενότητα χριστιανών και μουσουλμάνων, στην Θράκη και παντού, μπορεί να τσακίσει τα εθνικιστικά πολιτικά παιχνίδια και μαζί την κάθε είδους καταπίεση.

Θανάσης Καμπαγιάννης

Στη σημερινή εποχή, η Βέρμαχτ και ακόμα περισσότερο τα Βάφφεν Ες-Ες αναγνωρίζονται δικαίως ως οι πλέον ιδεολογικά φανατισμένοι στρατιωτικοί σχηματισμοί της σύγχρονης ιστορίας. Αν ωστόσο παρατηρήσει κανείς πιο προσεκτικά την διαδρομή της Βέρμαχτ μέσα στον Πόλεμο, θα διαπιστώσει πως αυτή η συμπαγής, αιματηρή γραμμή από εκστρατείες, μάχες και κτηνώδη αντίποινα στις κατεχόμενες χώρες, διακόπτεται εδώ και εκεί από μικρές ρηγματώσεις.

Παρά την αφομοιωτική δυναμική μιας μαζικής εθνικιστικής και ιμπεριαλιστικής παράνοιας, υπήρξαν φωνές αντίδρασης στην καταστροφή και το χάος ακόμα και μέσα στις τάξεις της Βέρμαχτ. Βλέποντας πως ο ναζισμός δεν κατέστρεφε μόνο τις υπόδουλες χώρες αλλά και την ίδια την Γερμανία, κάποιες χιλιάδες Γερμανοί στρατιώτες και αξιωματικοί έσπασαν τα δεσμά της πειθαρχίας και αντιστάθηκαν για διάφορους λόγους και με διάφορους τρόπους στην εγκληματική ναζιστική πολιτική.

Ήταν οι πρώην κομμουνιστές, σοσιαλιστές, σοσιαλδημοκράτες, δημοκράτες, αντιφασίστες, αγωνιστές κατά του πολέμου, συνδικαλιστές, αντιρρησίες συνείδησης, μέλη αριστερών οργανώσεων, σωματείων και ομάδων. Άνθρωποι που μετρούσαν χρόνια διωγμών και φυλακίσεων και κατά τη διάρκεια του Πολέμου επιστρατεύτηκαν βίαια σε ειδικές μονάδες για να αποτελέσουν τροφή για τα κανόνια, σε διάφορα ευρωπαϊκά πολεμικά μέτωπα.

Τον Οκτώβριο του 1942, με σκοπό να ισοφριστεί κάπως η τρομερή αιμορραγία στο ανατολικό μέτωπο, η ηγεσία της Βέρμαχτ διεύρυνε τα όρια της επιστρατεύσεως και ενέκρινε την ένταξη στο στρατό χιλιάδων Γερμανών οι οποίοι ως τότε κρίνονταν ως «ανάξιοι για στρατιωτική υπηρεσία» (Wehrunw rdige). Ο όρος της «αναξιότητας», θεσμοθετημένος στη ναζιστική Γερμανία από το 1935, κάλυπτε ένα ευρύ φάσμα περιπτώσεων, από ποινικούς κατάδικους που εξέτιαν ποινές για κλοπή, ληστεία, απάτη, ανθρωποκτονία, μέχρι κατηγορούμενους για προδοσία και ανατροπή της έννομης τάξης. Η τελευταία κατηγορία φωτογράφιζε τους πολιτικούς αντιφρονούντες, οι οποίοι εκείνη την περίοδο είτε βρίσκονταν υπό αστυνομική επιτήρηση, είτε εξέτιαν ποινές σε φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης.

«Πειθαρχική» Μεραρχία 999

Η νέα μονάδα ονομάστηκε «Μεραρχία Αναστολής» ή αλλιώς «Πειθαρχική» Μεραρχία 999 (Strafdivision 999) και διατήρησε από την αρχή ως το τέλος τον χαρακτήρα ενός τεράστιου σχηματισμού επιτήρησης και αναμόρφωσης. Η σύνθεσή της μονάδας, από διμοιρία έως σύνταγμα, θα ήταν μικτή, δηλαδή ποινικοί και πολιτικοί θα συνυπήρχαν κυριολεκτικά στα ίδια καταλύματα, οι μονάδες θα ήταν ολιγάριθμες ώστε να επιτυγχάνεται αυστηρή επιτήρηση, ενώ οι αξιωματικοί θα επιλέγονταν με κριτήριο τα ακλόνητα εθνικοσοσιαλιστικά τους φρονήματα. Ακόμα και ο αριθμός 999 –ο τελευταίος στη σειρά αριθμός που επιτρεπόταν να λάβει μια μονάδα πεζικού– επιλέχθηκε για να υποδηλώσει την απόσταση που χώριζε τη Μεραρχία από τις υπόλοιπες μονάδες της Βέρμαχτ.

Είναι χαρακτηριστικό πως η έκδηλη ανησυχία των Ες-Ες και της Γκεστάπο για την αξιοπιστία των νέων στρατιωτών δεν αφορούσε τόσο τους ποινικούς κατάδικους –κάποιοι από τους οποίους σεσημασμένοι εγκληματίες– αλλά τους λε-

Γερμανοί αντιφασίστες στο αντάρτικο στο Βόλο.

Αντιναζί στη Βέρμαχτ

Ο Ιάσοντας Χανδρινός, αναδεικνύει μια άγνωστη πτυχή της αντιφασιστικής Αντίστασης, τη δράση των Γερμανών φαντάρων.

γόμενους «κόκκινους». Στις 4 Φεβρουαρίου, στην **Potsdamer Platz** του **Βερολίνου** εκτυλίχθηκαν πρωτοφανείς στιγμές, κατά τη διάρκεια μιας πανηγυρικής συγκέντρωσης επιστράτων που προορίζονταν για το κέντρο εκπαίδευσης της νέας μεραρχίας. Περίπου 400 πρώην πολιτικοί κρατούμενοι που βρίσκονταν ανάμεσα στους επιστρατευμένους ξεκίνησαν να τραγουδούν παλιά κομμουνιστικά εμβατήρια.

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, περίπου 28.000 άνδρες πέρασαν από τις μονάδες της Πειθαρχικής Μεραρχίας από τον Οκτώβριο του 1942 έως τον Σεπτέμβριο του 1944. Υπολογίζεται επίσης, πως η αναλογία ανάμεσα στους πολιτικούς αντιφρονούντες και τους καταδικασμένους για ποινικά αδικήματα κυμαινόταν περίπου σε 30-70%. 205 στρατιώτες της μεραρχίας εκτελέστηκαν από γερμανικά στρατοδικεία. Πολλοί από αυτούς στην Ελλάδα.

Η ιστορία αυτών των «άλλων» Γερμανών συνδέθηκε με την χώρα μας για πρώτη φορά τον Μάιο του 1943, όταν με εντολή του Βερολίνου, τα Φρουριακά Τάγματα I έως IV μεταφέρθηκαν σιδηροδρομικώς στα Βαλκάνια και τοποθετήθηκαν στην **Πελοπόννησο**, ως φρουρές στις περιοχές της **Κορίνθου**, της **Αμαλιάδας** και της **Καλαμάτας**. Την επόμενη χρονιά οι αποστολές αυξήθηκαν και τα Τάγματα έως το καλοκαίρι του 1944 έφτασαν τα 17.

Εδώ ίσως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως οι στρατιώτες αυτών των ειδικών μονάδων είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος οι ίδιοι «καλοί» Γερμανοί τους οποίους συχνά συναντάμε σε πλήθος γραπτών και προφορικών αφηγήσεων γύρω από την κατοχή στην χώρα μας. Η παράνομη κομμουνιστική οργάνωση που δρούσε στο IV Τάγμα, με έδρα την Αμαλιάδα, έδινε τις εξής κατευθύνσεις στα μέλη της: «*Η μόνη λύση είναι να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των*

κατοίκων –είναι η μόνη λύση. Πρέπει να τους δώσουμε να καταλάβουν ποιοι είμαστε, να τους πούμε ότι είμαστε Αντιφασίστες και ότι είμαστε φίλοι και όχι εχθροί τους».

Ο **Φρήντριχ Κάιζερ**, στρατιώτης του II/999 Τάγματος που τις ίδιες ημέρες είχε εγκατασταθεί στην Κάτω Αχαΐα, περιέγραφε το ξεδίπλωμα του συνωμοτικού ιστού ως εξής: «*Ο σύνδεσμος του Τάγματος, σύντροφος Κάρνυ, ήρθε σε επαφή με άνδρες από όλους τους λόχους και ενημέρωσε έμπιστους συντρόφους. Οι σύντροφοι Ζόργκε και Πέτς ήταν οδηγοί φορτηγών, διέσχιζαν όλη την χώρα και μέσα από τις επαφές τους με διάφορες μονάδες, βολιδόσκοπούσαν τις δυνατότητες συντονισμένης δράσης. Οι υπόλοιποι σύντροφοι, μέσα από τις ιδιότητές τους ως σύνδεσμοι, αγγελιαφόροι, γραφείς ή πολυβολητές, έπιαναν συζητήσεις με πολλούς συναδέλφους, χωρίς να εκτίθενται. Μέσα από απομονωμένα φυλάκια ή αναγνωριστικά αποσπάσματα, επιτυγχάνονταν συνάντηση με μέλη ή οπαδούς της Αντίστασης».*

Αυτές οι περιγραφές, που ομολογουμένως μοιάζουν δύσκολα πιστευτές, πρέπει να συμπληρωθούν από τη μεγάλη εικόνα. Το φθινόπωρο του 1943 η Πελοπόννησος βρισκόταν στη μέγγενη των αντιποίνων, με τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις –αποκορύφωμα των οποίων ήταν η καταστροφή των **Καλαβρύτων** τον Δεκέμβριο– να διαδέχονται η μία την άλλη. Τα Πειθαρχικά Τάγματα διατάχτηκαν να συμμετάσχουν αναγκαστικά σε αυτές τις αιματηρές εκστρατείες, ως μέρος της αναμορφωτικής τους θητείας, και σπάνια μπορούσαν να αποφύγουν τη σύγκρουση με τους αντάρτες. Ωστόσο, ακόμα και μέσα σε συνθήκες μάχης και υπό τη διαρκή απειλή στρατοδικείου και επιτόπου εκτέλεσης, ορισμένοι στρατιώτες των Ταγμάτων κατέφερναν ακόμα και να διοχετεύουν πληροφορίες στους αντάρτες –μέσα από σημειώματα ή και τηλεφωνα– ή να ειδοποιούν τον πληθυσμό σε διάφορα χωριά για την άφιξη μονάδων της Βέρμαχτ, όπως στο χωριό **Γεράκι Αχαΐας** τον Ιούλιο και σε διάφορες άλλες πε-

ριπτώσεις, κατά τη διάρκεια της επιχείρησης στα Καλάβρυτα τον Δεκέμβριο.

Όπως είναι φυσικό, η αντιστασιακή αυτή διάθεση δεν εξαντλούνταν σε προσπάθειες υπονόμευσης των σχεδίων της Βέρμαχτ εκ των έσω, ούτε σε έμμεση συνδρομή προς τους Έλληνες αντιστασιακούς. Από τον Ιανουάριο έως τον Ιούνιο του 1944, το 68ο Γερμανικό Σώμα Στρατού –Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα και Πελοπόννησος– υπολόγισε πως 72 Γερμανοί στρατιώτες είχαν εγκαταλείψει τις θέσεις τους για να προσχωρήσουν στους αντάρτες. Ωστόσο, η λιποταξία δεν ήταν ούτε αυτονόητη ούτε εύκολα πραγματοποιήσιμη επιλογή.

Οργανωτική δομή

Η ανάγκη να συνεχιστεί η διάβρωση των γερμανικών στρατευμάτων και αντίστοιχα να πυκνώσουν οι τάξεις των αντιφασιστών, δημιούργησε την ανάγκη αναφοράς σε μια σταθερή οργανωτική δομή. Εκεί που ήταν περισσότεροι, κυρίως στην Στερεά Ελλάδα, την Πελοπόννησο και αργότερα τις παραμονές της Απελευθέρωσης, την Θεσσαλία, συγκρότησαν αντιφασιστικές επιτροπές στα πλαίσια των τοπικών μονάδων του ΕΛΑΣ.

Ομπρέλα αυτών των επιτροπών ήταν η **Αντιφασιστική Επιτροπή Γερμανών Στρατιωτικών «Ελεύθερη Γερμανία»** η οποία επισημοποιήθηκε το καλοκαίρι του 1944 στο **Καρπενήσι** ως επίσημο όργανο των Γερμανών αντιφασιστών σε όλη την ανταρτοκρατούμενη ελληνική επικράτεια, και με σκοπό τη διεξαγωγή ενός έντονου προπαγανδιστικού πολέμου, μέσα από έντυπα, προκηρύξεις και εκκλήσεις στις μονάδες της Βέρμαχτ να σταματήσουν τον πόλεμο και να αυτομολήσουν στον ΕΛΑΣ.

Παράλληλα με την συγκρότηση ενός ευδιάκριτου «αντιφασιστικού» γερμανικού μετώπου στις γραμμές του ΕΛΑΣ, οι παράνομοι πυρήνες στα Τάγματα 999 δοκίμασαν να προχωρήσουν ένα βήμα παραπέρα: στην ένοπλη εξέγερση.

Μάλλον δεν είναι ευρύτερα γνωστό, αλλά η Ελλάδα –και συγκεκριμένα η Πελοπόννησος– είναι το μοναδικό ίσως μέρος σε όλα τα μέτωπα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όπου Γερμανοί στρατιώτες επιχείρησαν πράγματι να στρέψουν τα όπλα

εναντίον των συμπατριωτών τους. Τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 1944, οκτώ στρατιώτες του IV Τάγματος που έδρευε στην Αμαλιάδα αποπλίστηκαν, συνελήφθησαν και τουφεκίστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες. Και οι οκτώ ήταν μέλη της παράνομης επιτροπής του Τάγματος και σχεδίαζαν μια ομαδική ένοπλη εξέγερση που θα εξαπολυόταν σε όλα τα φυλάκια από τον Πύργο μέχρι την Πάτρα και στην οποία θα συμμετείχαν ισχυρές δυνάμεις της III Μεραρχίας του ΕΛΑΣ με την οποία υπήρχε τακτική μυστική επαφή.

Ο επικεφαλής της συνωμοσίας **Βέρνερ Ίλλμερ**, λίγες ώρες προτού εκτελεστεί, έγραψε στη γυναίκα του: «*Όταν θα λάβεις αυτό το γράμμα, δεν θα βρίσκομαι πλέον στη ζωή. Θα έχω εκτελεστεί, γιατί έμεινα πιστός στις ιδέες μου. Μπορείς να είσαι βέβαιη ότι πέθανα ακριβώς όπως έζησα, σαν άντρας και σαν αγωνιστής. Η σωρός μου θα βρίσκεται κατά πάσα πιθανότητα στο νεκροταφείο της Φραγκαβίλλας, κοντά στην Αμαλιάδα. Χαιρέτισέ μου τα παιδιά. Ζήσε καλά! Με αγάπη, Βέρνερ».*

Το κείμενο βασίζεται σε ομιλία που έγινε στο Δίστομο την περασμένη βδομάδα, στην επέτειο των 72 χρόνων από τη σφαγή

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

- TETARTH 15/6 καφέ Μαγαζί 6μμ

Η κυβέρνηση της αριστεράς και το εργατικό κίνημα
Ομλητής: Βασίλης Καταραχιάς
• TETARTH 22/6 καφέ Μαγαζί 6μμ
Ιρλανδία 1916
– Η εξέγερση του Πάσχα
Ομλήτρια: Δανάη Κατρίμουστάκη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 15/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Παντελής Πουλιόπουλος
– οι επαναστατικές ρίζες
Ομλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

TETARTH 15/6 καφέ Γκαζόζα 7.30μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομλητής: Πασχάλης Ταπεινόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

- TETARTH 15/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομλήτρια: Δήμητρα Τζάκου
- TETARTH 22/6 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Ελλάδα – Γαλλία, ίδιες επιθέσεις, κοι-νοί αγώνες
Ομλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

- TETARTH 15/6 Στέκι Ρήξης και Ανα-τροπής 8μμ
Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε
Ομλήτρια: Ντίνα Πετράκη
- TETARTH 22/6 Στέκι, 8μμ
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομλητής: Παναγιώτης Πόλκας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- TETARTH 15/6 EPT-OPEN 6.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση:
Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια
Ομλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης
- TETARTH 22/6 δημαρχείο Αγ. Παρα-σκευής 7.30μμ
Ο Μαρξ και το κεφάλαιο σήμερα
Ομλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

TETARTH 15/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 7μμ
Υπάρχει εναλλακτική;
Ομλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΠΑΤΗΣΙΑ

TETARTH 15/6 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομλητής: Θοδωρής Μπελαβόντας

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 15/6 καφέ Κοσμικόν 7μμ
Η λενινιστική παράδοση και η πάλη για το επαναστατικό κόμμα
Ομλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 15/6 καφέ White Rabbit 7.30μμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

Μπορούμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

- TETARTH 15/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
- TETARTH 22/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- TETARTH 15/6 καφέ 1968 (Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
- TETARTH 22/6 καφέ 1968, 7μμ
Το διεθνιστικό όχι στην Ε.Ε.
Ομλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

- TETARTH 15/6 καφέ Νότος 7 μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
Ομλητής: Βασίλης Κωνσταντινίδης
- TETARTH 22/6 καφέ Νότος 7 μμ
Η έκρηξη της Μεταπολίτευσης
Ομλητής: Θανάσης Καμπουρούδης

ΠΕΡΙΩΑΣ

TETARTH 15/6 κοινωνικός χώρος (Κο-λοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
Ομλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

- TETARTH 15/6 καφέ Κοκορίκο 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος
- TETARTH 22/6 καφέ Κοκορίκο 7μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομλητής: Τόλης Μαριγουδής

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

TETARTH 15/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Μάρς 1936 – Από την κρίση στην εξέγερση
Ομλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

TETARTH 15/6 καφέ Κασυμπός 7μμ
Μάρς 1936 – από την κρίση στην εξέγερση
Ομλητής: Νίκος Τουρνάς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

- TETARTH 15/6 καφέ Όαση 7μμ
Μπορουμε να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο των μνημονίων
Ομλητής: Νίκος Χατζάρας
- TETARTH 22/6 καφέ Όαση 7μμ
Το Σύμφωνο συμβίωσης
Ομλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

- TETARTH 15/6 καφέ Γιώτης 8μμ

Μοχάμεντ Άλι, η μάχη κατά του ρατσισμού
Ομλητής: Γιάννης Μήτζιας

- TETARTH 22/6 καφέ Γιώτης 8μμ
Γαλλία: ο καυτός Ιούνης του 1936
Ομλητής: Γιάννης Κούτρας

ΒΟΛΟΣ

- TETARTH 15/6 Θόλος 6μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομλητής: Δημήτρης Στεφανάκης
- TETARTH 22/6 Θόλος 6μμ
Ο ιστορικός υλισμός
Ομλήτρια: Αναστασία Παμπουροπούλου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 15/6 στοά Σάρκα (Α' ορ., Β' κτίριο) 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΡΕΘΥΜΝΟ

TETARTH 15/6 στέκι πολιτιστικών ομά-δων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομλήτρια: Μαριλίου Νταούλη

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

TETARTH 15/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Ο Μάρς του '68
Ομλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

TETARTH 15/6 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Η εργατική τάξη νεκροθάφτης του καπιταλισμού
Ομλητής: Χρήστος Κιούπης

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

- TETARTH 15/6 καφέ Εμινγκρέ 7μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομλητής: Μύρων Μαρκάκης

- TETARTH 22/6 καφέ Εμινγκρέ 7μμ
Ο Μάρς του '68
Ομλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

PEMΠTH 16/6 καφέ Εμινγκρέ 6μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντικαπιταλιστική ανατροπή
Ομλητής: Τάσος Καρασχιινίδης

ΠΑΤΡΑ

PEMΠTH 16/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΝΙΚΑΙΑ

PEMΠTH 16/6 δημαρχείο 7μμ
Γαλλία – ο καυτός Ιούνης του 1936
Ομλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

- PEMΠTH 16/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

- PEMΠTH 23/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ

Ιρλανδία 1916

– Η εξέγερση του Πάσχα
Ομλητής: Νίκος Φούρλας

ΒΥΡΩΝΑΣ

PEMΠTH 16/6 καφέ Υγεινό 7μμ
Να ακυρώσουμε τη συμφωνία της ντροπής
Ομλητής: Δάνος Πηνιάτογλου

ΙΛΙΣΙΑ

PEMΠTH 16/6 καφέ Munchies 7μμ
Μάρς 1936 – Από την κρίση στην εξέ-γερση
Ομλήτρια: Κωνσταντίνα Σερπάνου

ΑΙΓΑΛΕΟ

- PEMΠTH 16/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ
Μαρξισμός και αναρχία
Ομλητής: Μιχάλης Θεοδωράκης
- PEMΠTH 22/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ
Ο Μάρς του '68

ΙΛΙΟΝ

- PEMΠTH 16/6 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Παντελής Πουλιόπουλος – οι ρίζες της επαναστατικής αριστεράς
Ομλητής: Μιχάλης Βερβέρης
- TETARTH 22/6 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Ομλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ-ΚΕΝΤΡΟ

- PEMΠTH 16/6 στέκι Αριστερής Κίνησης
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομλητής: Κώστας Λάππας
- PEMΠTH 22/6 στέκι Αριστερής Κίνησης
Brexιt, καρπός της κρίσης της Ευρω-παϊκής Ένωσης
Ομλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΓ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ

- PEMΠTH 16/6 καφέ Mr. Coffeee (Σισ-σύφου 4) 6μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερι-κής
Ομλητής: Παναγιώτης Δημητρόπουλος
- PEMΠTH 23/6 καφέ Mr. Coffeee, 6μμ
Το διεθνιστικό ΟΧΙ στην Ευρωπαϊκή Ένωση
Ομλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- PEMΠTH 16/6 ΚΕΠ Χαλανδρίου (Γυ-φοπούλου 2) 8μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά στην Ιρ-λανδία
Ομλητής: Λουκάς Θεοτοκάτος
- PEMΠTH 23/6 καφέ Big Mouth, 8μμ
Μοχάμεντ Άλι, γροθιές που πόνεσαν τους καταπιεστές
Ομλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

PEMΠTH 16/6 δημαρχείο Νέας Ιωνίας

(Αγ. Γεωργίου 40) 6.30μμ
Τα ΜΜΕ, οι «άδειες» και ο εργατικός έλεγχος
Ομλητής: Νάσος Μπράτσος

ΚΑΜΑΡΑ

PEMΠTH 16/6 νέα Φιλοσοφική 7μμ
Μοχάμεντ Άλι, η μάχη κατά του ρατσισμού
Ομλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

PEMΠTH 16/6 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Γαλλία: ο καυτός Ιούνης του 1936
Ομλητής: Γιώργος Μπισοτίδης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- PEMΠTH 16/6 καφέ Δολίχη (Δημη-τρακοπούλου 51) 8μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
- PEMΠTH 23/6 καφέ Δολίχη, 8μμ
Η κληρονομιά του ευρωκομμουνισμού
Ομλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

- PEMΠTH 16/6 καφέ Σαμπίρ 7.30μμ
Η πικρή εμπειρία της Λατινικής Αμερικής
Ομλητής: Δημήτρης Τσώλης
- PEMΠTH 23/6 καφέ Σαμπίρ 7.30μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντι-καπιταλιστική ανατροπή
Ομλήτρια: Ίωσηφίνα Παύσανιδου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Βιβλιοπαρουσίαση:
Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια
Ομλήτριες: Λένα Βερδέ, Σταυρούλα Ψυχोगιοπούλου
- TETARTH 22/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Γαλλία 1936 – 2016, η εργατική έκρηξη τότε και σήμερα
Ομλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΞΑΝΘΗ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/6 ΠΡΟΚΑΤ (Πανεπι-στήμιο) 7.30μμ
Κράτος και αριστερά
Ομλητής: Παντελής Αποστολίδης
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6 ΠΡΟΚΑΤ, 7.30μμ
Η κρίση της Ε.Ε.
Ομλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/6 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Μάρς 1936, από την κρίση στην εξέγερση
Ομλητής: Ορέστης Ηλιάς

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Απελευθέρωση των γυναικών και αντικαπιταλιστική ανατροπή
Ομλήτρια: Ρεοζίλη Σουντουλίδου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Τι έφερε ο ευρωκομμουνισμός;
Ομλητής: Νίκος Αναστασίου

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡTH 15/6

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠTH 16/6

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Μετρό Δούκ. Πλακεντίας 6μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ.Βλάσση 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/6

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΑΜΦΙΑΛΗ 7μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι», πεζόδρομος Εθνικής Αντίστασης 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΟ Μετρό 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 11πμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Ερμού κ Τόπαλη 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 7μμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα 7μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ λαϊκή της Βούλγαρη 7μμ
ΚΕΝΤΡΟ αγ.Λαμπράκη 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου 7μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος Καλαμαριάς 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/6

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 11.30πμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 11.30πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody’s πλατεία 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου κ Γαλασιού 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πλ. Αγ. Ιερόθεου 12μ
ΠΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 11.30πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 19/6

ΕΛΕΥΣΙΝΑ κεντρική πλατεία 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης Σπαθής, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμπίκης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφείο: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiko@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-αγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και **όχι ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ **όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρί-ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-νους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-σης της τάξης, απί’ όπου και αν προέρχεται.

Το Σοβέτο είναι μια τεράστια παραγκούπολη στα νοτιοδυτικά του Γιοχάνεσμπουργκ στην Νότιο Αφρική, με έκταση σήμερα περίπου 200 τετραγωνικά χιλιόμετρα και 1,2 εκατομμύρια κατοίκους. Δημιουργήθηκε σταδιακά από τις ρατσιστικές πολιτικές του νοτιοαφρικάνικου κράτους που απαγόρευε στους μαύρους να μένουν σε ολόκληρες περιοχές. Για να πάνε στη δουλειά στο Γιοχάνεσμπουργκ, περίπου 20 χιλιόμετρα, χρειάζονταν ιδιαίτερα «εσωτερικά διαβατήρια».

Ακόμα και το όνομά του είναι κληρονομιά του apartheid –του καθεστώτος των φυλετικών διακρίσεων. Προέρχεται από τις πρώτες συλλαβές των λέξεων South Western Townships και καθιερώθηκε επίσημα το 1963. Στις αρχές της δεκαετίας του '70 το 86% των νοικοκυριών δεν διέθετε ηλεκτρικό ρεύμα και το 96% τουαλέτα. Η ανεργία έφτανε στο 54%.

Τον Ιούνη του 1976 το Σοβέτο εξερράγη. Η αφορμή ήταν η απόφαση του ρατσιστικού κράτους να επιβάλλει τη διδασκαλία των αφρικάνων (με ολλανδικές ρίζες) στα σχολεία των μαύρων. Οι περισσότεροι μαύροι δάσκαλοι έτσι κι αλλιώς δεν γνώριζαν αυτή την γλώσσα. Αλλά αυτό μικρή σημασία είχε μιας κι η απόφαση δεν είχε καμιά σχέση με την εκπαίδευση.

Το ρατσιστικό καθεστώς του apartheid δεν ενδιαφερόταν για τέτοια πράγματα. Όπως είχε δηλώσει ένας πρώην πρωθυπουργός ο **Βερβόρεντ**: «στην κοινότητα των Ευρωπαίων δεν υπάρχει θέση για τους μαύρους για εργασία πάνω από ένα επίπεδο. Ποιος ο λόγος να διδάξεις μαθηματικά σε ένα παιδί Μπαντού [Αφρικανό] όταν δεν θα τα χρειαστεί ποτέ;» Σκοπός της απόφασης ήταν να «ενσταλάξει την πειθαρχία» στους «απειθαρχους ιθαγενείς».

Ο νόμος για τη διδασκαλία των αφρικάνων είχε δημοσιευτεί το 1975. Τον Απρίλη του 1976 οι μαθητές/τριες του Σοβέτο άρχισαν μια αποχή διαρκείας από τα μαθήματά τους. Στις 13 του Ιούνη οργάνωσαν το συντονιστικό της, το Αντιπροσωπευτικό Συμβούλιο Μαθητών του Σοβέτο. Στις 16 Ιούνη ξεχύθηκαν στους δρόμους για να διαδηλώσουν ενάντια σ' αυτή την προκλητική απόφαση.

Σφαγή

Οι περίπου 20 χιλιάδες μαθητές βρέθηκαν μπροστά στην πάνοπλη αστυνομία που άνοιξε πυρ χωρίς καμιά προειδοποίηση, με πραγματικές σφαίρες. Το πρώτο θύμα, ο 13χρονος Εκτορ Πιέτερσον έγινε το σύμβολο της εξέγερσης. Συνολικά εκείνη τη μέρα η αστυνομία δολοφόνησε 21 παιδιά.

Όμως, η νεολαία του Σοβέτο δεν το έβαλε κάτω. Οι διαδηλωτές απάν-

40 χρόνια από την εξέγερση του Σοβέτο

τησαν με πέτρες, μπουκάλια, μολότοφ ακόμα και σχολικές τσάντες εκτοξεύονταν ενάντια στους δολοφόνους. Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν όλο το βράδυ. Και την επόμενη μέρα 1.500 πάνοπλοι αστυνομικοί οπλισμένοι με αυτόματα και συνοδευόμενοι από τεθωρακισμένα και ελικόπτερα ανέλαβαν να αποκαταστήσουν την «τάξη». Ο στρατός πήρε θέσεις για παν ενδεχόμενο.

Ο συνολικός αριθμός των δολοφονημένων είναι ακόμα ανεπιβεβαίωτος. Ένα αριθμός που έχει γίνει αποδεκτός είναι 176 νεκροί. Οι τραυματίες από σφαίρες πρέπει να έφτασαν τους χίλιους.

Κύμα

Η σφαγή πυροδότησε ένα κύμα **εξεγέρσεων που απλώθηκε σε όλες τις μαύρες παραγκουπόλεις και κράτησε πάνω από ένα χρόνο. Ηγεσία αυτών των εξεγέρσεων στο Σοβέτο και στο Κέιπ Τάουν ήταν η μαύρη νεολαία. Οργανώσεις της κάλεσαν και οργάνωσαν δυο μεγάλες απεργίες αλληλεγγύης τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβρη. Διαδηλώσεις, μπούκοτάζ, συγκρούσεις με την αστυνομία ήταν καθημερινότητα.**

Στο Κέιπ Τάουν ιδιαίτερο ρόλο έπαιξε η «έγχρωμη» νεολαία, δηλαδή μικτής καταγωγής. Στην βρομερή ρατσιστική ιεραρχία του apartheid αυτοί οι άνθρωποι στέκονταν λίγο ψηλότερα

από τους μαύρους και τους Ινδούς. Όμως και αυτοί χρειάζονταν εσωτερικά διαβατήρια για να μετακινηθούν και να δουλέψουν και ήταν θύματα ενός σωρού ταπεινωτικών μέτρων.

Ο άλλος στόχος του κινήματος ήταν οι συνεργάτες του apartheid, ευκατάστατοι μαύροι που στελέχωναν τοπικές διοικήσεις και «κοινοβούλια» που μόνη λειτουργία είχαν να επιβάλουν τις απαγορεύσεις του καθεστώτος. Τον Ιούνη του 1977 για παράδειγμα, το κίνημα της νεολαίας ανέτρεψε το συμβούλιο των δωτών που διοικούσε το Σοβέτο.

Όμως, το καθεστώς επιστράτευσε όλο το οπλοστάσιο της καταστολής. Μέσα σε ένα χρόνο οι δολοφονημένοι είχαν φτάσει τους 700 και το κίνημα μπήκε σε φάση υποχώρησης. Ένα από τα πιο γνωστά θύματα της καταστολής ήταν ο **Στιβ Μπίκο**, ένας από τους ηγέτες του κινήματος της «Μαύρης Συνείδησης» που οι οργανώσεις του είχαν παίξει κεντρικό ρόλο στον αγώνα του Σοβέτο.

Αυτοπεποίθηση

Οι συνθήκες στο Σοβέτο ήταν άθλιες. Όμως, η εξέγερση δεν ήταν προϊόν απελπισίας. Ήταν γέννημα της αυτοπεποίθησης που είχε αρχίσει να μεγαλώνει στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70. Στις 21 Μάρτη του 1960 η αστυνομία είχε δολοφονήσει 69 διαδηλωτές σε μια άλλη

παραγκούπολη, τη Σάρπβιλ. Διαμαρτύρονταν για την επέκταση των ρατσιστικών «νόμων μετακίνησης» και στις γυναίκες. Η σφαγή συγκλόνισε τη διεθνή κοινή γνώμη. Όμως, ταυτόχρονα η καταστολή που την ακολούθησε τσάκισε το κίνημα των μαύρων για περισσότερο από μια δεκαετία. Η σφαγή του Σοβέτο είχε το αντίθετο αποτέλεσμα.

Η μια πηγή αυτής της αυτοπεποίθησης ερχόταν από τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή. Το 1976 ο νοτιοαφρικάνικος στρατός εισέβαλε στην γειτονική Ανγκόλα. Ήταν μια πρώην πορτογαλική αποικία, που το απελευθερωτικό της κίνημα είχε συμβάλει στην έκρηξη της Επανάστασης των Γαρυφάλων στην Πορτογαλία το 1974. Δυο χρόνια μετά το MPLA (Κίνημα Λαϊκής Απελευθέρωσης Ανγκόλας), το βασικό απελευθερωτικό κίνημα, ήταν στα πρόθυρα της επικράτησης. Και το ρατσιστικό καθεστώς της Νότιας Αφρικής δεν ήθελε τέτοια ενοχλητικά παραδείγματα στην «αυλή» του.

Όμως, η εισβολή (θα συνεχιζόταν μέχρι το 1980) δεν πήγε καλά. Οι μαύροι της Ν. Αφρικής μπορούσαν να δουν στις –λιγοστές τηλεοράσεις που είχαν πρόσβαση– «ανώτερους» λευκούς στρατιώτες αιχμάλωτους μαύρων ανταρτών. Αντίστοιχες εξελίξεις εκτυλίσσονταν και στην Μοζαμβίκη, μια άλλη πρώην πορτογαλι-

κή αποικία που συνορεύει με τη Ν. Αφρική.

Η δεύτερη πηγή της αυτοπεποίθησης ήταν η ανάδυση του κινήματος της μαύρης εργατικής τάξης. Ο νοτιοαφρικάνικος καπιταλισμός είχε βασιστεί από την γέννησή του στο ρατσισμό. Όμως καθώς ζούσε το δικό του «οικονομικό θαύμα» στις μεταπολεμικές δεκαετίες, ανέπτυσσε και τον ιστορικό του νεκροθάφτη, την μαύρη εργατική τάξη. Η ίδια η επιβολή του «apartheid» το 1948 είχε στόχο την πειθάρχηση αυτής της τάξης που είχε δείξει δείγματα μαχητικότητας μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Απεργίες

Τον Γενάρη του 1973 ένα κύμα απεργιών αγκάλιασε το Ντέρμπαν, τη δεύτερη μεγαλύτερη βιομηχανική περιφέρεια της Ν. Αφρικής μετά το Γιοχάνεσμπουργκ. Εκείνο το μήνα περίπου 100 χιλιάδες μαύροι εργάτες σε διάφορα εργοστάσια και επιχειρήσεις κατέβηκαν σε απεργίες. Η βασική διεκδίκηση ήταν για αυξήσεις, οι μισθοί πείνας που έπαιρναν εξαφανίζονταν από τον πληθωρισμό. Το απεργιακό κύμα έφτασε στο Γιοχάνεσμπουργκ και σε άλλες περιοχές.

Συνολικά το 1973 έγιναν 246 απεργίες σε διάφορους κλάδους. Τον Σεπτέμβρη εκείνης της χρονιάς η αστυνομία άνοιξε πυρ ενάντια στους απεργούς μεταλλωρύχους του χρυσωρυχείου Western Deep Levels Mine (δυτικά του Γιοχάνεσμπουργκ). Απεργούσαν ενάντια στους μισθούς πείνας, και εισέπραξαν σφαίρες: 12 νεκροί και 38 τραυματίες ήταν ο απολογισμός.

Ο συνδικαλισμός ήταν απαγορευμένος για τους μαύρους εργάτες στη Ν. Αφρική. Οι απεργίες του 1973 έσπασαν αυτή την απαγόρευση. Τα συνδικάτα των μαύρων εργατών δεν έγιναν αμέσως νόμιμα βέβαια, αλλά πλέον οι εργοδότες άρχισαν να διαπραγματεύονται μαζί τους. Δεν ήταν εύκολο όπως παλιά να ξεφορτώνονται τους ανειδίκευτους εσωτερικούς μετανάστες μαύρους -δούλευαν πια στην καρδιά του καπιταλισμού. Και οι εργάτες άρχισαν να σημειώνουν νίκες -μικρές αλλά σημαντικές.

Γι' αυτό το λόγο παρόλη την καταστολή το κίνημα δεν έσβησε μετά το Σοβέτο. Στα επόμενα χρόνια η μαύρη εργατική τάξη θα έφτιαχνε μεγάλες μαζικές οργανώσεις που οι αγώνες τους θα συγκλόνιζαν από τα θεμέλιά του το ρατσιστικό καθεστώς. Το 1984-86 οι παραγκουπόλεις θα ξεσηκώνονταν ξανά, με την πρωτοβουλία του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου (ANC) που είχε αποκτήσει την ηγεμονία στο κίνημα. Το τέλος του apartheid πλησίαζε.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΓΑΛΛΙΑ

Συγκληονιστική πορεία στο Παρίσι 14/6

Γενική απεργία και πανεθνική διαδήλωση έγινε στις 14 Ιούνη στη Γαλλία. Στην απεργία κάλεσαν και τα επτά μεγάλα συνδικάτα της χώρας και οι πορείες σε δεκάδες πόλεις, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές έχουν τεράστια συμμετοχή από δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους, με φοιτητές, μαθητές, LGBT+ ομάδες, ενώσεις αστέγων κ.α. στο πλάι τους. Η αστυνομική καταστολή είναι πρωτοφανής ακόμα και για τα δεδομένα της περιόδου, καθώς ήδη στην πρώτη ώρα υπήρξαν τραυματισμοί, ενώ η αστυνομία έχει μπλοκάρει γειτονιές με φράχτες.

Πρόκειται για το αποκορύφωμα όλης της μέχρι τώρα αντίστασης στο νόμο Ελ-Χομρί. Αγωνιστικές εστίες δεν έχουν σταματήσει να εμφανίζονται τις τελευταίες μέρες σε κάθε πτυχή της οικονομίας και της ζωής της Γαλλίας. Σε επίπεδο χώρου, η έμπνευση και ο ξεσηκωμός αποτελεί γενικευμένο φαινόμενο. Ακόμη και χωρίς την καθοδήγηση κάποιου συνδικάτου, ή ακόμα και αν το φυτίλι ανάβει με άλλη αφορμή πέρα από το νόμο Ελ-Χομρί, η επίδραση της πανεργατικής αντίστασης είναι εμφανής: οι εργαζόμενοι στη βιβλιοθήκη του Σαν Ντενί, κι ενώ η εργοδοσία έχει κάνει μεγάλες παραχωρήσεις στη 2η συνάντησή της μαζί τους, συνεχίζουν για 5η βδομάδα την απεργία τους. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές απειλούν με απεργία την πρώτη μέρα των τελικών εξετάσεων για το απολυτήριο Λυκείου ενάντια στις αλλαγές στα κολλέγια.

Οι εργαζόμενοι σε απορριμματοφόρα και αποχετεύσεις με πολυήμερη απεργία στο δίκτυο καθαρισμού και κατάληψη σε εργοστάσιο επεξεργασίας απορριμμάτων και λυμάτων στα προάστια του Παρισιού, προκάλεσαν μεγάλο πρόβλημα στο σύστημα καθαριότητας της πόλης. Ο δήμος Παρισιών εκμεταλλεύτηκε

Λιμενεργάτες στην πορεία του Παρισιού την Τρίτη 14/6

το γεγονός ότι το ιδιωτικό κομμάτι της καθαριότητας δε βρισκόταν σε απεργία και, επιβαρύνοντας άλλες περιοχές, μάζεψε άρον άρον τα σκουπίδια τις παραμονές του Euro. Ωστόσο η κατάληψη στα εργοστάσια είναι το πραγματικό πρόβλημα, μια και ο κορεσμός τους δεν αφήνει πολλά περιθώρια για μάζεμα απορριμμάτων τις επόμενες μέρες. Με παρόμοιο τρόπο, η SNCF αναδιάρθρωσε τα δρομολόγια των τρένων για να εξυπηρετηθεί το στάδιο της πρεμιέρας του Euro, επιβαρύνοντας άλλες γραμμές και περιοχές.

Μαζί με τους εργαζόμενους της καθαριότητας, οι κλάδοι που μάχονται όλο το προηγούμενο διάστημα καλούν επίσης στη μεγάλη απεργία: οι εργαζόμενοι των σιδηροδρόμων συνεχίζουν την απεργία παρά την αποχώρηση των δύο μικρότερων συνδικάτων και παρά τους εκβιασμούς στα δύο μεγαλύτερα που παρμένουν, ότι, αν δεν υπογράψουν

τη “συμφωνία” που προτείνει η SNCF (που αφορά πολύ μικρό κομμάτι των εργαζόμενων στους σιδηροδρόμους και δεν εξασφαλίζει καν τα αιτήματα, όσο υπάρχει η απειλή της εφαρμογής του νόμου Ελ-Χομρί), δε θα μπορούν να εκπροσωπούν πια τους εργαζόμενους.

Απεργιακό ταμείο

Οι εργαζόμενοι της Air France και του λιμανιού της Χάβρης επίσης συμμετέχουν στην απεργία. Το ίδιο και τα διυλιστήρια, παρά το γεγονός ότι έχουν προβλήματα. Αρκετά έχουν αναγκαστεί να ανοίξουν, λόγω τεράστιων πιέσεων της Total και λόγω του ότι το συνδικάτο θεωρεί ότι οι απεργοί “πνίγονται οικονομικά” αντί να προσπαθήσει να οργανώσει απεργιακό ταμείο και αλληλεγγύη από την τοπική κοινωνία και άλλους κλάδους, όπως γίνεται αλλού.

Αντιπροσωπεία εργαζόμενων της Amazon στην κεντρική Γαλλία έχουν

ξεκινήσει από την προηγούμενη μέρα για να βρίσκονται στο Παρίσι την ώρα της διαδήλωσης, ενώ οργανώνουν απεργιακές δράσεις στην πόλη τους για όσους δεν μπορούν να ανέβουν. Τη μέρα της κινητοποίησης το παλάτι των Βερσαλλιών και ο πύργος του Άιφελ δε θα ανοίξουν για το κοινό, καθώς και εκεί οι εργαζόμενοι απεργούν.

Έχουν μισθωθεί εκατοντάδες πούλμαν για να φέρουν στο Παρίσι απεργούς από δεκάδες πόλεις της Γαλλίας, ενώ πορείες θα γίνουν σε πολλές άλλες πόλεις της επαρχίας, όπως στη **Ναντ**, στην **Τουλούζ**, στη **Μασσαλία**, στην **Αβινιόν**. Οι φοιτητές και η νεολαία θα συμμετέχουν επίσης στην πορεία, με δικά τους πούλμαν και μπλοκ.

Σύμφωνα με την αστυνομία “το ρίσκο είναι πολύ υψηλό” για την πρωτεύουσα. Έχει ήδη απαγορεύσει σε 130 άτομα τη συμμετοχή, υποτίθεται για να “αποφευχθούν τα μπάχαλα”.

Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι τους έχει απαγορευθεί να κυκλοφορούν τις ώρες της διαδήλωσης. Επίσης στο δρόμο για το Παρίσι έχει σταματήσει κάποια πούλμαν προκαλώντας μεγάλη καθυστέρηση στο ανέβασμα των διαδηλωτών. Είναι προφανές ότι η φιλοξενία του Euro κάθε άλλο παρά “γιορτή” είναι κάτω από αυτές τις συνθήκες και η εικόνα που δίνει η Γαλλία, καθώς και τα εμπόδια που δημιουργούνται στη διοργάνωση, κάνει τις αρχές και την κυβέρνηση να τρέμουν.

Η 14 Ιούνη είναι η μέρα που ξεκίνησε ο διάλογος στη Γερουσία για το νόμο Ελ-Χομρί. Η αντιπολίτευση της Δεξιάς έχει το πάνω χέρι στη Γερουσία και είναι πολύ πιθανόν να αλλάξει το κείμενο σε ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση. Η διαδικασία θα κρατήσει μέχρι τις 24 Ιούνη. Το νομοσχέδιο μπορεί τότε να ξανακατατεθεί στην Εθνοσυνέλευση, όπου η διαδικασία ξεκινάει από την αρχή: θα πρέπει να ψηφιστεί από την πλειοψηφία των βουλευτών, διαφορετικά η κυβέρνηση έχει το δικαίωμα να κάνει χρήση του 49.3, να το περάσει με διάταγμα δηλαδή, για δεύτερη φορά.

Τα συνδικάτα έχουν καλέσει σε νέες κινητοποιήσεις στις 23 και στις 28 Ιούνη. Στο μεταξύ ο γενικός γραμματέας της CGT, **Μαρτινέζ**, θα συναντηθεί με την υπουργό Ελ-Χομρί στις 17 Ιούνη. Ο φόβος ότι θα βρει κάποιο πάτημα για οπισθοχώρηση ισοσταθμίζεται από την πίεση που βάζουν όλοι οι κλάδοι που συνεχίζουν ανυποχώρητα τον αγώνα, κόντρα σε προσπάθειες διαίρεσής τους (όπως στην περίπτωση των τρένων), κόντρα στη λάσπη, κόντρα στα έκτακτα μέτρα για να καλυφθούν τα κενά εν όψει Euro, κόντρα στη στοχοποίηση και την καταστολή.

Αφροδίτη Φράγκου

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Το συνδικάτο υπαλλήλων ξενοδοχείων και εστίασης προκήρυξε απεργία από 25/4, με τη συντριπτική στήριξη των τοπικών συνελεύσεων. Αίτημα οι αυξήσεις στο ωρομίσθιο και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Στο ξενοδοχείο που εγώ εργάζομαι, απεργοί με γιλέκα ως “απεργιακή φρουρά” μοίραζαν στην κεντρική είσοδο υλικό και απέτρεπαν τους επισκέπτες να χρησιμοποιήσουν το ξενοδοχείο που ετσι κι αλλιώς υπολειπούν με 5% “ανοργάνωτων συναδέλφων”. Μπλοκάρουμε την είσοδο κάθε προγραμματισμένης εκδήλωσης για να ενημερώσουμε τον κόσμο για τα δίκαια αιτήματά μας. Οι περισσότεροι εξέφραζαν την αλληλεγγύη τους. Κάθε εβδομάδα κάναμε μάζεμα για ενημέρωση. Ο προσανατολισμός ήταν ξεκάθαρος: “Η εργοδοσία προσπαθεί να μας εξαντλήσει γι’ αυτό και πρέπει να μη σπά-

σουμε”. Προσπαθήσαμε να εγγράψουμε όσο το δυνατόν περισσότερα νέα μέλη. Οργανώσαμε “απεργιακό μεροκάματο” και συντροφική κουζίνα καθώς και συνελεύσεις με συζητήσεις για το προσφυγικό, τους πολέμους, την καταπίεση. Μετά από ένα μήνα αγώνα και διαπραγματεύσεις, κερδίσαμε αύξηση 5,11€/ώρα. Οι συνελεύσεις αποφάσισαν να θέσουν ψηφοφορία για το αν δεχόμαστε τα κεκτημένα ή παμε σε κλιμάκωση για να “τα πάρουμε όλα μέχρι τέλους”, δηλ. 8kr την ώρα και καλύτερα πληρωμένες υπερωρίες και βραδινά. Σήμερα θα πάω να ψηφίσω ΝΑΙ στην απεργία. Χαμένος είναι μόνο ο αγώνας που δε δίνεται.

Έλενα Παύσανδου

• Ολόκληρο το γράμμα στο ergatiki.gr

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο πανεπιστημιακός Κρις Στίβενσον αντιμετωπίζει κατηγορίες προπαγάνδας για λογαριασμό τρομοκρατικής οργάνωσης και θα δικάστεί στην Τουρκία με τον κίνδυνο καταδίκης σε 1 έως 5 έτη φυλάκισης.

Η δίωξη του ξεκίνησε όταν πήγε στο δικαστήριο που διώκονταν άλλοι πανεπιστημιακοί για την δημιουργία καμπάνιας που καλούσε σε παύση των ένοπλων συγκρούσεων στη νοτιοανατολική Τουρκία και βρέθηκαν στην τσάντα του προσκλήσεις για τον εορτασμό του Νέου Κουρδικού Έτους, τυπωμένες από το στοχοποιημένο από τον Ερντογάν, HDP. Ο εισαγγελέας πρότεινε την απέλασή του. Αργότερα, ο Κρις έμαθε από τα ΜΜΕ ότι του έχουν απαγγελθεί κατηγορίες για “συζητήσεις οντολογικής και πολιτικο-φιλοσοφικής φύσης”, για την κατοχή των προσκλήσεων, καθώς και για τη χρήση των λέξεων “αγώνας” και “αλληλεγγύη” σε διάλεξή του μέσω Skype. Η πρώτη απολογία του έχει προγραμματιστεί για τις 23 Ιουνίου. Οι “Ακαδημαϊκοί για την Ειρήνη” καλούν σε διεθνή αλληλεγγύη για τον Κρις Στίβενσον.

«**Δ**εν έχω τίποτα. Δεν έχεις τίποτα. - Ούτε και συ. Μαζί μπορούμε να ξεκινήσουμε ένα εργοστάσιο». Με αυτά τα λόγια ο Πολωνός Κάρολ, ο Γερμανός Μαξ και ο Εβραίος Μοριτζ ξεκινούν το δικό τους υφαντουργείο στο Λότζ στα τέλη του 19ου αιώνα.

Την ιστορία τους περιγράφει η εξαιρετική ταινία «Η γη της επαγγελίας» που γύρισε ο **Αντρέι Βάιντα** το 1975 και βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του **Βλαντισλαβ Ρέιμοντ**. Σπουδαία τοιχογραφία της Πολωνικής κοινωνίας που κάνει τη μετάβαση προς τον βιομηχανικό καπιταλισμό με γοργά και ακραία σκληρά βήματα. Εικόνες εξαθλίωσης και εντατικοποίησης από τα εργοστάσια, όπου το κυνήγι του κέρδους κόβει χέρια και ανθρώπινες ζωές. Αλλά και άγριοι ανταγωνισμοί ανάμεσα στους παλιούς αριστοκράτες και τους ανερχόμενους βιομήχανους, τους τραπεζίτες και τις διαφορετικές εθνικές καταγωγές τους. Οι τρεις συνήθιστοι σύντομα θα διαπιστώσουν ότι η επιβίωση σε αυτόν τον βρόμικο κόσμο του αναδυόμενου καπιταλισμού απαιτεί να εγκαταλείψουν κάθε ηθικό ενδοιασμό σε σχέση όχι μόνο με το εργοστάσιο και την ταξική πάλη αλλά και με την προσωπική τους ζωή.

«Σχολή»

Ο Αντρέι Βάιντα είναι γνωστός σαν ο εκπρόσωπος της «Πολωνικής σχολής» σινεμά της δεκαετίας του '60, όμως στην πραγματικότητα είναι ένας κινηματογραφιστής που διατρέχει και αποτυπώνει την πορεία της Πολωνίας μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο πόλεμος τον σημάδεψε, καθώς ο πατέρας του που ήταν αξιωματικός του Πολωνικού στρατού εκτελέστηκε από τους Σοβιετικούς στο Κατίν το 1940 και ο ίδιος πολέμησε στην Πολωνική αντίσταση (Ar-

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Αντρέι Βάιντα: «Η Γη της Επαγγελίας»

mia Krajowa). Αυτό επηρέασε τις πρώτες του ταινίες «Μια γενιά», «Στάχτες και διαμάντια» και «Καναλ». Η τελευταία αναφέρεται στην εξέγερση της Βαρσοβίας τον Αύγουστο του 1944 που έμεινε χωρίς βοήθεια από τους «Συμμάχους» και τσακίστηκε από τους Ναζί. Περιγράφει την απελπισμένη προσπάθεια μιας ομάδας μαχητών να διαφύγουν από την παλιά πόλη μέσα από το δίκτυο των υπονόμων.

Ο Βάιντα γύρισε πολλές ταινίες και πειραματίστηκε σε διαφορετικά κινηματογραφικά ρεύματα. Οι ήρωές του συχνά βρίσκονται μπροστά σε μικρά και μεγάλα διλήμματα, καθώς αγωνίζονται για ελευθερία και αξιοπρέπεια μέσα σε αντίξοες συνθήκες. Και ο ίδιος είχε να επιβιώσει σαν δημιουργός ισορροπώντας μέσα στο κρατικο-καπιταλιστικό καθεστώς που εγκαθιδρύθηκε στην Πολωνία σαν αποτέλεσμα του μοιράσματος της γης σε σφαίρες επιρροής με το τέλος του Β Π.Π.

Η ταινία με την οποία έγινε παγκόσμια γνωστός, ο «Άνθρωπος από μάρμαρο» υπήρχε σαν προσχέδιο από το 1962 αλλά δεν υπήρχε περίπτωση να «περάσει» τη λογοκρισία του σταλινικού καθεστώτος. Έπρεπε να περιμένει τη δεκαετία του '70, όταν μετά την καταστολή της εξέγερσης του Δεκέμβρη του 1970, στην ηγεσία του καθεστώτος πέρασε ο «μεταρρυθμιστής» Έντβαρντ Γκιέρεκ, που έδωσε πράσινο φως για την ται-

νία. Ο «Άνθρωπος από μάρμαρο» είναι ο τυπικός Πολωνός εργάτης Ματέους Μπικρουτ, ένας οικοδόμος –υπόδειγμα Σταχανοβισμού – που διαρκώς καταρρίπτει τις νόρμες παραγωγικότητας που βάζει η διοίκηση στο εργοτάξιο,

πιέζοντας έτσι όλους τους εργάτες σε εξωφρενικούς ρυθμούς εργασίας (και εκμετάλλευσης). Όταν τραυματίζεται σε εργατικό ατύχημα, περιθωριοποιείται και σταδιακά καταλήγει σε σύγκρουση με ολόκληρο το κρατικοκαπιταλιστικό σύστημα. Τα γυρίσματα της ταινίας συνέπεσαν με ένα νέο γύρο εξεγέρσεων κατά του καθεστώτος που οδήγησε στον σχηματισμό του KOR- προπομπού του ανεξάρτητου συνδικάτου «Αλληλεγγύη». Σαν αποτέλεσμα, η ταινία παίχτηκε λογοκριμένη σε περιορισμένο κύκλο αιθουσών.

Κατά προφητικό τρόπο, τελειώνει με μια σκηνή στα ναυπηγεία του Γκντανσκ, όπου ξέσπασε η μεγάλη εξέγερση του 1980. Γι' αυτό όταν ο Βάιντα επισκέφτηκε τα ναυπηγεία, οι εργάτες της «Αλληλεγγύης» τον υποδέχτηκαν με επευφημίες και του ζητήθηκε να φτιάξει τη συνέχεια του «Άνθρωπου από μάρμαρο». Έτσι γύρισε το «Άνθρωπος από σίδηρο» που αφηγείται τις απεργίες και τελειώνει με την καταστολή τους και τον στρατιωτικό νόμο, δηλαδή όπως ακριβώς έληξε η εξέγερση του 1980. Παρά τη βράβευσή στο φεστιβάλ Καννών, η ταινία απαγορεύτηκε στην Πολωνία και η εταιρία παραγωγής του Βάιντα έκλεισε.

Μετά την κατάρρευση των ανατολικών καθεστώτων γνώρισε πολλές διακρίσεις και γύρισε αρκετές ταινίες, αλλά η «Γη της Επαγγελίας» παραμένει κορυφαίο αριστούργημα. Μην τη χάσετε. Η πραγματική δύναμη του Βάιντα έλαμψε όταν προσπάθησε να εκφραστεί ενάντια στο κατεστημένο της εποχής του, εκεί βρίσκονται οι καλύτερες στιγμές του, που αξίζει να αναζητήσουμε και να ξαναδούμε.

Δήμητρα Κυρίλλου

Μια πρωτότυπη σύλληψη, μια μίξη δυο διαφορετικών έργων, της Ασπίδας του Μένανδρου και του Συμπόσιου του Λουκιανού, γραμμένα με διαφορά 5 σχεδόν αιώνων παρουσιάζονται φέτος το καλοκαίρι ως ένα ενιαίο έργο από την σύμπραξη δυο σημαντικών σκηνοθετών, του Χριστόφορου Χριστοφή και του Γιώργο Παπαθεοδώρου σε συνεργασία με ένα πολύ δυνατό καστ ηθοποιών.

Ο Μένανδρος (Αθήνα, 342-292 π.Χ.) ήταν συγγραφέας, εκπρόσωπος της Νέας Κωμωδίας σε μια περίοδο που είχε πια παρέλθει ο "χρυσός αιώνας" του αρχαιοελληνικού δράματος. Θέμα των κωμωδιών του είναι η κοινωνία της Αθήνας σε μια εποχή σύγχρονη με τον θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου.

Η "Ασπίς" αναφέρεται στο γυρισμό των πολεμιστών από την εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου. Όλοι περιμένουν πως θα γυρίσουν με πλούτη και τιμές, όμως γυρίζουν κατεστραμμένοι ηθικά και σωματικά.

Κεντρική φιγούρα του κειμένου είναι ο δούλος Δάος, ο ακόλουθος του Κλεόστρατου, ενός επιφανούς Αθηναίου. Ο Δάος βρίσκει την ασπίδα του αφέντη του στο πεδίο

ΘΕΑΤΡΟ Μενάνδρου και Λουκιανού, γωνία

της μάχης και νομίζοντας πως είναι νεκρός την παίρνει, μαζί με τα λάφυρα που αναλογούν στον αφέντη του από το πλιάτσικο που έκαναν οι ορδές του Μ. Αλεξάνδρου, και γυρίζει στην Αθήνα.

Αυτό που τον περιμένει όμως δεν είναι τιμές και δόξα, αλλά αντιθέτως ο ρεαλισμός μιας εκφυλισμένης και βαθιά αλλοτριωμένης κοινωνίας η οποία -στο πρόσωπο του φιλάργυρου Σμικρίνη, θείου του Κλεόστρατου- επιβιώνει με κάθε είδους ρεμούλες και παγαποντιές.

Ο Δάος ζυμωμένος από τη ζωή, τις κακουχίες και τις μάχες που τον έστειλαν να σκοτωθεί για τα συμφέροντα άλλων έχει αποκτήσει μια βαθιά οξυδέρκεια και πονηράδα, ενώ έχει μάθει να καταγγέλλει την αδικία και τα κακώς κείμενα χωρίς να τον παίρνουν πρέφα.

“Ο Μπρεχτ μιλώντας για τη γλώσσα των δούλων, να μπορούν να καταγγέλλουν χωρίς να τους παίρνουν χαμπάρι οι ηγέτες και η καθεστηκυία τάξη, την ονόμαζε “πληβείου λόγο”, θα εξηγήσει μιλώντας στην Ε.Α. ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος** που παίζει τον Σατυ-

ρίωνα, έναν απατεωνίσκο γιατρό, ακροβάτη, διασκεδαστή που λέει πράγματα που δεν θέλουνε να τα πούνε οι άλλοι, θυμίζοντας τους τρελούς της Κομέντια Ντελ Άρτε.

Με δικαιολογία το γάμο, λίγο πριν το τέλος του μισοτελειωμένου έργου του Μένανδρου, που ανεβαίνει πρώτη φορά στην ελληνική δραματουργία, περνάμε στο γάμο από το Συμπόσιο του Λουκιανού.

Διαμάχη

Ο Λουκιανός, με καταγωγή από την περιοχή της σημερινής Συρίας, έζησε τον 2ο αιώνα μ.χ. και θεωρείται ως ένας εκ των ιδρυτών της Ρωμαϊκής Κωμωδίας. Πολυταξιδεμένος και πολυγλωσσικός, ο Λουκιανός παρουσιάζει συχνά, και στην συγκεκριμένη περίπτωση, τη διαμάχη μεταξύ των διαφορετικών φιλοσοφικών σχολών, τους στωικούς, τους κυνικούς, τους επικούρειους κλπ.

“Προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε στη σκηνή κάτι που δεν έχει εμφανιστεί ξανά. Χρησιμοποιώντας σε απόλυτα πιστή μεταγραφή -και όχι μετάφραση- τα κείμενα που φαντάζονταν τόσο σύγχρονα μέχρι και σή-

μερα δημιουργούμε ένα νέο έργο. Στην ουσία μέσα από τον Μένανδρο αρχίζουμε να βλέπουμε μια διαφοροποίηση της αθηναϊκής κοινωνίας μια τάση ελευθεροποίησης. Θεωρώ πως ο Μένανδρος είναι ένας προάγγελος του σύγχρονου θεάτρου. Δεν είναι τυχαίο ότι στο προς Κορινθίους του Παύλου υπάρχει ένα ολόκληρο απόσπασμα του Μένανδρου που σημαίνει πως παιζόταν και τον 1ο αιώνα μ.χ. 300-400 χρόνια μετά”, θα πει μιλώντας στην Ε.Α. ο **Χριστόφορος Χριστοφής** μεταφραστής και σκηνοθέτης του πρώτου κομματιού της παράστασης.

«Πρόκειται για κείμενα πολύ μοντέρνα ακόμα και για την εποχή μας, πολύ καυστικά. Στα κοστούμεια και στα σκηνικά κάναμε μια μίξη, προσπαθήσαμε να αντικατοπτρίζουν την εποχή μας. Και η εποχή μας είναι μια μίξη. Είναι μια μερδεμένη εποχή και αυτό θέλαμε να δώσουμε μέσα από την παράσταση. Θα μπορούσαν κάλλιστα σήμερα οι φιλόσοφοι που μαλώνουν στο Λουκιανό να είναι εκπρόσωποι πολιτικών κομμάτων. Τότε υπήρχαν οι φιλοσοφικές σχολές,

σήμερα υπάρχουν οι πολιτικοί και ένας λαός που προσπαθεί να καταλάβει τι του γίνεται”, τόνισε ο σκηνοθέτης **Γιώργος Παπαθεοδώρου**.

K.M.

INFO

Η παράσταση ενσωματώνει σκηνικά υπότιτλους και διερμηνεία νοηματικής από τον **Στράτο Πατρινό**, αλλά και ακουστική περιγραφή για τυφλούς δίνοντας την δυνατότητα πρόσβασης στην παράσταση και σε άτομα με αναπηρία.

Παίζουν: **Δημήτρης Πιατάς, Τάσος Παλαντζίδης, Γιάννης Σιαμισάρης, Γιάννης Παπαθύμιος, Αλέξης Μαρτζούκος, Κυριακή Υψηλάντη, Πέτρος Τσαπαλιάρης, Κωνσταντίνα Σπάθη, Κέλλυ Νικηφόρου, Εβίτα Φυτσαντωνάκη, Παναγιώτης Γωργούλας, Κίμωνας Δούσης, Ελένη Ζαφείρη, Ιουστίνη Ματσιάσεκ, Βασιλική Γεωργιοπούλου, Ισμήνη Κυρίτση.**

Την χορογραφία έχει σχεδιάσει η Έρση Πίττα, τη μουσική ο **Νίκος Πλατύραχος**, σκηνικά και κοστούμεια ο **Χρήστος Ανδριόπουλος** και τους φωτισμούς ο **Τάκης Ποδαρόπουλος**.

Το Ελληνικό ανήκει στο λαό!

Πολύς κόσμος, κάτοικοι κυρίως του δήμου Ελληνικού-Αργυρούπολης αλλά και όμορων δήμων, ήταν παρόντες στην ενημερωτική συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου που έγινε την περασμένη Παρασκευή σχετικά με τη σύμβαση-προαπαιτούμενο που ψηφίστηκε στη Βουλή και χαρίζει την έκταση του πρώην αεροδρόμιου στον Λάτση έναντι πινακίου φακής.

Η αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου ήταν κατάμεστη από κατοίκους που είχαν έρθει για να δηλώσουν την αντίθεσή τους στη σύμβαση. Την ίδια στιγμή, έξω από το χώρο είχαν αναρτήσει πανό η **Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Ελληνικού**, το «**Εκτός Πλάνου αντικαπιταλιστική κίνηση Ελληνικού-Αργυρούπολης**» ενώ παρέμβαση κρατώντας σημαίες πραγματοποιήσαν μέλη της **ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων**, εθελοντές και πρόσφυγες από το Ελληνικό.

Στην «ενημέρωση» που έκανε ο δήμαρχος Ελληνικού-Αργυρούπολης **Κωσταντάτος** στην ουσία τοποθετήθηκε υπέρ της σύμβασης, μιλώντας για τα ανταλλάγματα που η δημοτική αρχή θα επιδιώξει να κερδίσει από αυτήν. Στη συνέχεια είπε ότι σε αυτή την κατεύθυνση θα επιδιώξει συνάντηση με την κυβέρνηση και το ΤΑΙΠΕΔ για να ακολουθήσει νέα συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου

για το θέμα. Αμέσως μετά ...έφυγε από την αίθουσα για να μην επιστρέψει ποτέ!

Ακολούθως το λόγο πήραν αρκετοί κάτοικοι και εκπρόσωποι επιτροπών και συλλογικοτήτων, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία τοποθετήθηκαν ενάντια στη σύμβαση με μοναδική εξαίρεση μια επιχειρηματία από την Αργυρούπολη.

Στη συνέχεια μίλησαν δημοτικοί σύμβουλοι με εκείνους της Δημοτικής Συνεργασίας και της παράταξης που πρόσκειται στο ΚΚΕ να τάσσονται ενάντια στη σύμβαση.

“Στο δημοτικό συμβούλιο Ελληνικού Αργυρούπολης, που έγινε την περασμένη Παρασκευή, η κάθε πα-

ράταξη διατύπωσε τις απόψεις της σχετικά με το ζήτημα του πρώην αεροδρομίου στο Ελληνικό. Από τη στάση του δημάρχου, ο οποίος έφυγε από τη συνεδρίαση και δεν έκατσε καν να ακούσει τους υπόλοιπους είναι φανερό ότι τίθεται υπέρ» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Χρήστος Κορτζίδης**.

“Να κινητοποιηθούμε”

«Στη συζήτηση που ακολούθησε, πέρα από τη δική μας παράταξη, την αντίθεσή της έκφρασε η παράταξη του ΚΚΕ ενώ επιφυλάξεις διατυπώθηκαν και εκ μέρους της παράταξης του Ε. Βαζαίου. Είναι κρίσιμο το επόμενο διάστημα να κινητοποι-

ηθούμε για την ακύρωση αυτής της σύμβασης και να μην μπούμε σε λογικές του τύπου να ‘διαπραγματευτούμε βελτιώσεις και ανταλλάγματα’».

Ήδη η Δημοτική Συνεργασία καλεί σε συγκέντρωση στις **22 Ιούνη στις 8μμ στην πλ. Σουρμένων**. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στο κάλεσμά της: «*Η κυβέρνηση επισπεύδει την εκποίηση του Ελληνικού στον όμιλο Λάτση και στους συνεταίρους του... Πρόκειται για ένα ακόμη βήμα στη λογική των μνημονίων, των ιδιωτικοποιήσεων και της υποτίμησης της εργασίας... Η παράταξή μας,*

μαζί με πολλούς άλλους είναι ξεκάθαρα απέναντι σε αυτήν την πολιτική... Η υπόθεση δεν έχει κλείσει – αγώνας για την ανατροπή του ξεπουλήματος. Αυτόν τον αγώνα τον χρωστάμε όλοι στις οικογένειές μας, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας».

«Συμμετείχαμε στην κινητοποίηση στο δημοτικό συμβούλιο και μοιράσαμε τη ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων που καλεί σε πικετοφορία στις 16 Ιούνη στο Ελληνικό» μας είπε ο **Πέτρος Μπίγκος**. «Η συμμετοχή του κόσμου στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου ήταν ενθαρρυντική, υπήρχαν καθηγητές, δάσκαλοι, εργαζόμενοι στο δήμο, όλη η αριστερά της περιοχής ήταν εκεί. Οι κά-

τοικοί έχουν πίσω τεράστιες εμπειρίες από τις σκληρές μάχες που έχουν δώσει τα προηγούμενα χρόνια για την προστασία του αιγιαλού, τη δημιουργία πρασίνου, τις κινητοποιήσεις ενάντια στα σχέδια των φασιστών να ρίξουν το δηλητήριο του ρατσισμού μέσα στην πόλη».

«Στην τοποθέτησή μας στο δημοτικό συμβούλιο Ελληνικού-Αργυρούπολης καταγγείλαμε ότι η σύμβαση που υπέγραψε η κυβέρνηση διώχνει τους πρόσφυγες για να φέρει το Λάτση και γι αυτό πρέπει να ακυρωθεί». Δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Ζητήσαμε να αξιοποιηθούν και να διαμορφωθούν χώροι που υπάρχουν στο παλιό αεροδρόμιο για την αξιοπρεπή φιλοξενία των προσφύγων και η τεράστια έκταση να γίνει πράσινο. Και βέβαια τονίσαμε ότι δεν θα ανεχτούμε τους ναζί της Χρυσής Αυγής».

Γ.Π.

ΚΕΕΡΦΑ ΝΟΤΙΩΝ Πικετοφορίες

Ελληνικό 16 Ιουνίου, πλατεία Σουρμένων 6.30μμ
Ζωγράφου 17 Ιουνίου, πλατεία Γαρδένιας 6.30μμ
Αργυρούπολη 19 Ιουνίου, πλατεία Αγίας Τριάδας 6.30μμ

Με υπεκφυγές, ανακρίβειες και ψέματα προσπαθεί η κυβέρνηση να ωραιοποιήσει την υπογραφή του “Μνημονίου Κατανόησης” ανάμεσα στο ΤΑΙΠΕΔ και την κοινοπραξία Lamda Development για την “αξιοποίηση” των χώρων του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού και της παραλίας του Αγίου Κοσμά. Χωρίς επιτυχία. Το ξεπούλημα είναι ξεπούλημα -και αυτό δεν αλλάζει ό,τι όνομα και αν του δώσει η κυβέρνηση. Και το ταμμένο είναι ταμμένο -με όσο μεγάλα γράμματα και αν τυπώσει στο πρωτοσέλιδο της η “Αυγή” τις λέξεις “Προτεραιότητα στο Πράσινο”.

Έχουν περάσει τεσεραράμισι χρόνια από την πρώτη δημοσίευση της “πρόσκλησης ενδιαφέροντος για την “εξαγορά των μετοχών της Ελληνικός ΑΕ” -για την ιδιωτικοποίηση, δηλαδή, του πρώην αεροδρομίου και της παρακείμενης παραλίας. Μέσα σε αυτά τα χρόνια οι 9 ενδιαφερόμενοι έγιναν ένας (η Lamda του Λάτση), το τίμημα προκάλεσε την επέμβαση του εισαγγελέα διαφθοράς και τα σχέδια της εταιρείας (ταμμεντοποίηση του 50% της έκτασης, ουρανοξύστες, καζίνο και γκολφ, ιδιοποίηση της παραλίας κλπ) ξεσήκωσαν την κοινωνία και τους τοπικούς φορείς.

Η κυβέρνηση προβάλλει τρεις δικαιολογίες για να “νομιμοποιήσει” τη συμφωνία. Πρώτον,

Οι ιδιωτικοποιήσεις φέρνουν φτώχεια, όχι “ανάπτυξη”

η υπογραφή του “Μνημονίου Κατανόησης” ανάμεσα στο ΤΑΙΠΕΔ και την Lamda ήταν μνημονιακή απαίτηση. Δεύτερον, η συμφωνία που πέτυχε αυτή η κυβέρνηση είναι σημαντικά “βελτιωμένη” σε σχέση με το αρχικό κείμενο της εποχής του Σαμαρά και του Βενιζέλου. Τρίτον, το έργο φέρνει “ανάπτυξη”.

Από τις τρεις δικαιολογίες ούτε μια δεν αντέχει ούτε ένα λεπτό στην κριτική.

Δώρο στον Λάτση

Ναι είναι αλήθεια ότι η υπογραφή του “μνημονίου κατανόησης” ήταν μνημονιακή απαίτηση - αλλά όπως έχει δείξει η μέχρι τώρα εμπειρία το μόνο που καταφέρνει κάθε φορά η υποχώρηση σε έναν εκβιασμό είναι να φέρει τον επόμενο. Η ιδιωτικοποίηση του Ελληνικού δεν είναι μια “θυσία” για να αποφύγουμε τα χειρότερα: είναι ένα δώρο στον Λάτση και τους “φίλους του” που φέρνει τα χειρότερα.

Δεύτερον, η συμφωνία δεν είναι ούτε κατά

ένα χιλιοστό βελτιωμένη. Το τίμημα, για να ξεκινήσουμε από το πιο προφανές, παραμένει -παρά την επέμβαση του εισαγγελέα διαφθοράς και τις εκθέσεις των εμπειρογνομόνων- ίδιο. Ο ίδιος ο **Χρήστος Σπίρτζης**, ο υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι “δεν ήταν το καλύτερο”. Όσο για την Αυγή, την εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ, το τίμημα είναι απλά άνευ σημασίας: τα χρήματα θα πάνε έτσι και αλλιώς στη “μαύρη τρύπα” του χρέους, γράφει. Άρα τι σημασία έχει αν ο Λάτσης πληρώσει 915 εκατομμύρια (τόσα προβλέπει η συμφωνία) ή 2.5 δις (η εκτίμηση της έρευνας του εισαγγελέα); Το σκάνδαλο, επομένως, δεν είναι σκάνδαλο.

Αλλά ούτε και στο “δεύτερο σκέλος” της σύμβασης, στους όρους δόμησης, το πράσινο κλπ, υπάρχει κάποια βελτίωση. Όπως αποκαλύπτει το Βήμα η λίστα με τις “βελτιώσεις” που επικαλείται η κυβέρνηση περιλαμβάνονταν στα σχέδια της Lamda από το 2014 κιόλας. Η Αυγή μιλάει για “προτεραιότητα στο

πράσινο”. “Για να μπορέσουμε να πωλήσουμε σε καλές τιμές τις κατοικίες θα πρέπει να φτιάξουμε πρώτα το πάρκο και τις υποδομές” έλεγε τον Μάη του 2014 στο Βήμα ο Οδυσσέας Αθανασίου, το “αφεντικό” της Lamda...

Όσο για την “ανάπτυξη”, πρόκειται απλά για κακόγουστο ανέκδοτο. Η ίδια η Lamda διαφημίζει ότι το έργο θα δημιουργήσει χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, θα φέρει πάνω από ένα εκατομμύριο νέους τουρίστες (και μάλιστα “υψηλού επιπέδου”) και θα προσθέσει δυνητικά έως και δυο ποσοστιαίες μονάδες στο ΑΕΠ. Η κυβέρνηση υιοθετεί τώρα τους ισχυρισμούς του Λάτση κυριολεκτικά “αμάσητους”.

Η παράδοση του Ελληνικού στους κερδοσκόπους είναι κλοπή. Και η κλοπή δεν φέρνει ανάπτυξη. Φτώχεια φέρνει. Οι ιδιωτικοποιήσεις, η απελευθέρωση της αγοράς, η ασυδοσία του κεφάλαιου -ο νεοφιλελευθερισμός με άλλα λόγια- κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους.

Το Βήμα γιόρτασε τη συμφωνία με έναν πανηγυρικό τίτλο: “12 έργα σαν το Ελληνικό χρειάζεται η οικονομία”. Ο Ψυχάρης και ο Λάτσης ονειρεύονται πράγματι 12 Ελληνικά. Μαζί τους και ο Τσίπρας και ο Τσακαλώτος. Η κατάντια δεν έχει όρια.

Σωτήρης Κοντογιάννης